

کتبی که در تصرف [illegible] است

لمعات [illegible] جلد — علامه [illegible] جلد — ابن [illegible] جلد — [illegible] جلد — رساله [illegible] جلد — انوار [illegible] جلد — [illegible] جلد — [illegible] جلد

توضیح [illegible] جلد — [illegible] المقال جلد — فصول [illegible] جلد — [illegible] جلد — رساله [illegible] جلد — رساله [illegible] جلد — کشف [illegible] جلد

فروع [illegible] جلد — شرح [illegible] ۲ جلد — مطلع [illegible] جلد — شرح [illegible] جلد — [illegible] جلد — مصباح [illegible] جلد — [illegible] جلد

زبدة المعارف جلد — کشف [illegible] ۲ جلد — عنوان [illegible] جلد — [illegible] جلد — شرح [illegible] جلد — فصول [illegible] جلد — [illegible] جلد

جامع [illegible] جلد — [illegible] جلد — [illegible] جلد — شرح [illegible] جلد — تحفة [illegible] جلد — رساله [illegible] جلد

مجمع [illegible] جلد — درایه [illegible] جلد — اخلاق [illegible] جلد — رساله [illegible] جلد — مصباح [illegible] جلد — نور [illegible] جلد

توحید [illegible] جلد — [illegible] جلد — قاموس جلد — مصباح [illegible] جلد — [illegible] مرحوم جلد — رد بر [illegible] جلد — مکارم [illegible]

شرح دیوان [illegible] جلد — رساله [illegible] جلد — جواهر [illegible] جلد — مصباح [illegible] جلد — در [illegible] جلد — [illegible] جلد — رساله [illegible] جلد

لا [illegible] جلد — احوال [illegible] جلد — معانی الاخبار [illegible] جلد — توحید [illegible] جلد — عین الحیوة جلد — [illegible] جلد

کتبی که در [illegible] سنه ۱۳۰۴ [illegible] رسیده است

تفسیر [illegible] — [illegible] — [illegible] — تفسیر [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — شرح [illegible]

اسرار [illegible] — [illegible] الاخبار — روضة [illegible] — انوار [illegible] — فصول — [illegible] — [illegible] — دار السلام — [illegible]

احسن القصص — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — شرح [illegible] — مطلع [illegible] — [illegible] — وسائل [illegible] — مصباح [illegible] — [illegible]

[illegible] — وسائل [illegible] — احیاء العلوم — [illegible] الانوار — [illegible] — [illegible] — مکارم الاخلاق — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — صحیفه [illegible] — [illegible] — [illegible] — حاشیه [illegible]

مجمع [illegible] — جامع [illegible] — تفسیر [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — رساله [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

بطله مع الآيات الثلاثة جز اول الانعام

٦٠	١٨	١٦٨١١	٤٨
٣٠	١٦٨٣٦	١٢	٦٦
٢٤	٥٤	٤٢	١٦٨٣٤
١٦٨٣٠	٣٦	٧٢	٦

٣٣٩١	٣٣٧٤	٣٣٨٤	٣٣٧٧	٣٣٩٧
٣٣٨٣	٣٣٨٢	٣٣٩٦	٣٣٩٠	٣٣٧٣
٣٣٩٥	٣٣٨٩	٣٣٩٨	٣٣٨٧	٣٣٨١
٣٣٧٦	٣٣٨٦	٣٣٨٠	٣٣٩٤	٣٣٨٨
٣٣٧٩	٣٣٩٣	٣٣٩٢	٣٣٧٥	٣٣٨٥

قاعدة في المخمس ان تريد ان تعمل أي في ثلاثة بعده التي عدة تعمر

١٦	٥١	٥٤	٩	٨	٥٩	٦٢	١
٥٣	١٠	١٥	٥٢	٦١	٢	٧	٦٠
١١	٥٦	٤٩	١٤	٣	٦٤	٥٧	٦
٥٠	١٣	١٢	٥٥	٥٨	٥	٤	٦٣
٣٢	٣٥	٣٨	٢٥	٢٤	٤٣	٤٦	١٧
٣٧	٢٦	٣١	٣٦	٤٥	١٨	٢٣	٤٤
٢٧	٤٠	٣٣	٣٠	١٩	٤٨	٤١	٢٢
٣٤	٢٩	٢٨	٣٩	٤٢	[illegible]	٤٠	٤٧

بسم الله تعالى لهذا العمل خواص [illegible] الاول للمطلقة [illegible] يكتب بعد [illegible] في جام زجاج [illegible] بها [illegible]

كذلك [illegible] بالقدرة [illegible] ويكتب الآيات حولها [illegible] ومعه مع [illegible]

[illegible] التراب فاذا [illegible] وعدد [illegible]

[illegible] يكتب في كاغد [illegible] ثم [illegible] المربع [illegible]

[illegible] مقصده [illegible] وان [illegible] ويكتب [illegible]

ان الذين اتقوا اذا مسهم طائف من الشيطان الرجيم [illegible] يكتب في جام [illegible]

[illegible] يكتب في جام [illegible] آل عمران كاملة [illegible]

[illegible]

[illegible]

وصورة الشكل [illegible] هكذا

و	ط	ب
ج	ه	ز
ح	ا	و

ب	ح	د	ه	و	ز	ح	ط
ب	ح	د	ه	و	ز	ح	
ب	ح	د	ه	و	و		
ب	ح	د	ه	و			
ب	ح	د	ه				
ب	ح	د					
ب	ح						
ب							

ترکیب روغن ۲۲۲۶۲ هر قدر [illegible]

و آب برگ [illegible] تازه تا دوازده [illegible]

[illegible]

[illegible] سوراخ [illegible]

[illegible]

سوراخ [illegible]

[illegible] آب باشد [illegible]

و [illegible] سوراخ [illegible] تا دوازده

[illegible] باشد والله اعلم

الحمد لله الذی [illegible] قلوب التائبین بنور التوبة و [illegible] الاستغفار و الصلوة و السلام علی سید الابرار و آله الاخیار [illegible] و آله الطیبین الطاهرین [illegible] اما بعد استغفار

ایه کریمه واقع [illegible] یا ایها الذین آمنوا توبوا الی الله توبة نصوحا [illegible] [illegible] حدیث صحیح [illegible] حضرت رسالت پناه [illegible] التائب من الذنب کمن لا ذنب له

[illegible] قدم در عالم توبه نهاده و باب استغفار [illegible] و استغفر الله [illegible] [illegible] [illegible] و چون [illegible] از اوراد [illegible]

استغفر الله خواندن آغاز نموده و از جمیع مناهی و محرمات [illegible] کرده [illegible] [illegible] [illegible] و [illegible] [illegible] بلفظ [illegible]

از امور مذکوره و کان ذلک [illegible] [illegible]

من کلام [illegible] [illegible] صادق [illegible] [illegible] المتخلص بصادق

خط [illegible] آلوده دارد اندکی عارض [illegible] روی [illegible] دارد اندکی [illegible] اکبر [illegible] [illegible] در [illegible] [illegible]

دارد اندکی [illegible] [illegible] [illegible] رقیب کاش [illegible] [illegible] دارد اندکی [illegible] [illegible] [illegible] خورده در [illegible]

چشم مستی [illegible] خمار آلوده دارد اندکی در میان [illegible] معلوم [illegible] [illegible] عنبر [illegible] [illegible] دارد اندکی [illegible]

[illegible] زاهد [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] دارد اندکی [illegible] [illegible] آلوده [illegible]

[illegible] دارد اندکی [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] دارد اندکی [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] دارد اندکی [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

اندکی [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] دارد اندکی [illegible] [illegible] صادق [illegible] [illegible]

بر در [illegible] دارد اندکی

الله [illegible] [illegible] کتابخانه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] امانت [illegible] [illegible] [illegible]

رسائل [illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible] کبیر	[illegible]	حاشیه [illegible]	حاشیه [illegible]	[illegible]	قوانین
جلد	جلد	جلد	[illegible]	جلد	جلد	[illegible]	جلد	خط
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
خط	خط	خط	خط	خط	خط			
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]			

هذا الجدول تعلم منه ساعات الليل والنهار وما يصلح فيها من الاعمال وهي اثنا عشر ساعة وهذه الاعمال
تجرى على دوادى السبعة تجتنب في ساعته الاعمال وقيل ان ساعته تصلح للصيد والغرس والظفر بالعدو
والخصام وهو نحس الملوك نحس ترابي ليلي مذكر مداده الزنجار وبخوره السوداء تصلح ساعته الاعمال وهو
السعد الاكبر يدل على الصلاح والفهم والحلم والعلم وتسهيل المطلوب والكلام بين الاخوان والاصلاح
بين الناس ولا يصلح فيه شر الا الوثوب وهو سعد هوائي نهاري مذكر مداده الوهني وزعفران وبخوره الجاولي
تجتنب فيه الاعمال وقيل ان ساعته تصلح لطلب الحوائج واخراج الدم وهو نحس ليلي مؤنث ناري مداده
الزنجفر وبخوره العود الرطب في شرفها تعمل اقبال الملوك وجلب القلوب وعمل الصنايع الحكمة واكسير الذهب
وهي كوكب سعد ناري مذكر مداده الزنجفر الاصفر وماء الورد وبخوره اللبان وبعض العلماء يقول الشمس
مؤنثة وهي سلطان العالم واستدلوا بقوله تعالى والشمس وضحيها للتزويج والزراعة والاعمال المحبة و
الالفة وهي ليلية سعيدة مائية مدادها بياض الوجه والبخور مصطكي ممتزج بالنهار حار تغلب
عليه الذكورية وفي الليل بارد تغلب عليه الانوثية وفيه الطبايع الاربع يصلح فيها ساعته كل شيء وقضاء
الحوائج فيها بسرعة كان ساعة عطارد تصلح لطلب العلم والصيد في البر والبحر والحكام يجب في مناوله السعد والنحس

الساعات	يوم الاحد	يوم الاثنين	يوم الثلثا	يوم الاربعا	يوم الخميس	يوم الجمعة	يوم السبت
	ليلة الخميس	ليلة الجمعة	ليلة السبت	ليلة الاحد	ليلة الاثنين	ليلة الثلثا	ليلة الاربعا
١	للتهييج	للمحبة	للتجريب	للبغضا	للعطف	للعقد	للبغضاء
٢	للمحبة	للعقد	للتهييج	للخلاء	للتجربة	للعقد	للتمريض
٣	للعقد	للعطف	للمحبة	للفراق	للنحس	للربط	للتجربة
٤	للتجربة	للتجربة	للعقد	للشر	للمحبة	للغضا والتهييج	للفراق
٥	للعقد	للمحبة	للربط	للعقد	للعقد	للعطف	للغضا والتهييج
٦	للمحبة	للعقد	للفراق	للتهييج	للصيد	للشر	للبغضا
٧	للبغضاء	للفراق	للمحبة	للمحبة	للغضا	للتهييج	للتمريض
٨	للتهييج	للخلاء	للشرود	للفراق	للعطف	للمحبة	للبغضا
٩	للمحبة	للعطف	للمحبة	للبغضا	للتهييج	للصيد	للشر
١٠	للخلاء	للتجربة	للربط	للعطف	للمحبة	للتجربة	للتهييج
١١	للصيد	للتهييج	للخلاء	للبغضا	للمحبة	للعقد	للبغضاء
١٢	للعقد	للمحبة	للربط	للخلاء	للصيد	للشر	للفراق

المسئلة في القبول اذا اردت ان يحبك كل من رآك ويجلب عقول الرجال والنساء وتسخر لك
عوالمهم فعليك بهذا الترياق الاكبر والكبريت الاحمر وقد وضعت لك ما تجذب به القلوب وتدرك به
المطلوب وهو ان تكتبه في ساعة القمر وهي الاولى من يوم الاثنين في زيادة الهلال فهو اجود وفي ساعة القمر
في احد الايام السبعة اذا حملته البكر تزوجت واذا تزينت المراة ووضعت تحت عصابتها فكل من رآها احبها وهذا
الجدول يسمى بجلب القلوب والعقول ولا تحمله الا وانت طاهر وتضع يدك على راسه وتقرا الاسماء التي حول الجدول
اربعين مرة وانت مستقبل القبلة ناظر الى الجدول ثم تقول يا روحانية العقول اجلبوهم لي بحق ابي القاسم الرسول و
اياك ان تصرفه في معصية وتحمله بغير طهارة والبخور في كل جمعة او شهر وعليك بتقوى الله فانها راس الامور وتملك
بها

ودود عطوف حنان بر رؤوف حليم فلما رأينه اكبرنه وقطعن ايديهن وقلن حاش لله ما هذا بشرا
ان هذا الا ملك كريم

طرف زبر بالا بايد باشد

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	١	[illegible]	[illegible]	[illegible]	١٨
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم صفت ـــــ ریاضت جبرئیلی سه روز روزه میروی از برای خدا و در ان سه
روز به مکان خلوت میروی و باید با تو باشد پنج دینار طلا و بنویس بر هر یک از چهار آن نام
ملکی از ملائکه مذکوره و بر پنجم نام محمد را پس دفن میکنی هر یک را در ارکان اربعه ان خلوت
و انچه بران اسم محمد است میگذاری در وسط ان خانه و در تمام ان سه روز میخوانی ایه شریفه
رجال لا تلهیهم تجارة و لا بیع عن ذکر الله یخافون یوما تتقلب فیه القلوب و الابصار لیجزیهم الله احسن ما عملوا
و یزیدهم من فضله و الله یرزق من یشاء بغیر حساب و افطار نمیکنی مگر بنان جو و نمیخوابی مگر بر پهلوی راست
تا هر گاه جواب بر تو غلبه نکند و بازنه میانی از خواندن مگر وقت نماز و وقت قضای حاجت پس
بعد از سه روز جمع میکنی ارباعه بر خاکس پس هر گاه جمع شدند بردار و بگردان همه را در کیسه پس
انچه نفقه کنی از چهار بکن و انچه اسم محمد بر آنست نگاه دار و هر نفقه و خرج کنی میبابی در کیسه راجع
بدینار محمدیه و اسماء ملائکه اربعه اینست یکی جبرئیل دویم میکائیل و دیگری اسرافیل و رابع عزرائیل
پنجم محمد — از شیخ بهاء الدین علیه الرحمه نقل کرده انکه ده روز روزه دارد و از حیوانی پرهیز باید دائم
با طهارت باشد و از سر سجاده بجائی نرود و هر روز بعد از فریضه صبح هزار مرتبه این عزیمه را بخواند
ازهیج ازطاهیج ازجوج ازنوش ازنو ازوج الیخ نودش چون ده روز تمام شد بمکه
رفته دو رکعت نماز بجا آورد و انقدر که میخواهد قرطاس بریده در زیر سجاده گذارد و این را بعد از نماز
هزار بار بخواند و بدمد که شیخ میفرماید چنانچه بدسکه واقع شود لعنت بر کور من کنید بسم الله الرحمن الرحیم
رب الحاجة و رب العزة و رب العظمة و رب الهیبة و العزة لله و القدرة لله و السلطان لله
و البرهان لله ازهج ازدج ازنو نودش بعد آنکه عمل و قت حاجت یکصد مرتبه این عزیمه و یکصد
مرتبه این عزیمه را بخواند ـــــ ۱۳۰۷ ـــــ ۱۶ رجب

دو کس این منظر بود اند و حیران کرده ... عملکرد و اگر این کس بخواند ... باشد در این مکان شود آن ... بالکو کتابا ...

بسم الله الرحمن الرحیم تاریخ تولد نور چشم سکینه بیگم شب دوشنبه بیست و سیم ربیع الاول ۱۲۷۷ هجری بوقت ساعت ده و
هشت دقیقه اگر نزدیک عبارت از
ساعت و هشت دقیقه از
که تعین شد مسطور باشد اللهم صلی علی
محمد و آل محمد و طول عمرها و اجعلها من
اهل السعادة و العبادة بحق علی و نبی
المعصومین من ذریته ...

	۴	
۵	۸	۷
	۳	
۱۰	۹	۶
۲		

هذا الجدول لعلم سعد ساعات اللیل و النهار

الساعات	یوم الاحد	یوم الاثنین	یوم الثلثاء	یوم الاربعاء	یوم الخمیس	یوم الجمعه	یوم السبت
	لیلة الخمیس	لیلة الجمعه	لیلة السبت	لیلة الاحد	لیلة الاثنین	لیلة الثلثاء	لیلة الاربعاء
۱	شمس	قمر	مریخ	عطارد	مشتری	زهره	زحل
۲	زهره	زحل	شمس	قمر	مریخ	عطارد	مشتری
۳	عطارد	مشتری	زهره	زحل	شمس	قمر	مریخ
۴	قمر	مریخ	عطارد	مشتری	زهره	زحل	شمس
۵	زحل	شمس	قمر	مریخ	عطارد	مشتری	زهره
۶	مشتری	زهره	زحل	شمس	قمر	مریخ	عطارد
۷	مریخ	عطارد	مشتری	زهره	زحل	شمس	قمر
۸	شمس	قمر	مریخ	عطارد	مشتری	زهره	زحل
۹	زهره	زحل	شمس	قمر	مریخ	عطارد	مشتری
۱۰	عطارد	مشتری	زهره	زحل	شمس	قمر	مریخ
۱۱	قمر	مریخ	عطارد	مشتری	زهره	زحل	شمس
۱۲	زحل	شمس	قمر	مریخ	عطارد	مشتری	زهره

اسامی کتب مرحوم ملا محمد تقی مجلسی — تاریخ وفات مرحوم
حدیقة المتقین روضة المتقین لوامع — مدفن اصفهان مسجد جامع شریف

اسامی کتب مرحوم ملا محمد باقر مجلسی علیه الرحمه

۱۱۱۰
ولادت ... صفویان
تاریخ وفات ...
مدفن اصفهان ... شریف

قاعدهٔ شال سی کب

قاعدهٔ صحیح جامع ... سؤال ... در حیات ... دارو ... به

بسط کبیر	وسط مجوف	وسیط	صغیر
۱۲۴۴	۱۲۸	۱۱	۲
دم غ	ح لا ق	ای	ب

استنطاق سؤال هرگاه نقاط ده ی ... حروف را آوردیم دم دغ ح لق ای ب ... نوشتیم

ابجد صغیر

ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س ع ف ص ق ر ش ت ث خ ذ ض ظ غ
۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۸ ۶ ۴ ۲ ساقط ۲ ۸ ۶ ۴ ۸ ساقط ۴ ۸ ساقط ۴ ۸ ساقط ۴

... عدد ابجد صغیر ... که عدد ... از دوازده ... دوازده ... که از دوازده ... عدد حرف باشد

ابجد وسیط

ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س ع ف ص
۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶

ق ر ش ت ث خ ذ ض ظ غ

... عدد ... از ... اگر ...

سؤال یا الله علی من ولیک ... حروف ۲۴ — نقاط ۱۳
دال الف
ه ل ا ق — ج ن ی ا

۳ ۲۹ ۲۹ ۳ — ا ا ب ... خ ق ... ی ض م
جواب — ع ل ی ه و و ل ی خ ل ق — ترکیب علی هو ولی خلق

شرح این قاعده ... نقاط ۱۳ ج ی م ی ا — از حروف ه ل ا ق — از نقاط ج ن ی ا
ناظر ۷۰ ۲۹ ۲۹
... که ... در ...

... د ی ا ن م ن غ ذ ح ض ص
ا ب ا ا و ا م ا ط ا ج ا ب ج ا ب ا ا
ح ج از او اجاد — دل ک

6 ﻟ ﻟ	٠ﻟﻟ	v ﻟ ﻟ	۸ v 1	1b1	b v1	v v 1
1 ﻟ ﻟ	6 1 ﻟ	v 1 ﻟ	v b1	..ﻟ	bb1	٠b1
b 1 ﻟ	11ﻟ	[illegible]	٠1ﻟ	6٠ﻟ	1٠ﻟ	[illegible]
6 v1	[illegible]	v٠ﻟ	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	۸٠ﻟ	[illegible]	b٠ﻟ	۸1ﻟ	[illegible]
ﻟ v1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	۸b1	bﻟﻟ
[illegible]	1v1	[illegible]	[illegible]	٠ﻟﻟ	[illegible]	[illegible]

... ...

۳ ۱ ۳ ۲

۳	۹	۳	۹	۶
۱	۳	۱	۳	۲
۳	۹	۳	۹	۶
۲	۶	۲	۶	۴

۹ ۸ ۰ ۹ ۴ ۲ ۴

۳ ۱ ۳ ۲

م ی ه ۱ ی د
ن م ی ۱ ی د — جواب

چون ... قاعده ... از ... بکر ...

ا	ب	ج	د	ه	و	ز	ح	ط	ی	ک	ل	م	ن
س	ع	ف	ص	ق	ر	ش	ت	ث	خ	ذ	ض	ظ	غ

سؤال باالله عفو من و لیلی ظ حافظ. حروف — نقاط ۱۳

۲۴ — ج م م ی ا

دال ال الف — ج ه ه ی ا

ح ل ا ق

۳ ۲۹ ۲۹ ۱۱ [illegible]

جواب — [illegible] ترکیب [illegible]

[illegible] حروف ۲۴ دال الف [illegible] نقاط ۱۳ ج م م ی ا — از حروف — از نقاط

[illegible] — ۲۹ — ۲۹ — ۳۰

۱۱ [illegible]

قاعده از شال [illegible]

ط ح ط — ط ز ج — ز ا م — ا د و — ب د

جا ب ا ا — و ا م ا ل ا ج ا ب — ط ا ج ا ب ا ا — ا و ا ه ا د ا ج ا ب

کله ج کل ج له

[illegible]

اینجا طریق [illegible]

۳ ۱ ۲ ۲

۲	۹	۳	۹	۶
۱	۳	۱	۳	۲
۳	۹	۳	۹	۶
۲	۶	۲	۶	۴

۹۸۰۹۳۲۴

ج

۲۷۴۴

۰۲۷۵

۰۰۳۵

۰۰۷۵

۳۱۳۲

ی د ۱ ه ۴ ی

ی ه ۱ ه ۲ ه

[illegible]

ن	م	ل	ک	ی	ط	ح	ز	و	ه	د	ج	ب	ا
غ	ظ	ض	ذ	خ	ث	ت	ش	ر	ق	ص	ف	ع	س

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قاعده شال [illegible]

قاعده [illegible] — حرف کبیر — وسط کبیر — وسط — صغیر

۱۲۴۴ — ۱۲۰۸ — ۱۱ — ۲

ای — ب

[illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	

ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س ع ف ص

ق ر ش ت ث خ ذ ض ظ غ

نخ[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

با عوفة [illegible]

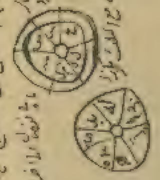
[illegible]

جعفر ۱۱	الله ۶۶	احمد ۱۳
۶۰	۱۴	[illegible] ۱۴
واحد ۱۹	۸	۶۳

ا ب [illegible]

۱۱ ۱۳ ۱۹

[illegible]

[illegible] ۱۷۶

۱۶	۱۱۵	۱۱۴	۱۱۳	۱۱۲	۱۱	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۱۱۶
۱۵	۳۳	۹۶	۹۵	۹۴	۲۹	۳۴	۳۵	۳۶	۹۷	۱۰۷
۱۴	۳۲	۴۶	۸۱	۵۰	۴۳	۴۷	۴۸	۱۲	۹۰	۱۰۸
۱۳	۳۱	۴۵	۵۵	۷۰	۵۳	۵۶	۷۱	۷۷	۹۱	۱۰۹
۱۲	۳۰	۴۴	۵۴	۶۰	۵۹	۶۴	۶۸	۷۸	۹۲	۱۱۰
۱۲۱	۱۰۱	۸۵	۷۳	۶۵	۶۱	۵۷	۴۹	۳۷	۲۱	۱
۱۲۰	۱۰۰	۸۴	۷۲	۵۸	۶۳	۶۲	۵۰	۳۸	۲۲	۲
۱۱۹	۹۹	۸۳	۵۱	۵۲	۶۹	۶۶	۶۷	۳۹	۲۳	۳
۱۱۸	۹۸	۴۰	۴۱	۴۲	۷۹	۷۵	۷۴	۷۶	۲۴	۴
۱۱۷	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۹۳	۸۸	۸۷	۸۶	۸۹	۵
۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱۱	۱۰۵	۱۰۴	۱۰۳	۱۰۲	۱۰۶

۶۶

۳۱	۲۶	۱۹	۱۹	۳۶	۲۱
۲۵	۲۲	۲۴	۲۳	۲۲	۲۴
۲۵	۱۸	۲۳	۲۳	۱۸	۳۵

[illegible]

۲۸ ۲۷ ۲۶ ۲۵ ۲۴ ۲۳ ۲۲ ۲۱
۱۰ ۱۹ ۲۸ ۳۷ ۴۶ ۵۵ ۶۴ ۷۳

[illegible]

۱۸۳۶

[illegible]

مطالع عجیب

۴۰	۲۳	۱۳	۴۵	۳۵	۱۹	۱
۳۲	۱۵	۵	۳۷	۲۷	۱۰	۴۹
۲۴	۱۴	۴۶	۲۹	۱۹	۲	۴۱
۱۶	۶	۳۸	۲۱	۱۱	۴۳	۳۳
۸	۴۷	۳۰	۲۰	۳	۴۲	۲۵
۷	۳۹	۲۲	۱۲	۴۴	۳۴	۱۷
۴۸	۳۱	۲۱	۴	۳۶	۲۶	۹

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	۱۰	۴۵	۴۴	۷	۱۱	۱۲	۴۶
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	۹	۱۹	۳۴	۱۷	۲۰	۳۵	۴۱
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	۸	۱۸	۲۴	۲۳	۲۸	۳۲	۴۲
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	۴۹	۳۷	۲۹	۲۵	۲۱	۱۳	۱
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	۳۸	۳۶	۲۲	۲۷	۲۶	۱۴	۲
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	۴۷	۱۵	۱۶	۳۳	۳۰	۳۱	۳
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	۴	۵	۶	۴۳	۳۹	۳۸	۴۰

[illegible] اگر [illegible] النصرة [illegible] اگر [illegible] عتبة الداخل [illegible] و اگر [illegible] اجتماع [illegible] و اگر [illegible] عتبة [illegible] و اگر [illegible] و اگر [illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]

۴۲ ۳۹ ۳۶ ۴۳

۱۷۵

۶	۴۱	۳۹	۴۳	۳	[illegible]	۴۲
۴۸	۱۶	۳۱	۳۳	۱۳	۳۲	۲
۴۶	۳۶	۲۸	۲۱	۲۶	۱۴	۴
۴۵	۳۵	۲۳	۲۵	۲۷	۱۵	۵
۱۲	۲۰	۲۴	۲۹	۲۲	۳۰	۳۱
۱۰	۱۸	۱۹	۱۷	۳۷	۳۴	۴۰
۸	۹	۱۱	۷	۴۷	۴۹	۴۴

فان كان ذكر فهكذا

الله ... طرح ... ثمان في ثمان ... في

۲۶/۱۷	۲۵/۲۵	۲۴/۳۳	۲۳/۴۱	۲۲/۴۹	۲۱/۵۷

مقرب الى ... عطف ...	لب ۳۲	لا ۳۱	مج ۴۳	مد ۴۴	نج ۵۳	ند ۵۴	ب ۲	ا ۱
وجوه الكبراء والوزراء	ل ۳۰	کط ۲۹	ما ۴۱	مب ۴۲	نه ۵۵	نو ۵۶	د ۴	ج ۳
والقضاة والاكابر	مط ۴۹	ن ۵۰	و ۶	ه ۵	کح ۲۸	کز ۲۷	مز ۴۷	مح ۴۸
[illegible]	نا ۵۱	نب ۵۲	ح ۸	ز ۷	کو ۲۶	که ۲۵	مه ۴۵	مو ۴۶
[illegible]	ی ۱۰	ط ۹	سا ۶۱	سب ۶۲	له ۳۵	لو ۳۶	کد ۲۴	کج ۲۳
[illegible]	یب ۱۲	یا ۱۱	سج ۶۳	سد ۶۴	لج ۳۳	لد ۳۴	کب ۲۲	کا ۲۱
[illegible]	لط ۳۹	م ۴۰	۲۰	۱۹	۱۴	۱۳	نز ۵۷	نح ۵۸
	۳۷	۳۸	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۵۹	۶۰

طرح هذا ... في المربع ... في ...

فان كان ذكر

۲۱/۹۰ ۹۰/۲۴ ۷۰/۲۵ ۲۶/۴۰ ۵۰ ۶۰/۲۷ ۲۹/۱۰ ۳۰

۴	۱۰	۱۱	۸۴	۸۵	۱۵	۹۶	۹۴	۹۸	۱
۲	۲۱	۷۹	۶۹	۳۱	۳۰	۷۲	۹۳	۲۰	۹۹
۹۵	۲۳	۳۶	۴۲	۶۲	۶۴	۶۹	۳۳	۷۸	۶
۹۳	۲۷	۶۳	۵۰	۵۳	۵۶	۴۳	۳۸	۲۴	۸
۹۰	۷۶	۳۴	۵۵	۴۴	۴۹	۵۳	۶۷	۲۵	۱۱
[illegible]	۲۶	۶۱	۴۵	۵۸	۵۱	۴۸	۴۰	۷۵	۸۹
۱۳	۲۷	۴۱	۵۲	۴۷	۴۶	۵۷	۶۰	۷۴	۸۸
۸۷	۷۳	۶۸	۵۹	۳۹	۳۷	۳۵	۶۵	۲۱	۱۴
۹	۸۱	۲۲	۳۳	۷۰	۷۱	۲۹	[illegible]	[illegible]	[illegible]
۱۰۰	۹۱	۸۳	۱۷	۱۴	۸۶	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

۷	۲۴	۱۶	۱۳	۱
۱۵	۳	۵	۲۲	۱۹
۲۰	۱۷	۱۴	۶	۸
۴	۷	۲۳	۱۰	۱۳
۱۸	۱۱	۳	۹	۲۱

قاعده ... طرح ... ۲۱ ...

۷	۱۳	۱۹	۲۵	۱	۶۵
۲۰	۲۱	۳۰	۸	۱۴	
۳	۹	۱۵	۱۶	۲۲	
۱۱	۱۷	۲۳	۴	۱۰	
۲۴	۵	۶	۱۲	۱۸	

۳۱

وان كان المربع كسر ... الواحدة في البيت ... والاثنين فيزاد في البيت ... والعشرين ... في البيت التاسع عشر والاربعة فيزاد ... الثالث عشر وان كان خمسة فيزاد واحد في ...

۱۱۱ طرح مسدس

۱۴	۱۸	۲۴	۳۴	۲۲	۱
۱۷	۳۱	۴	۱۱	۲۸	۲۰
۲	۱۰	۲۹	۳۰	۵	۳۵
۲۱	۲۶	۹	۶	۳۳	۱۶
[illegible]	۷	۳۲	۲۷	۸	۱۴
۳۶	۱۹	۱۳	۳	۱۵	[illegible]

هذا وضع اخر للعشر

۱۰۹	۹۳	۹۴	۴	۵	۹۶	۹۷	۹۸	۳	۱
۱۱	۱۹	۱۸	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۱۳	۹۲	۹۰
۷۱	۲۳	۲۸	۲۷	۷۵	۷۶	۲۴	۲۳	[illegible]	۸۰
۶۱	۶۲	۳۳	۳۷	۳۶	۳۵	۳۴	۶۸	۶۶	۷۰
۵۰	۵۲	۵۳	۴۴	۴۶	۴۵	۵۷	۵۸	۵۹	۴۱
۶۰	۴۹	۴۳	۵۴	۵۶	۵۵	۴۷	۴۸	۴۲	۵۱
۴۰	۳۲	۶۳	۶۷	۶۶	۶۵	۶۴	۳۸	۳۹	۳۱
۲۱	۷۲	۷۸	۷۷	۲۶	۲۵	۷۴	[illegible]	۲۹	۳۰
۸۱	۸۹	۸۸	۱۷	۱۵	۱۶	۱۴	[illegible]	۸۲	۲۰
۱۰۰	۹۹	۸	۴	۹۵	۶	۷	۳	۹۴	۹۱

[illegible]

[illegible]

[illegible] رجعنا من الجهاد الاصغر الى الجهاد الاكبر [illegible]

[illegible] افضل الجهاد من جاهد نفسه التی بین جنبیه [illegible]

[illegible]

[illegible]

البيت المعمور [illegible] كالكعبة [illegible] السماء الرابعة [illegible] النجوم [illegible]
[illegible] السموات السبع [illegible]
[illegible] البيت [illegible] الارض [illegible]

[illegible]

[illegible]

وكم لله من لطف خفي
يدق خفاه عن فهم الذكي
وكم يسر أتى من بعد عسر
وفرج كربة القلب الشجي
وكم أمر تساء به صباحا
فتأتيك المسرة بالعشي
إذا ضاقت بك الأسباب يوما
فثق بالواحد الفرد العلي
توسل بالنبي فكل خطب
يهون إذا توسل بالنبي
ولا تجزع إذا ما ناب خطب
فكم لله من لطف خفي

أخي لن تنال العلم إلا بستة
سأنبيك عن مجموعها ببيان
ذكاء وحرص واجتهاد وبلغة
وإرشاد أستاذ وطول زمان

ومن طلب العلى بغير كد

[illegible]

أيها القارئ [illegible]
اقرأ القرآن [illegible]
[illegible]
[illegible] الدنيا [illegible]

[illegible]

[illegible]

ومن ... والتفاوت ... الاعتقادات [illegible]

ويحكى ... [illegible]

[illegible]

ز... [illegible]

[illegible]

الطف ... [illegible]

وكم لله من لطف خفي [illegible]

اقرا القرآن ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

ثنا محمد بن ابراهيم بن اسحق الطالقاني رضه ثنا عبد العزيز بن يحيى الجلودي ثنا ابو عبد الله احمد بن عمار بن خالد ثنا يحيى بن عبد الحميد الحماني ثنا عيسى بن
راشد عن علي بن خزيمة عن عكرمة عن ابن عباس ح وثنا محمد بن علي ماجيلويه عن عمه محمد بن ابي القاسم عن احمد بن ابي عبد الله البرقي عن ابيه عن ابن ابي عمير عن ابان بن
عثمان عن ابان بن تغلب عن عكرمة عن ابن عباس قال ذكرت الخلافة عند امير المؤمنين علي بن ابي طالب عليه السلام فقال اما والله لقد تقمصها اخو تيم وانه ليعلم
ان محلي منها محل القطب من الرحا ينحدر عني السيل ولا يرتقي الي الطير فسدلت دونها ثوبا وطويت عنها كشحا وطفقت ارتأي ما بين
ان اصول بيد جذاء او اصبر على طخية عمياء يشيب فيها الصغير ويهرم فيها الكبير ويكدح فيها مؤمن حتى يلقى ربه فرأيت ان الصبر
على هاتا احجى فصبرت وفي العين قذى وفي الحلق شجى ارى تراثي نهبا حتى اذا مضى لسبيله عقدها لاخي عدي فيا عجبا بينا هو يستقيلها
في حياته اذ عقدها لآخر بعد وفاته فصيرها والله في حوزة خشناء يخشن مسها ويغلظ كلمها ويكثر العثار والاعتذار منها فصاحبها
كراكب الصعبة ان اشنق لها خرم وان اسلس لها عسف فمني الناس بتلون واعتراض وبلوى مع هن وهني فصبرت على طول المدة و
شدة المحنة حتى اذا مضى لسبيله جعلها في جماعة زعم اني منهم شتان ما يومي على كورها ويوم حيان اخي جابر فيالله وللشورى
متى اعترض الريب في مع الاول منهم حتى صرت اقرن الى هذه النظائر فمال رجل بضبعه واصغى آخر لصهره وقام ثالث القوم نافجا حضنيه
بين نثيله ومعتلفه وقام معه بنو ابيه يخضمون مال الله خضم الابل نبتة الربيع حتى اجهز عليه عمله فما راعني الا والناس الي كعرف
الضبع قد انثالوا علي من كل جانب حتى لقد وطئ الحسنان وشق عطفاي مجتمعين حولي كربيضة الغنم فلما نهضت بالامر نكثت طائفة
وفسقت اخرى ومرق آخرون كأنهم لم يسمعوا قول الله تبارك وتعالى تلك الدار الآخرة نجعلها للذين لا يريدون علوا في الارض ولا فسادا
والعاقبة للمتقين بلى والله لقد سمعوها ولكن احلولت الدنيا في اعينهم وراقهم زبرجها اما والذي فلق الحبة وبرأ النسمة لولا حضور الحاضر
وقيام الحجة بوجود الناصر وما اخذ الله على العلماء ان لا يقروا على كظة ظالم ولا سغب مظلوم لالقيت حبلها على غاربها ولسقيت
آخرها بكأس اولها ولالفيتم دنياكم ازهد عندي من عفطة عنز قال وناوله رجل من اهل السواد كتابا فقطع كلامه وتناوله
فقلت يا امير المؤمنين لو اطردت مقالتك الى حيث بلغت فقال هيهات يا ابن عباس تلك شقشقة هدرت ثم قرت فما اسفت على كلام قط
كاسفي على كلام امير المؤمنين عليه السلام اذ لم يبلغ حيث اراد [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] صلى الله عليه وآله [illegible]

[illegible] عليه السلام [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] العباس [illegible]

[illegible]

[illegible]

ورواه أيضا عن الكليني عن حكيمة قالت بعث إلي أبو محمد الحسن فقال يا عمة اجعلي إفطارك الليلة عندنا فإنها ليلة النصف من شعبان [illegible]

[illegible]

قيل إن الإمام جعفر بن محمد الصادق [illegible]

باب في الدعاء [illegible]

[illegible]

[illegible] حتى [illegible] عليهم من اللذات [illegible]

قال [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ان الله سبحانه بعث الى خلقه رسولين احدهما من الباطن وهو العقل والآخر من الظاهر وهو النبي وبالرسول الباطن يعلم صحة دعوى الرسول الظاهر والعقل [illegible]

[illegible]

وكذا القرآن اذا ورد على الاعتقادات [illegible] في القلوب يختلف [illegible] وفي الارض قطع متجاورات وجنات من اعناب وزرع ونخيل صنوان وغير صنوان يسقى بماء واحد ونفضل بعضها على بعض في الاكل ان في ذلك لآيات لقوم يعقلون وقال تعالى والبلد الطيب يخرج نباته باذن ربه والذي خبث لا يخرج الا نكدا [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الصدوق باسناده الى الحسين بن علي [illegible]

[illegible]

[illegible] ثم روى الصدوق باسناده الى الاصبغ بن نباتة قال قال امير المؤمنين [illegible]

[illegible]

[illegible] والنوع الثاني [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

باب

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

هو

نسخهٔ سرمه مامیران چینی سه ماشه توتیا سه ماشه
کتّه چاپری ۲ ماشه هر یک علیحده
سائیده از پارچه گذرانیده مخلوط بهم نموده
در آفتاب یک پهر کامل صلایه
نمایند و در شیشه نگاه دارند هر شب شام
و صباح بکار برند ایضاً نسخهٔ دیگر
دفع بواسیر و داد و جذام و امثال آن
بکنند زرنیخ یک وزن فلفل سیاه
نه وزن در نه پهر کامل بتدریج بسایند
بدین قسم که یک وزن زرنیخ را
اول نرم سائیده بعد از آن یک وزن
فلفل در آن ریخته تا یک پهر بسایند
پس یک وزن دیگر فلفل ریخته
تا یک پهر بسایند بدین نهج تا تمام
نه وزن فلفل سائیده شود خوراک آن
بوزن یک سرخ در میان شیر [illegible]
برند مدت آن تا [illegible] روز صبح وقت
نهار یعنی قبل از غذا.

[illegible]

ثم انها خرجت في اليوم الرابع وعلى يدها امير المؤمنين علي بن ابي طالب عليه السلام ثم قالت فضلت على من تقدمني من النساء لان آسية بنت مزاحم عبدت الله عز وجل

سرا في موضع لا يحب الله ان يعبد فيه الا اضطرارا وان مريم ابنة عمران هزت النخلة اليابسة بيدها حتى اكلت منها رطبا جنيا واني دخلت بيت الله الحرام

فاكلت من ثمار الجنة وارزاقها فلما اردت ان اخرج هتف بي هاتف يا فاطمة سميه عليا فهو علي والله العلي الاعلى يقول اني شققت اسمه من اسمي وادبته بادبي ووقفته على غامض علمي

وهو الذي يكسر الاصنام في بيتي وهو الذي يؤذن فوق ظهر بيتي ويقدسني ويمجدني فطوبى لمن احبه واطاعه وويل لمن ابغضه وعصاه

[illegible]

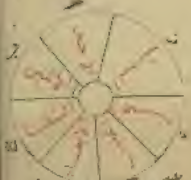
[illegible]

اعلم ان ... [illegible] ... خامس ... ذي الحجة ...

ورمضان ... [illegible] ... سابع ... ثامنه ... سادس ...

وكذلك ... [illegible] ... شعبان ... خامس ... ورابع

ذي القعدة ... [illegible] ... والله اعلم

[illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
١٠٨٤	١٠٨٣	١٠٨٢	١٠٨١	١٠٨٠	١٠٧٩	١٠٧٨	١٠٧٧
١٠٧٦	١٠٧٥	١٠٧٤	١٠٧٣	١٠٧٢	١٠٧١	١٠٧٠	١٠٦٩
١٠٦٨	١٠٦٧	١٠٦٦	١٠٦٥	١٠٦٤	١٠٦٣	١٠٦٢	١٠٦١
١٠٦٠	١٠٥٩	١٠٥٨	١٠٥٧	١٠٥٦	١٠٥٥	١٠٥٤	١٠٥٣
١٠٥٢	١٠٥١	١٠٥٠	١٠٤٩	١٠٤٨	١٠٤٧	١٠٤٦	١٠٤٥
١٠٤٤	١٠٤٣	١٠٤٢	١٠٤١	١٠٤٠	١٠٣٩	١٠٣٨	١٠٣٧
١٠٣٦	١٠٣٥	١٠٣٤	١٠٣٣	١٠٣٢	١٠٣١	١٠٣٠	١٠٢٩
١٠٢٨	١٠٢٧	١٠٢٦	١٠٢٥	١٠٢٤	١٠٢٣	١٠٢٢	١٠٢١
١٠٢٠	١٠١٩	١٠١٨	١٠١٧	١٠١٦	١٠١٥	١٠١٤	١٠١٣

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
د	ا	د	ه	ب	ط	ز	ج	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ب	د	ز	ب	ط	ا	ج	ه	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ط	ز	ج	ط	ا	د	ه	ب	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ا	ج	ه	ا	د	ز	ب	ط	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
د	ه	ب	د	ز	ب	ط	ا	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
ز	ب	ط	ز	ج	ه	ا	د	[illegible]

... الشهر المطلوب ... والله اعلم

في مدح الرسول صلى الله عليه وآله

عليك سلام الله يا خير مرسل

عليك سلام الله

وليست التوبة للذين يعملون السيئات حتى إذا حضر أحدهم الموت قال إني تبت الآن ولا الذين يموتون وهم كفار أولئك أعتدنا لهم عذابا أليما

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قال الصدى ان قوله ... ساعقون ... وادا ... تبل ... رمضان

حق	الله ٦٦	ولی ٩٦
حكيم ٧٨	٩٠	١٠٣
٨٤	جامع ١١٤	باسط ٧٢

٢١	٢٦	٢٥
٢٨	٢٤	٣٠
٢٣	٢٢	٢٧

٧١٧	٧٣٢	٧١٥
٧١٦	٧١٨	٧٢٠
٧٢١	٧١٣	٧١٩

١٢٣٦	١١٩١	١١٢٩
١٣٠٣	١٥٥٥	١٣٠٣
١٢٩٢	١٩١٩	١٣٢٣

٣٠٥	٣٨٠	٣٩١
٣٠٨	٣٩٢	٣٩٦
٣٩٣	٣٩٤	٣٠٩

٥٩٩	٥٩٢	٥٩٧
٥٩٤	٥٩٦	٥٩٨
٥٩٥	٦٠٠	٥٩٣

٢٢٨	٢٣١	٢٢٦
٢٢٣	٢٢٥	٢٢٧
٢٢٤	٢٢٩	٢٢٢

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين [illegible] الكشف اسرار [illegible] وصليت بالسا[illegible]

[illegible]

[illegible]

واسالك بالحسنى التي بها حجبت [illegible] على عبدك المسكين من [illegible] علت

ووفقني للخير والصدق والتقى [illegible] وكن لي [illegible]

[illegible]

[illegible] وساعدني [illegible]

[illegible] على [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] وهذا هو اسم الله [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] وان كان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] واعلم ان المصطفى [illegible]

[illegible]

[illegible] على المصطفى [illegible]

تمت

[illegible] الارض والسما [illegible] ان الله [illegible]

عليه [illegible] وسلم عليه [illegible] وسلم على [illegible]

[illegible] العالمين [illegible] على [illegible] محمد [illegible]

آمين [illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

وبعد فهذا شرح اسم الله الاعظم [illegible] على اسم الله الاعظم المكنون

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] واجعلها [illegible] الله [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] السلام [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الظاهر الباطن [illegible] الاول الآخر [illegible] الله [illegible]

الحسنى سوى اسم الله الاله الرحمن الرحيم الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر الخالق البارئ
المصور الغفار القهار الوهاب الرزاق الفتاح العليم القابض الباسط الخافض الرافع المعز المذل السميع
البصير الحكم العدل اللطيف الخبير الحليم العظيم الغفور الشكور العلي الكبير الحفيظ المقيت الحسيب الجليل الكريم الرقيب المجيب
الواسع الحكيم الودود المجيد الباعث الشهيد الحق الوكيل القوي المتين الولي الحميد المحصي المبدئ المعيد المحيي المميت
الحي القيوم الواجد الماجد الواحد الاحد الفرد الصمد القادر المقتدر المقدم المؤخر الاول الآخر الظاهر الباطن الوالي المتعالي
البر التواب المنتقم العفو الرؤوف مالك الملك ذو الجلال والاكرام المقسط الجامع الغني المغني المعطي المانع الضار النافع النور
الهادي البديع الباقي الوارث الرشيد الصبور وهذا اسم الله الاعظم الذي [illegible]
[illegible] كل حرف [illegible] كثير من العلماء وقال بعض [illegible]
[illegible] صلى الله عليه وسلم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

عن جعفر بن محمد عن آبائه عليهم السلام قال قال النبي صلى الله عليه وآله [illegible]

الا ان لربكم في ايام دهركم [illegible]

بسم [illegible]

[illegible]

[illegible] ولا خوف [illegible] ولا خيف [illegible] ولا [illegible]

[illegible]

[illegible] ثم [illegible] بعد الزوال [illegible]

[illegible] عليه [illegible]

[illegible] فكيف [illegible] وادى [illegible]

[illegible] وكانت [illegible]

[illegible] الزمان [illegible]

[illegible] الموت [illegible] وكتب [illegible]

[illegible] الدولة [illegible]

[illegible] عليهم [illegible]

[illegible] الدولة [illegible]

[illegible] الكرام [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ای انکه تو اصل بچار چار است
اح و ب و ح د ه ببین تو اندکاست
از خاصه هر یکی هفت ده کبر
کین تکیه همه علی ده داست

١	١۴	١١	٨
١٢	٧	٢	١٣
۶	٩	١۶	٣
١۵	۴	۵	١٠

قال السيد السند السيد صادق [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] اسم [illegible] في الجنس واللطف والظرف وقال الشريف [illegible] مرهف [illegible]

[illegible] والسحر والغنج في عينيه [illegible] لما [illegible] العين [illegible] قبل [illegible]

الى [illegible] عن [illegible] وخلف [illegible] من الماء في [illegible] وقال [illegible] يا خالق الخلق [illegible]

[illegible] عنقه [illegible] وعلام [illegible] من [illegible] ولا [illegible] وقال صاحب [illegible]

للتصابي [illegible] مع [illegible] العيش واغتنم

معاطاة حلت واستردها في غد [illegible] وتعالى [illegible]

وقال [illegible] اسم من قد [illegible] فما زال [illegible] وقال [illegible]

[illegible] حبشيين [illegible] ومدام [illegible] قد [illegible] بحياة [illegible] كنت [illegible]

[illegible] فلا دامت ولا دام السرور وقال [illegible] يا [illegible]

[illegible] سكنت [illegible] وما [illegible] وكيف [illegible]

يا [illegible] وقال آخر [illegible] لا [illegible]

[illegible] وقال آخر [illegible] من [illegible] اما انا [illegible] من [illegible]

وقال آخر [illegible] وباب [illegible] حتى وكنت [illegible] فلم ازل [illegible]

حتى [illegible] الباب [illegible] وقال آخر [illegible] ثم [illegible]

[illegible] من رجل [illegible] وقال آخر [illegible] ان [illegible]

[illegible] الناس [illegible] اسم [illegible] يا [illegible]

[illegible] لانهم اهل [illegible] وغير [illegible]

وما [illegible] مالي مع [illegible]

اخر وقال اخر [illegible] يا [illegible] الام [illegible] في هذا [illegible] ولكن [illegible] وقال آخر

[illegible] ان [illegible] من [illegible] فاطل من [illegible]

[illegible] وقال آخر [illegible]

[illegible] من وجه [illegible] وقال بعضهم [illegible] محب [illegible]

[illegible]

حديث جريج العابد ... كعب الاحبار قال انه كان في ... عيسى عليه السلام رجل عابد من ... فقال له جريج العابد رحمه الله وكان له صومعة ...

[illegible]

در ... امام ... ابی جعفر محمد الصادق ... لما اسری بالنبی صلی الله علیه وآله قال یا رب ما حال المؤمن عندک قال یا محمد من اهان لی

ولیاً فقد بارزنی بالمحاربة وانا اسرع شیء الی نصرة اولیائی وما ترددت فی شیء انا فاعله کترددی فی وفاة المؤمن یکره الموت واکره مساءته وان من عبادی

من لا یصلحه الا الغنی ولو صرفته الی غیر ذلک لهلک وان من عبادی من لا یصلحه الا الفقر ولو صرفته الی غیر ذلک لهلک وما یتقرب الیّ عبد من عبادی

بشیء احب الیّ مما افترضت علیه وانه لیتقرب الیّ بالنافلة حتی احبه فاذا احببته کنت سمعه الذی یسمع به وبصره الذی یبصر به ولسانه الذی ینطق به ویده التی یبطش

بها ان دعانی اجبته وان سألنی اعطیته ...

[illegible]

ان اماره نکرده باشی [illegible] استغفار است [illegible] بیان دوم لیبلوکم ایکم احسن عملا [illegible]
[illegible] حسنات است که در [illegible]
[illegible]

بلکه وجود خود او باعث تشتت منافی خواهد بود و نظر بمعنی که از ان مطلوب است [illegible]

اوبس افضل [illegible] باشد [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

علم [illegible] انقیاد [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] افضل الاعمال احمزها [illegible] والله ولی التوفیق

[illegible]

كلام للامام الهمام اسد الله عليه السلام [illegible] بحروف مهملة بديهة

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الملك المحمود المالك الودود مصور كل مولود ومآل كل مطرود ساطح المهاد وموطد

الأطواد ومرسل الأمطار ومسهل الأوطار عالم الأسرار ومدركها ومدمر الأملاك ومهلكها ومكور الدهور ومكررها

ومورد الأمور ومصدرها عم سماحه وكمل ركامه وهمل وطاوع السؤال والأمل وأوسع الرمل وأرمل أحمده حمدا ممدودا

وأوحده كما وحد الأواه وهو الله لا إله للأمم سواه ولا صادع لما عدله وسواه أرسل محمدا علما للإسلام وإماما للحكام

مسددا للرعاع ومعطل أحكام ود وسواع أعلم وعلم وحكم وأحكم وأصل الأصول ومهد وأكد الموعود وأوعد أوصل

الله له الإكرام وأودع روحه السلام ورحم آله وأهله الكرام ما لمع آل وملع دال وطلع هلال وسمع إهلال اعملوا رعاكم الله

أصلح الأعمال واسلكوا مسالك الحلال واطرحوا الحرام ودعوه واسمعوا أمر الله وعوه وصلوا الأرحام وراعوها وعاصوا الأهواء

واردعوها وصاهروا أهل الصلاح والورع وصارموا رهط اللهو والطمع ومصاهركم أطهر الأحرار مولدا وأسراهم سوددا وأحلامهم

موردا وها هو أمامكم وحل حرمكم مملكا عروسكم المكرمة وماهر لها كما مهر رسول الله أم سلمة وهو أكرم صهر أودع الأولاد

وملك ما أراد وما سها مملكه ولا وهم ولا وكس ملاحمه ولا وصم أسأل الله لكم أحماد وصاله ودوام إسعاده وألهم كلا إصلاح حاله

والإعداد لماله ومعاده وله الحمد السرمد والمدح لرسوله أحمد

خطبة بليغة من [illegible] قد خلت من حرف [illegible] كلام صلوات الله عليه وآله

بسم الله الرحمن الرحيم

حمدت من عظمت منته وسبغت نعمته وسبقت غضبه رحمته وتمت كلمته ونفذت مشيته وبلغت حجته وعدلت

قضيته حمدته حمد مقر بربوبيته متخضع لعبوديته متنصل من خطيئته معترف بتوحيده مؤمل من ربه مغفرة تنجيه يوم

يشغل عن فصيلته وبنيه ونستعينه ونسترشده ونستهديه ونؤمن به ونتوكل عليه وشهدت له بضمير مخلص موقن وفردته

تفريد مؤمن متقن ووحدته توحيد عبد مذعن ليس له شريك في ملكه ولم يكن له ولي في صنعه جل عن مشير ووزير وعون

عن مثل ونظير علم فستر وبطن فخبر وملك فقهر وعصي فغفر وحكم فعدل

لم يزل ولن يزول ليس كمثله شيء وهو قبل كل شيء وبعد كل شيء رب متفرد

بعزته متملك بقوته متقدس بعلوه متكبر بسموه ليس يدركه بصر ولم يحط

به نظر قوي منيع بصير سميع علي حكيم رؤوف رحيم عجز عن وصفه من يصفه وضل

عن نعته من يعرفه قرب فبعد وبعد فقرب يجيب دعوة من يدعوه ويرزقه ويحبوه

ذو لطف خفي وبطش قوي ورحمة موسعة وعقوبة موجعة رحمته جنة

عريضة مونقة وعقوبته جحيم موصدة موبقة وشهدت ببعث محمد عبده ورسوله

وصفيه وحبيبه وخليله بعثه في خير عصر وحين فترة وكفر رحمة لعبيده ومنة لمزيده

ختم به نبوته وقوى به حجته فوعظ ونصح وبلغ وكدح رؤوف بكل مؤمن ولي

سخي زكي رضي عليه رحمة وتسليم وبركة وتكريم من رب غفور رحيم قريب مجيب

وصيتكم معشر من حضرني بتقوى ربكم وذكرتكم بسنة نبيكم فعليكم برهبة تسكن

قلوبكم وخشية تذري دموعكم وتقية تنجيكم يوم يذهلكم ويبليكم يوم يفوز

فيه من ثقل وزن حسنته وخف وزن سيئته ولتكن مسألتكم مسألة ذل وخضوع

[illegible]

وشكر وخشوع وتوبة ونزوع وندم ورجوع فليعمل كل مغتنم منكم صحته قبل

سقمه وشيبته قبل هرمه وسعته قبل فقره وخلوته قبل شغله وحضره قبل

سفره قبل حين هو يكبر ويهرم ويمرض ويسقم ويمله طبيبه ويعرض عنه حبيبه

وينقطع عمره ويتغير عقله ثم قيل هو موعوك وجسمه منهوك ثم جد

في نزع شديد وحضره كل قريب وبعيد فشخص ببصره وطمح بنظره ورشح جبينه

وخطف عرنينه وجذبت نفسه وبكته عرسه وحفر رمسه ويتم منه ولده وتفرق

جمعه وتفرق عنه عدده وذهب بصره وسمعه ولقن ومدد ووجه وجرد

وغسل وعري ونشف وسجي وبسط له وهيئ ونشر عليه كفنه وشد منه ذقنه

وقمص وعمم ولف وودع وسلم وحمل فوق سرير وصلي عليه بتكبير ونقل من

دور مزخرفة وقصور مشيدة وحجر منضدة فجعل في ضريح ملحود ضيق مرصود

بلبن منضود مسقف بجلمود وهيل عليه عفره وحثي عليه مدره فتحقق حذره ونسي

خبره ورجع عنه وليه ونسيبه وتبدل به قرينه وحبيبه ونديمه فهو حشو قبر

ورهين قفر يسعى في جسمه دود قبره ويسيل صديده من منخره ويسحق تربه لحمه و

ينشف دمه ويرم عظمه ويقيم في قبره حتى يوم حشره فينشر من قبره

وينفخ في صور ويدعى لحشر ونشور فثم بعثرت قبور وحصلت سريرة صدور و

جيء بكل نبي وصديق وشهيد ونطيق وتولى لفصل حكمه رب قدير

بعبده خبير بصير فكم من زفرة تضنيه وحسرة تنضيه في موقف مهول

عظيم ومشهد جليل جسيم بين يدي ملك كريم بكل صغيرة وكبيرة عليم فحينئذ

يلجمه عرقه ويحصره قلقه عبرته غير مرحومة وصرخته غير مسموعة وحجته غير مقبولة

وتؤول صحيفته وتبين جريرته ونطق كل عضو منه بسوء عمله فشهدت

عينه بنظره ويده ببطشه ورجله بخطوه وجلده بمسه وفرجه بلمسه ويهدده

منكر ونكير وكشف عنه بصير فسلسل جيده وغلت يده وسيق يسحب وحده

تشوي وجهه وتسلخ جلده ويضربه زبنيته بمقمع من حديد ويعود جلده بعد نضجه كجلد جديد

يستغيث فيعرض عنه خزنة جهنم ويستصرخ فيلبث حقبة بندم نعوذ برب قدير

من شر كل مصير ونسئله عفو من رضي عنه ومغفرة من قبل منه فهو ولي مسئلتي و

منجح طلبتي فمن زحزح عن تعذيب ربه سكن في جنته بقربه وخلد في قصور

مشيدة وملك حور عين وحفدة وطيف عليه بكؤوس وسكن حظيرة فردوس

وتقلب في نعيم وسقي من تسنيم وشرب من عين سلسبيل ممزوجة بزنجبيل

مختومة بمسك وعبير مستديم للحبور مستشعر للسرور يشرب من خمور

في روض مغدق ليس يصدع من شربه وليس ينزف هذه منقلب من خشي

ربه وحذر نفسه وتلك عقوبة من عصى منشئه وسولت له نفسه معصيته

فهو قول فصل وحكم عدل خير قصص قص ووعظ نص تنزيل

من حكيم حميد نزل به روح قدس مبين على نبي مهتد مكين صلت

عليه رسل سفرة مكرمون بررة عذت برب رحيم من شر كل رجيم فليتضرع

متضرعكم وليبتهل مبتهلكم وليستغفر رب كل مربوب لي ولكم

حدیثی است که روایت شده است به سندی که اتصال یابد به ثقة الاسلام شیخ بزرگوار محمد بن یعقوب کلینی از جمعی از اصحاب ما که در حدیث [illegible]

از احمد بن محمد بن خالد البرقی که احوال او در جلد ثالث [illegible] و ذکریا بن ادریس و منصور بن عباس ابی الحسن رازی که [illegible]

[illegible] ابن حجاج که [illegible] و او از اصحاب امام [illegible]

[illegible] از اصحاب امام علی النقی از عبد الحمید کوفی [illegible] از اصحاب جعفر صادق

از امام جعفر الصادق که آن حضرت فرمود که مر عیسی بن مریم علیه السلام علی قریة قد مات اهلها وطیرها ودوابها فقال اما انهم لم یموتوا

الا بسخطة ولو ماتوا متفرقین لتدافنوا فقال الحواریون یا روح الله وکلمته ادع الله ان یحییهم لنا فیخبرونا ما کانت اعمالهم فنجتنبها فدعا عیسی

ربه فنودی من الجو ان نادهم فقام عیسی باللیل علی شرف من الارض فقال یا اهل هذه القریة فاجابه منهم مجیب لبیک یا روح الله وکلمته

فقال ویحکم ما کانت اعمالکم قال عبادة الطاغوت وحب الدنیا مع خوف قلیل وامل بعید وغفلة فی لهو ولعب فقال کیف کان حبکم للدنیا قال کحب

الصبی لامه اذا اقبلت علینا فرحنا وسررنا واذا ادبرت عنا بکینا وحزنا قال کیف کانت عبادتکم للطاغوت قال الطاعة لاهل المعاصی قال کیف

کانت عاقبة امرکم قال بتنا لیلة فی عافیة واصبحنا فی الهاویة فقال وما الهاویة فقال سجین قال وما سجین قال جبال من جمر توقد علینا

الی یوم القیمة قال فما قلتم وما قیل لکم قال قلنا ردنا الی الدنیا فنزهد فیها قیل لنا کذبتم فقال ویحک کیف لم یکلمنی غیرک من بینهم

قال یا روح الله انهم ملجمون بلجم من نار بایدی ملائکة غلاظ شداد وانی کنت فیهم ولم اکن منهم فلما نزل العذاب عمنی معهم فانا معلق

بشعرة علی شفیر جهنم لا ادری اکبکب فیها ام انجو منها فالتفت عیسی الی الحواریین فقال یا اولیاء الله اکل الخبز الیابس بالملح الجریش

والنوم علی المزابل خیر کثیر مع عافیة الدنیا والآخرة شرح کلام معجز نظام در بعضی آثار [illegible]

[illegible] اما ائمه [illegible] حرف استفهام است [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] یا روح الله وکلمته [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و فضای مابین زمین و آسمان است علی شرف و اینجا بمعنی مکان بلندی است تعالی و تحکم و هیچ اسم مفعول است بمعنی ترحم هم چنانکه

[illegible] و لو فات در مکان دیگری استعمال می شود عبادة الطاغوت طاغوت بر وزن فعلوت است از طغیان که بمعنی در گذشتن از حد

[illegible] است و در اصل طغیوت بوده [illegible]

[illegible] عبادت [illegible]

[illegible]

خطبة نكاح

الحمد لله الذي حمد في الكتاب نفسه واستفتح بالحمد كتابه وجعل الحمد أول جزاء محل نعمته وآخر دعوى أهل جنته وأشهد
أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له شهادة أخلصها له وادخرها عنده وصلى الله على محمد خاتم النبوة وخير البرية
وعلى آله الأئمة وشجرة النبوة ومعدن الرسالة ومختلف الملائكة والحمد لله الذي كان في علمه السابق وكتابه الناطق
وبيانه الصادق أن أحق الأسباب بالصلة والأثرة وأولى الأمور بالرغبة إلى التقدم سبب أوجب نسبا
وأمر أعقب غنى فقال جل وعز وهو الذي خلق من الماء بشرا فجعله نسبا وصهرا وكان ربك قديرا وقال وانكحوا
الأيامى الخ ولو لم يكن في المصاهرة والمناكحة آية محكمة ولا سنة متبعة ولا أثر مستفيض لكان فيما جعل الله فيه من
بر القريب وتقريب البعيد وتأليف القلوب وتشبيك الحقوق وتكثير العدد وتوفير الولد لنوائب الدهر
وحوادث الأمور ما يرغب في دونه العاقل اللبيب ويسارع إليه الموفق المصيب ويحرص عليه الأديب
فأولى الناس بالله من اتبع أمره وأنفذ حكمه وأمضى قضاءه ورجا جزاءه وفلان بن فلان من قد عرفتم حاله و
دعاه رضا نفسه وأتاكم إيثارا لكم واختيارا لخطبة فلانة بنت فلان كريمتكم وبذل لها من الصداق كذا وكذا
فتلقوه بالإجابة وأجيبوه بالرغبة واستخيروا الله في أمركم يعزم لكم على رشدكم إن شاء الله نسأل الله أن يلحم ما بينكم بالبر
والتقوى ويؤلفه بالمحبة والهوى ويختمه بالموافقة والرضا إنه سميع الدعاء لطيف لما يشاء

[illegible] عن أبيه عن آبائه عن أمير المؤمنين [illegible] قال قال رسول الله [illegible]
[illegible]
ما يبلغ الحاج ثم قال إن الحاج إذا أخذ في جهازه لم يرفع شيئا ولم يضعه إلا كتب الله له عشر حسنات ومحا عنه عشر سيئات ورفع له عشر درجات
فإذا ركب بعيره لم يرفع خفا ولم يضعه إلا كتب الله له مثل ذلك فإذا طاف بالبيت خرج من ذنوبه فإذا سعى بين الصفا والمروة خرج من ذنوبه فإذا
وقف بعرفات خرج من ذنوبه فإذا وقف بالمشعر الحرام خرج من ذنوبه فإذا رمى الجمار خرج من ذنوبه قال فعدد رسول الله كذا وكذا موقفا إذا وقفها
الحاج خرج من ذنوبه ثم قال [illegible]
[illegible]
إن من الذنوب ذنوبا لا يكفرها إلا الوقوف بعرفة [illegible]

[illegible]

[illegible] عن أمير المؤمنين [illegible] قال إن رسول الله صلى الله عليه وآله خطبنا ذات يوم فقال أيها الناس إنه قد
أقبل إليكم شهر الله بالبركة والرحمة والمغفرة شهر هو عند الله أفضل الشهور وأيامه أفضل الأيام ولياليه أفضل الليالي وساعاته أفضل الساعات هو شهر
دعيتم فيه إلى ضيافة الله وجعلتم فيه من أهل كرامة الله أنفاسكم فيه تسبيح ونومكم فيه عبادة وعملكم فيه مقبول ودعاؤكم فيه مستجاب فاسألوا الله
ربكم بنيات صادقة وقلوب طاهرة أن يوفقكم لصيامه وتلاوة كتابه فإن الشقي من حرم غفران الله في هذا الشهر العظيم واذكروا بجوعكم وعطشكم فيه جوع
يوم القيامة وعطشه وتصدقوا على فقرائكم ومساكينكم ووقروا كباركم وارحموا صغاركم وصلوا أرحامكم واحفظوا ألسنتكم وغضوا عما لا يحل النظر إليه
أبصاركم وعما لا يحل الاستماع إليه أسماعكم وتحننوا على أيتام الناس يتحنن على أيتامكم وتوبوا إلى الله من ذنوبكم وارفعوا إليه أيديكم بالدعاء في أوقات
صلاتكم فإنها أفضل الساعات ينظر الله تعالى فيها بالرحمة إلى عباده يجيبهم إذا ناجوه ويلبيهم إذا نادوه ويستجيب لهم إذا دعوه أيها الناس
إن أنفسكم مرهونة بأعمالكم ففكوها باستغفاركم وظهوركم ثقيلة من أوزاركم فخففوا عنها بطول سجودكم واعلموا أن الله تعالى ذكره أقسم بعزته
أن لا يعذب المصلين والساجدين وأن لا يروعهم بالنار يوم يقوم الناس لرب العالمين أيها الناس من فطر منكم صائما مؤمنا في هذا الشهر كان له بذلك
عند الله عتق نسمة ومغفرة لما مضى من ذنوبه فقيل يا رسول الله وليس كلنا نقدر على ذلك فقال اتقوا النار ولو بشق تمرة اتقوا النار ولو بشربة
من ماء أيها الناس من حسن منكم في هذا الشهر خلقه كان له جواز على الصراط يوم تزل فيه الأقدام ومن خفف في هذا الشهر عما ملكت يمينه خفف الله عليه حسابه ومن كف فيه شره كف الله عنه غضبه يوم يلقاه ومن أكرم فيه يتيما أكرمه الله يوم يلقاه ومن وصل فيه رحمه وصله الله برحمته يوم يلقاه ومن قطع فيه
رحمه قطع الله عنه رحمته يوم يلقاه ومن تطوع فيه بصلاة كتب الله له براءة من النار ومن أدى فيه فرضا كان له ثواب من أدى سبعين فريضة
فيما سواه من الشهور ومن أكثر فيه من الصلاة علي ثقل الله ميزانه يوم تخف الموازين ومن تلا فيه آية من القرآن كان له مثل أجر من ختم القرآن في
غيره من الشهور أيها الناس إن أبواب الجنان في هذا الشهر مفتحة فاسألوا ربكم أن لا يغلقها عليكم وأبواب النيران مغلقة فاسألوا ربكم أن
لا يفتحها عليكم والشياطين مغلولة فاسألوا ربكم أن لا يسلطها عليكم قال أمير المؤمنين فقمت وقلت يا رسول الله ما أفضل الأعمال في هذا
الشهر فقال يا أبا الحسن أفضل الأعمال في هذا الشهر الورع عن محارم الله عز وجل ثم بكى فقلت ما يبكيك يا رسول الله فقال يا علي أبكي لما يستحل
منك في هذا الشهر كأني بك وأنت تصلي لربك وقد انبعث أشقى الأولين والآخرين شقيق عاقر ناقة ثمود فضربك ضربة على قرنك فخضب منها لحيتك
فقلت يا رسول الله وذلك في سلامة من ديني فقال في سلامة من دينك ثم قال يا علي من قتلك فقد قتلني ومن أبغضك فقد أبغضني
لأنك مني كنفسي وطينتك من طينتي وأنت وصيي وخليفتي على أمتي [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قال امير المومنين عليه السلام المومن هو الكيس الفطن بشره في وجهه وحزنه في قلبه اوسع شيء صدرا واذل شيء نفسا زاجر عن كل فان حاض على كل حسن لا حقود ولا حسود ولا وثاب ولا سباب ولا عياب ولا مغتاب يكره الرفعة ويشنا السمعة طويل الغم بعيد الهم كثير الصمت وقور ذكور صبور شكور مغموم بفكره مسرور بفقره سهل الخليقة لين العريكة رصين الوفا قليل الاذى لا متافك ولا متهتك ان ضحك لم يخرق وان غضب لم يترق ضحكه تبسم واستفهامه تعلم ومراجعته تفهم كثير علمه عظيم حلمه كثير الرحمة لا يبخل ولا يعجل ولا يضجر ولا يبطر ولا يحيف في حكمه ولا يجور في علمه نفسه اصلب من الصلد ومكادحته احلى من الشهد لا جشع ولا هلع ولا عنف ولا صلف ولا متكلف ولا متعمق جميل المنازعة كريم المراجعة عدل ان غضب رفيق ان طلب لا يتهور ولا يتهتك ولا يتجبر خالص الود وثيق العهد وفي العقد شفيق وصول حليم خمول قليل الفضول راض عن الله عز وجل مخالف لهواه لا يغلظ على من دونه ولا يخوض فيما لا يعنيه ناصر للدين محام عن المومنين كهف للمسلمين لا يخرق الثناء سمعه ولا ينكي الطمع قلبه ولا يصرف اللعب حكمه ولا يطلع الجاهل علمه قوال عمال عالم حازم لا بفحاش ولا بطياش وصول في غير عنف بذول في غير سرف لا بختال ولا بغدار ولا يقتفي اثرا ولا يحيف بشرا رفيق بالخلق ساع في الارض عون للضعيف غوث للملهوف لا يهتك سترا ولا يكشف سرا كثير البلوى قليل الشكوى ان راى خيرا ذكره وان عاين شرا ستره يستر العيب ويحفظ الغيب ويقيل العثرة ويغفر الزلة لا يطلع على نصح فيذره ولا يدع جنح حيف فيصلحه امين رصين تقي نقي زكي رضي يقبل العذر ويجمل الذكر ويحسن بالناس الظن ويتهم على العيب نفسه يحب في الله بفقه وعلم ويقطع في الله بحزم وعزم لا يخرق به فرح ولا يطيش به مرح مذكر للعالم معلم للجاهل لا يتوقع له بائقة ولا يخاف له غائلة كل سعي اخلص عنده من سعيه وكل نفس اصلح عنده من نفسه عالم بعيبه شاغل بغمه لا يثق بغير ربه غريب وحيد حزين يحب في الله ويجاهد في الله ليتبع رضاه ولا ينتقم لنفسه بنفسه ولا يوالي في سخط ربه مجالس لاهل الفقر مصادق لاهل الصدق موازر لاهل الحق عون للقريب اب لليتيم بعل للارملة حفي باهل المسكنة مرجو لكل كريهة مامول لكل شدة هشاش بشاش لا بعباس ولا بجساس صليب كظام بسام دقيق النظر عظيم الحذر لا يبخل وان بخل عليه

صبر تحمل فاستحيى وقنع فاستغنى حياؤه يعلو شهوته وودّه يعلو حسده وعفوه يعلو حقده لا ينطق بغير صواب ولا يلبس الا الاقتصاد مشيه التواضع خاضع لربه بطاعته راض عنه في كل حالاته نيته خالصة اعماله ليس فيها غش ولا خديعة نظره عبرة وسكوته فكرة وكلامه حكمة مناصحا متباذلا متواخيا ناصح في السر والعلانية لا يهجر اخاه ولا يغتابه ولا يمكر به ولا يأسف على ما فاته ولا يحزن على ما اصابه ولا يرجو ما لا يجوز له الرجاء ولا يفشل في الشدة ولا يبطر في الرخاء يمزج الحلم بالعلم والعقل بالصبر تراه بعيدا كسله دائما نشاطه قريبا امله قليلا زلله متوقعا لاجله خاشعا قلبه ذاكرا ربه قانعة نفسه منفيا جهله سهلا امره حزينا لذنبه ميتة شهوته كظوما غيظه صافيا خلقه آمنا منه جاره ضعيفا كبره قانعا بالذي قدر له متينا صبره محكما امره كثيرا ذكره يخالط الناس ليعلم ويصمت ليسلم ويسأل ليفهم ويتجر ليغنم لا ينصت للخير ليفجر به ولا يتكلم ليتجبر به على سواه نفسه منه في عناء والناس منه في راحة اتعب نفسه لآخرته فاراح الناس من نفسه ان بغي عليه صبر حتى يكون الله الذي ينتصر له بعده ممن تباعد منه بغض ونزاهة ودنوه ممن دنا منه لين ورحمة ليس تباعده تكبرا ولا عظمة ولا دنوه خديعة ولا خلابة بل يقتدي بمن كان قبله من اهل الخير فهو امام لمن بعده من اهل البر قال فصاح همام صيحة ثم وقع مغشيا عليه [illegible]

[illegible] حمد الله واثنى عليه وصلى على النبي صلى الله عليه وآله ثم قال اما بعد فان الله تعالى خلق الخلق حين خلقهم غنيا عن طاعتهم آمنا من معصيتهم لانه لا تضره معصية من عصاه ولا تنفعه طاعة من اطاعه فقسم بينهم معايشهم ووضعهم من الدنيا مواضعهم فالمتقون فيها هم اهل الفضائل منطقهم الصواب وملبسهم الاقتصاد ومشيهم التواضع غضوا ابصارهم عما حرم الله عليهم ووقفوا اسماعهم على العلم النافع لهم نزلت انفسهم منهم في البلاء كالتي نزلت في الرخاء ولولا الاجل الذي كتب الله عليهم لم تستقر ارواحهم في اجسادهم طرفة عين شوقا الى الثواب وخوفا من العقاب عظم الخالق في انفسهم فصغر ما دونه في اعينهم فهم والجنة كمن قد رآها فهم فيها منعمون وهم والنار كمن قد رآها فهم فيها معذبون قلوبهم محزونة وشرورهم مأمونة واجسادهم نحيفة وحاجاتهم خفيفة وانفسهم عفيفة صبروا اياما قصيرة اعقبتهم راحة طويلة تجارة مربحة يسرها لهم ربهم ارادتهم الدنيا فلم يريدوها واسرتهم ففدوا انفسهم منها اما الليل فصافون اقدامهم تالين لاجزاء القرآن يرتلونها ترتيلا يحزنون به انفسهم ويستثيرون به دواء دائهم فاذا مروا باية فيها تشويق ركنوا اليها طمعا

وتطلعت

وتطلعت نفوسهم اليها شوقا وظنوا انها نصب اعينهم واذا مروا باية فيها تخويف اصغوا اليها مسامع قلوبهم وظنوا ان زفير جهنم وشهيقها في اصول آذانهم فهم حانون على اوساطهم مفترشون لجباههم واكفهم وركبهم واطراف اقدامهم يطلبون الى الله تعالى في فكاك رقابهم واما النهار فحلماء علماء ابرار اتقياء قد براهم الخوف بري القداح ينظر اليهم الناظر فيحسبهم مرضى وما بالقوم من مرض ويقول لقد خولطوا ولقد خالطهم امر عظيم لا يرضون من اعمالهم القليل ولا يستكثرون الكثير فهم لانفسهم متهمون ومن اعمالهم مشفقون اذا زكي احدهم خاف مما يقال له فيقول انا اعلم بنفسي من غيري وربي اعلم بي من نفسي اللهم لا تؤاخذني بما يقولون واجعلني افضل مما يظنون واغفر لي ما لا يعلمون فمن علامة احدهم انك ترى له قوة في دين وحزما في لين وايمانا في يقين وحرصا في علم وعلما في حلم وقصدا في غنى وخشوعا في عبادة وتجملا في فاقة وصبرا في شدة وطلبا في حلال ونشاطا في هدى وتحرجا عن طمع يعمل الاعمال الصالحة وهو على وجل يمسي وهمه الشكر ويصبح وهمه الذكر يبيت حذرا ويصبح فرحا حذرا لما حذر من الغفلة وفرحا بما اصاب من الفضل والرحمة ان استصعبت عليه نفسه فيما تكره لم يعطها سؤلها فيما تحب قرة عينه فيما لا يزول وزهادته فيما لا يبقى يمزج الحلم بالعلم والقول بالعمل تراه قريبا امله قليلا زلله خاشعا قلبه قانعة نفسه منزورا اكله سهلا امره حريزا دينه ميتة شهوته مكظوما غيظه الخير منه مأمول والشر منه مأمون ان كان في الغافلين كتب في الذاكرين وان كان في الذاكرين لم يكتب من الغافلين يعفو عمن ظلمه ويعطي من حرمه ويصل من قطعه بعيدا فحشه لينا قوله غائبا منكره حاضرا معروفه مقبلا خيره مدبرا شره في الزلازل وقور وفي المكاره صبور وفي الرخاء شكور لا يحيف على من يبغض ولا يأثم فيمن يحب يعترف بالحق قبل ان يشهد عليه لا يضيع ما استحفظ ولا ينسى ما ذكر ولا ينابز بالالقاب ولا يضار بالجار ولا يشمت بالمصائب ولا يدخل في الباطل ولا يخرج من الحق ان صمت لم يغمه صمته وان ضحك لم يعل صوته وان بغي عليه صبر حتى يكون الله هو الذي ينتقم له نفسه منه في عناء والناس منه في راحة اتعب نفسه لآخرته واراح الناس من نفسه بعده عمن تباعد عنه زهد ونزاهة ودنوه ممن دنا منه لين ورحمة ليس تباعده بكبر وعظمة ولا دنوه بمكر وخديعة قال فصعق همام صعقة كانت نفسه فيها فقال امير المؤمنين عليه السلام اما والله لقد كنت اخافها عليه ثم قال هكذا تصنع المواعظ البالغة باهلها [illegible]

حديث هفتم روايت شده است بسندى كه اتصال يافته بشيخ صدوق ثقة الاسلام محمد بن بابويه القمى از تميم بن عبد الله القرشى از پدرش عبد الله بن تميم از احمد بن سليمان النيسابورى از على بن محمد بن الجهم در ضمن حديث بزرگى كه فقير بعضى از آن نقل نموده قال المأمون لابى الحسن الرضا عليه السلام فما معنى قول الله تعالى عز وجل ولما جاء موسى لميقاتنا وكلمه ربه قال رب ارنى انظر اليك الآية كيف يجوز ان يكون كليم الله موسى بن عمران لا يعلم ان الله تعالى لا يجوز عليه الرؤية حتى يسأله هذا السؤال فقال الرضا عليه السلام علم ان الله تعالى جل ان يرى بالابصار ولكنه لما كلمه الله وقربه نجيا رجع الى قومه واخبرهم ان الله تعالى كلمه وقربه وناجاه فقالوا لن نؤمن لك حتى نسمع كلامه كما سمعت وكان القوم سبعمائة الف رجل فاختار منهم سبعين الفا ثم اختار منهم سبعة آلاف ثم اختار منهم سبعمائة ثم اختار سبعين رجلا لميقات ربه فخرج بهم الى طور سيناء فاقامهم في سفح الجبل وصعد موسى الى الطور وسأل الله تعالى ان يكلمه ويسمعهم كلامه فكلمه الله تعالى وسمعوا كلامه من فوق واسفل ويمين وشمال ووراء وامام لان الله تعالى احدثه في الشجرة ثم جعله منبعثا منها حتى سمعوه من جميع الوجوه فقالوا لن نؤمن لك بان هذا الذي سمعناه كلام الله حتى نرى الله جهرة فلما قالوا هذا القول العظيم بعث الله عليهم صاعقة فاخذتهم بظلمهم فماتوا فقال موسى يا رب ما اقول لبنى اسرائيل اذا رجعت اليهم وقالوا انك ذهبت بهم فقتلتهم لانك لم تكن صادقا فيما ادعيت من مناجاة الله تعالى اياك فاحياهم الله وبعثهم معه فقالوا انك لو سألت الله تعالى ان يريك تنظر اليه لاجابك وكنت تخبرنا كيف هو فنعرفه حق معرفته فقال موسى يا قوم ان الله لا يرى بالابصار ولا كيفية له وانما يعرف باياته ويعلم باعلامه فقالوا لن نؤمن لك حتى تسأله فقال موسى يا رب انك قد سمعت مقالة بنى اسرائيل وانت اعلم بصلاحهم فاوحى الله تعالى اليه يا موسى سلنى ما سألوك فلن اؤاخذك بجهلهم فعند ذلك قال موسى رب ارنى انظر اليك قال لن ترانى ولكن انظر الى الجبل فان استقر مكانه فسوف ترانى فلما تجلى ربه للجبل جعله دكا وخر موسى صعقا فلما افاق قال سبحانك تبت اليك يقول رجعت الى معرفتى بك عن جهل قومى وانا اول المؤمنين منهم بانك لا ترى فقال المأمون لله درك يا ابا الحسن فاخبرنى

عن قول الله

عن قول الله تعالى ولقد همت به وهم بها لولا ان رأى برهان ربه فقال الرضا عليه السلام لقد همت به ولولا ان رأى برهان ربه لهم بها كما همت به لكنه كان معصوما والمعصوم لا يهم بذنب ولا يأتيه فقال المأمون لله درك يا ابا الحسن فاخبرنى عن قول الله تعالى وذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فقال الرضا عليه السلام ذلك يونس بن متى ذهب مغاضبا لقومه فظن بمعنى استيقن ان لن نقدر عليه اى لن نضيق عليه رزقه ومنه قول الله تعالى واما اذا ما ابتلاه فقدر عليه رزقه اى ضيق وقتر فنادى فى الظلمات ظلمة الليل وظلمة البحر وظلمة بطن الحوت ان لا اله الا انت سبحانك انى كنت من الظالمين بتركى مثل هذه العبادة التى قد فرغتنى لها فى بطن الحوت فاستجاب الله تعالى له وقال سبحانه فلولا انه كان من المسبحين للبث فى بطنه الى يوم يبعثون فقال المأمون لله درك يا ابا الحسن فاخبرنى عن قول الله تعالى ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر قال الرضا عليه السلام لم يكن احد عند مشركى مكة اعظم ذنبا من رسول الله صلى الله عليه وآله لانهم كانوا يعبدون من دون الله ثلاثمائة وستين صنما فلما جاءهم عليه السلام بالدعوة الى كلمة الاخلاص كبر ذلك عليهم وعظم قالوا اجعل الآلهة الها واحدا ان هذا لشىء عجاب وانطلق الملأ منهم ان امشوا واصبروا على آلهتكم ان هذا لشىء يراد ما سمعنا بهذا فى الملة الآخرة ان هذا الا اختلاق فلما فتح الله تعالى على نبيه صلى الله عليه وآله مكة قال يا محمد انا فتحنا لك فتحا مبينا ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر عند مشركى اهل مكة بدعائك الى توحيد الله فيما تقدم وما تأخر فقال المأمون لله درك يا ابن رسول الله واوضحت لى ما كان ملتبسا علىّ اداك الله عن انبيائه وعن الاسلام خيرا

شرح كلام بلاغت نظام در بعض [illegible] در تمامى و انجام الفاظ منتقل بود بيش ازين بيان اول رادى كرد كه مأمون [illegible] از امام رضا عليه السلام در مقام استفسار و استفاده بعضى مسايل و استكشاف بعضى مشكلات خود در آنكه گفت چه معنى دارد قول حق تعالى در قرآن مجيد كه ولما جاء موسى لميقاتنا وكلمه ربه قال رب ارنى انظر اليك كه خدا [illegible] دلالت ميكند كه موسى عليه السلام چون بوعده گاه [illegible] آمد [illegible] گفت اى پروردگار خود را بمن [illegible] ظاهر [illegible] چون روا باشد كه موسى بن عمران [illegible]

کلام الهی نمی‌توانند شنید که عظمت و کبریای الهی زیاده بر آنست که دیدن ظاهر او که عبارتست از مشاهده جمال
او بوده باشد بتجرد ذات و تقدس صفات او از مقارنت ماده و مقابله و جهت و مکان که شرط طلوع
رؤیت بچشم سر است ظاهر از آنکه نفهم به سبب [illegible] تا آنکه در مقام طلب در ایشان داد بود که
خود را از دیدن و اهل [illegible] بود دیده بدین رسته که موسی علیه السلام مبدل است مقابله تا که باده
عظمت و جلال او و تمیز است از آنکه رسید ادراک بصر بدان نتواند رسید و بچشم سر او را نتوان دید
لیکن چون انجاب حرمت بکلی فارغ شده از سعادت مکالمه و مناجات او و بدیدن بجانب قوم خود برگشته بود
مقام اظهار نصیب بود که قوم خود را آمده و خبر داد ایشان را از مرتبه قرب الهی که باو کرامت شده بود و شنیدن
مکالمه او و مناجات خود که روزی او گشته پس قوم در استفاضه مقام بودند و انکار آن در آمدند و گفتند ایمان نمی‌آوریم بتو ای
موسی و تصدیق سخن تو نمی‌کنیم تا خود کلام حق را نشنویم چنانچه تو دعوی میکنی که شنیدی پس ایشان هفت
هزار بودند موسی از میان ایشان هفتاد هزار کس اختیار کرد و از آن جمله هفتاد کس بگزید و ایشان
ایشان هفت صد بودند که هفتاد کس ایشان را که [illegible] از ایشان دوباره اخیار خود نام داد
بوعده گاه مکالمه برد که خود خاطر ایشان بشنوند آنچه او شنیده بود و گواهی دهند بصدق او در
باقی قوم خود پس موسی علیه السلام با ایشان از میان قوم روانه بجانب طور سینا که وعده گاه مکالمه
و مناجات او بود باید که در آن وقت و چون بجا رسید آن جماعت را در دامن کوه گذاشته خود بکوه برآمد
و درخواست کرد حضرت عزت جل ذکره که مرتبه تا دیگران سخن او را بشنوند او را باقوم او که همراه اویند تا
بسبب آن عنایت و آن حضرت عز شأنه و بدانند خاطر ایشان رفع شود و تعیین یقین مشاهده قرب
او بوده باقی قوم او را نیز آن حضرت حاصل شود پس حضرت عزت تبارک و تعالی دعای او را در معرض اجابت در آورده
و مرتبه دیگر آغاز مکالمه خود فرموده ساخت و ایشان همه کلام حق را شنیدند چنانچه صدای آن از جانب
فوق و تحت و یمین و یسار و پیش و پس بگوش ایشان میرسید به واسطه آنکه حضرت عزت جل شأنه
کلام ملکوتی داد در درختی که در آن مقام بود و خلق کرده چون صدای آن در آن درخت ظاهر میشد

نسیم قدرت

نسیم قدرت هوای ملاحق و اهتزاز جناب منتشر جنبش و از هر جانب بگوش ایشان میرسید پس با وجود
مشاهده افعال و انکار خود رجوع نمودند که نسمع نؤمن لک حتی نری الله جهرة یعنی گفتند ایمان نمی‌آوریم
بقول تو ای موسی و تصدیق نمیکنیم تا آنکه این کلام الهیست تا او را بوجه آشکار ببینیم و دیده ظاهر ما
او مشاهده جمال او در شنیده نکرده پس چون شنیدند این سخن را دیدند که او نشان بظهور رسید در دنیای
نفس الهی خویش امر صاعقه قرار داد بایشان و هلاک شدند بسبب ظلم و شکایت که کفتند این سخنی
بخود روا داشتند چون وجود همه را باد فنا اهلاک نمود و از موسی علیه السلام چون مشاهده این
حال نمود مناجات در آمد که ای بار خدایا چگونه میروم پیش ایشان چون جناب ایشان را نام ایشان مراد
سعی من بجانب خطاب در آورد و گویند تو ایشان را با خود بردی چون تو الحق صادق سخن خود
و از آن ظاهر است همه را در معرض هلاک در آوردی بواسطه آنکه در سخن خود که میگفتی اهلی
[illegible] سخن کرده ام و سعادت مناجات در کوه طور دریافته ام صادق نبودی و از آن ترسیدی که چون ایشان
را همراه تو ببرند سخن تو ظاهر شود و تو را کذب تو ظاهر شود اعتراف باید نمود بواسطه رفع این تهمت از خود بحیله
[illegible] کنایه از آنکه این سبب عقاب حاصل ایشان در کل روی زمین و بکلی حیات در ایشان ویران ساختی
[illegible] پس حضرت عزت تعالی دعای موسی را مستجاب کرده ایشان را زنده ساخت باتفاق و
[illegible] پس از خطاب موسی [illegible] گفتند ما دوستیم که ایشان در خواست نمودند که خود ببینند
[illegible] ظاهر مشاهده جمال او که هر آینه دعای تو موجب اجابت باشد و سعادت لقای او باشد
[illegible] کیفیت ذات او نمیکنی که او را بوجه کیفیت است و چنانچه حق شناسانی او دست داد
[illegible] پس موسی گفت حق تعالی بیان ظاهر چنانچه دیده ذات او در کیفیت [illegible]
[illegible] نمی‌توان [illegible] تا بیان [illegible] شناخت [illegible]
[illegible] ایشان باین سخن تسلی نشده و گفتند ایمان بتو نمی‌آوریم و تصدیق
سخن تو نمیکنیم تا آنکه ببینیم او را [illegible] موسی علیه السلام چون از قول ایشان ما یوس شد

دو بود که الهی [illegible] گفت بود که ای شنیدی که جماعت بنی اسرائیل چه گفتند دعوای ایشان کار [illegible]
توضیح ایشان از نادانی دین [illegible] ایشان [illegible] وحی الهی نازل شد که ای
موسی سوال کن از من آنچه از تو سوال کرده اند و [illegible] بخواه از من آنچه از تو میخواهند که ترا
مواخذ نکنم [illegible] مطالبه [illegible] عقاب [illegible] و علم
کسی را بجهل دیگری ضایع نمیکنم پس بعد از صدور [illegible] الهی موسی علیه السلام لب بسخن گشود
که رب ارنی انظر الیک قال لن ترانی ولکن انظر الی الجبل فان استقر مکانه فسوف ترانی فلما تجلی ربه
للجبل جعله دکا و خر موسی صعقا فلما افاق قال سبحانک تبت الیک و انا اول المؤمنین یعنی ای پروردگار من بنمای
بمن خودرا تا نظاره جمال تو نمایم [illegible] رویت خود [illegible] کلام الهی در جواب او [illegible] شد
هرگز [illegible] دید ای موسی دیده ظاهر تو قابلیت مشاهده جمال خود ندارد و لیکن نگاه کن
بسوی این کوه [illegible] قوت و توانائی [illegible] این کوه درجا
خود قرار گیرد [illegible] تحمل تجلی ما [illegible] در آن وقت طاقت مشاهده جمال
ما خواهد [illegible] کسی که کوه [illegible] و توانائی [illegible] تجلی ما نیست [illegible] ذره [illegible]
لقای ما [illegible] لقای [illegible] مانند
پس چون تجلی کرد پروردگار موسی بآن کوه چنانکه گفته اند [illegible] ذره
از نور خود بر آن [illegible] پاره پاره
ساخته از هم ریخت و چون موسی [illegible] مشاهده نمود از هول [illegible] از دست داده بود
بیهوش در افتاد از هوش رفته و چون بهوش آمد [illegible] تسبیح [illegible] کار خود [illegible]
گفت سبحانک [illegible] لایق حضرت تو نیست [illegible] کردم و بازگشتم از جهل قوم خود [illegible]
ذات تو از مکان [illegible] شناخت [illegible]
ذات تو [illegible] که [illegible] من اول [illegible] ایمان [illegible]

هرچم

هرچه مشاهده [illegible] بوده باشد پس مامون [illegible] از جواب امام علیه السلام حاصل
کرده لب [illegible] گشاد و گفت لله درک [illegible] اکنون خبر ده مرا از معنی قول الهی در باب یوسف
علیه السلام که و لقد همت به وهم بها لولا ان رای برهان ربه دفع کن از خاطر من این اشکال را که
تو [illegible] یوسف صدیق با وجود مرتبه نبوت معصیت [illegible]
[illegible] علیه السلام [illegible] با وجود آنکه [illegible] امام علیه السلام در مقام
تفسیر [illegible] که دفع اشکال او [illegible] معنی آیه اینست که [illegible]
[illegible] یوسف [illegible] اینکه یوسف مشاهده برهان [illegible]
[illegible] عصمت [illegible]
[illegible] و لیکن یوسف [illegible] نبینا علیه السلام [illegible] عصمت [illegible] معصوم
[illegible] واقع [illegible] پس مامون گفت لله درک یا ابا الحسن خبر ده مرا
از معنی قول الهی و ذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر علیه یعنی دفع کن از خاطر من
اشکالی را [illegible] ظاهر [illegible] ذا النون [illegible]
[illegible] غضب [illegible] قوم [illegible]
[illegible] حال آنکه [illegible]
[illegible] امام رضا علیه السلام [illegible] ذا النون یونس بن متی است که از قوم غضبناک شده
[illegible] وان لن نقدر علیه
[illegible] یعنی ان لن نضیق علیه رزقه چنانچه در آیه [illegible] و اذا ما ابتلیه ربه فقدر علیه رزقه [illegible]
علیه یعنی [illegible] استعمال [illegible] آیه والله اعلم [illegible] صاحب [illegible]
[illegible] علیه السلام [illegible] از قوم خود در غضب [illegible]
[illegible] قوم [illegible]
[illegible] باشد [illegible]

پس ندا کرد یونس علیه السلام در ظلمات که آن تاریکی شب و تاریکی دریا و تاریکی ماهی است ان لا اله الا انت
سبحانک انی کنت من الظالمین یعنی نیست معبودی بحق مگر تو پاک میگویم ترا از جمیع انچه سزاوار تو نیست
و منزه میدانم از جمیع معایب و ما فی بدرستیکه بودم من بنفس خود از جملهٔ ظالمان و ستمکاران
بخود بسبب انکه تارک اولی بودم مثل این مقام که الحال در شکم ماهی بان تمام دادم پس حضرت [illegible]
الهی دعای او را مستجاب ساخت و تسبیح او را بشرف قبول داده گفت فلولا انه کان من المسبحین للبث فی بطنه
الی یوم یبعثون یعنی اگر نه آنستی که یونس از جملهٔ مسبحان و تسبیح کنندگان بود که گفت لا اله الا انت سبحانک
انی کنت من الظالمین هر اینه درنگ میکرد در شکم ماهی و در آن مقام میماند تا روزی که ادمیان
برانگیخته شوند و قیامت قایم شود لیکن چون ذکر تسبیح او را از این حبس خلاص ساختیم پس
مرتبهٔ دیگر بوظایف دعای حضرت قیام نموده گفت [illegible] یا ابا الحسن خود [illegible]
که از فتح مکه و حضرت مقدسه رسول صلوات الله علیه واله چون صحیح بود و حال انکه عصمت جمیع انبیا
بدلیل عقلی و نقلی ثابت است امام رضا علیه السلام فرمودند که مراد گناه باعتقاد باطل مشرکین اهل مکه
است نه گناه واقعی چرا که نزد ایشان گناه هیچکس بزرگتر از گناه رسول خدا صلوات الله علیه واله نبود
بواسطه انکه ایشان همه بعبادت اصنام و بت پرستی قیام داشتند و سیصد و شصت بت [illegible]
خدای تعالی بعبادت خود دعوت نمود پس چون آن حضرت ایشانرا دعوت کرد بگفتن کلمه لا اله الا الله
و بتوحید خواندن ایشانرا بعد از انکه [illegible] بر ایشان دشوار امد [illegible] ایشان
و تکلیف را امری عظیم دانستند [illegible] واضح شود بر ایشان [illegible] شدند
و گفتند اجعل الالهة الها واحدا ان هذا لشیء عجاب و انطلق الملأ منهم ان امشوا واصبروا علی الهتکم
ان هذا لشیء یراد ما سمعنا بهذا فی الملة الاخرة ان هذا الا اختلاق [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ماهیتی

ما [illegible] آمدن کار او بخانهٔ ایشان و خواندن و هرچه اراده شده است [illegible]
نیست یا دعوتیکه [illegible] و اراده کرده است [illegible] که مغفرت حقیقی و ثواب باشد بلکه
بواسطه طمع دنیا [illegible] است [illegible] امر است که [illegible]
باین میل کرده در ملت اخری که [illegible] خود را آن دریافته ایم با ملت عیسی که اخرین ملله است چرا که
ایشان را این اعتقاد بود که دین عیسی تثلیث است و توحید نیست این [illegible]
و این جمیع بنده مکر و اباطیل [illegible] از خود پس چون فتح مکه کرد حضرت عزت تعالی شانه بر پیغمبر خود
صلوات الله علیه واله منت نهاده و او را در معرض امتنان خود درآورده گفت انا فتحنا لک فتحا مبینا
لیغفر لک الله ما تقدم من ذنبک و ما تاخر یعنی بدرستیکه ما فتح کردیم از برای تو ای محمد فتحی ظاهر روشن
و هیچکس تا امروز نشده [illegible] از جانب خدا [illegible] بعد از این
خواهد بود نزد مشرکان اهل مکه یعنی انچه ایشان اعتقاد گناه تو داشتند [illegible] بسبب
خواندن تو ایشانرا بتوحید [illegible] پس [illegible] گفت بدرستیکه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ملت اسلام [illegible]
[illegible] اسلام [illegible] تجلی [illegible]
[illegible] صاحب صحاح [illegible]
[illegible] قال [illegible]
از فاعل [illegible] یا از مفعول [illegible]
موسی علیه السلام الی طور سینا [illegible] طور [illegible] کوه است [illegible]
[illegible] کلام الهی [illegible]
نام [illegible] در آن کوه [illegible] است [illegible]

هر دو خوانده‌اند و منع از تحویل بهتر دانسته‌اند قال فی الصحاح وطور سیناء جبل بالشام وطور سینین مثله
سیناء وهو تحریف وقرئ سیناء بالفتح والکسر لا ینصرف لانه فی لغة العرب فعلاء ممدودا مکسورا
بعضی گفته‌اند که سینا نام مکانیست که کوه مذکور در آنجا واقع است و از ابن عباس منقولست که سینا
و سینین بزبان حبشه بمعنی حسن و نیکوست و بعضی گفته‌اند که بمعنی مبارکست پس طور سینا تا
خواهد بود که حسن و مبارک بمعنی جبل و کوه و اضافه از قبیل اضافه موصوف بصفت خواهد بود
مثل یوم الاحد بقلة الحمقا و بعضی گفته‌اند سینا و سینین کوه بلکه بود درخت را میگویند و این تقدیر
نیز اضافه از این قبیل خواهد بود و بعضی گفته‌اند سینا و سینین کنایه از درخت بوده و این است چون
در آن کوه درخت بوده و در بعضی بوده است که مردم از میوه آن منتفع بوده‌اند تفسیر از این بطور سینا
کرده‌اند و از قبیل اضافه بادنی ملابست و صاحب تفسیر واحدی گفته‌اند که اولی آنست که سینا و سینین اسم
مکانی باشند که موضع کوه مذکور است و بیضاوی این مکان بالحسن و مبارک این باشند چه که سینا
خود بمعنی حسن و مبارک باشند چنانچه گذشت اضافه حقیقی باو موصوف خواهد گشت بصفت
نسبت حق والله اعلم بمعنی ثنا و نصب مفعول مطلق بود ... که ... صبا
از فاعل نیک ضمیر متکلم است یا از مفعول آن الله است یعنی ... اشکال ... ما
باشیم ... ما اشکال باشد حمله ... فالق الحب والنوی
اینجا بمعنی اسم مفعول مستعمل شده است که کلام ... باشد که جمله ... مذکور ... معنی
نفی ... و از هم باشید ... صعقا ... صعق ...
مفعول مطلق فعل است ... صعق صعقا ... حال باشد ... که فاعل
حز است یعنی ... باشد ... فالق ... صعق کسم
صعقا ... گفته‌اند که ... عرفه ... بود
لفظ ... بود ... هم ... بمعنی قصد ... است ...
والله اعلم آنست که در ... مذکور شد قوله تعالی وهم ... بمعنی قصد ...
و ... ایضا

... جواب لولا است که بر و مقدم شده یا دال بر جواب آن چنانچه مذکور شد همت لولا ان
اخافه الله که در این تقدیر است که لولا ان اخافه الله همت که بعضی حمل بر تقدیم جواب بر لولا کرده‌اند
و بعضی گفته‌اند همت اخرجه ... همت قول دال است و آن در زیادتی تحقیق در این باب ...
غائبی در تم بیابید انشاء الله ... فظن ان لن نقدر علیه یعنی ...
ماخوذ نیست بلکه مشتق از قدرت بمعنی ضیق و تنگی است چنانچه ... در آیه که ان الله یبسط الرزق
لمن یشاء ویقدر که از آن مشتق است یعنی حضرت عزت تنگ میکند و وسیع میکند روزی را
برای کسی که مشیت او بتوسعه روزی و تنگی گرفته و تنگ میسازد روزی را بر کسی که خواهد
امتحان خود در آن بنده ... قابلیت زیادتی باشد ... والله اعلم آنست که چون
یونس علیه السلام یقین میدانست که ما روزی او را تنگ و ... ما ...
در میان قوم باشد و ... هیچ شک نیست که در تفسیر این آیه و توجیه آن
بوجهی که منافات بعصمت انبیا داشته باشد ... حقایق بیان امام علیه السلام ...
شده است پس التفات نباید کرد با آنچه بعضی مفسرین ذکر کرده‌اند که مراد آنست که یونس علیه السلام
حمل کرد که تقدیر نکرده‌ایم که با او عقوبتی برسانیم چون قبل از نزول وحی از قوم خود هجرت کرد که
نقدر از تقدیر بمعنی قضا ... ماخوذ باشد یا آنکه مراد تمثیل حال او باشد بحال کسی که گمان داشته باشد
که ما قدرت نداریم یا آنکه وسوسه شیطان باشد که در وهم او جا کرده بوده است بواسطه شدت آن
وهم و تغییرات ... نقل شده و واقعه ... بیرون ... که انبیا را بعضی وساوس شیطان
در دست ... که بعضی التفات ... قوله تعالی واذا ما ابتلاه
فقدر علیه رزقه ... ضمیر ... راجع است بانسان که در اول آیه گذشته و معنی آیه ...
... والله اعلم آنست که اما چون ... او ...
و ... قبول ... که ...
کرد ... ثم ...
... والله ...

گشت متحیّر و ابکی بود و تحیّر ذات باری او را کوهی و نه کف بار او و دندی بیت ابدا اگر ما بدیده تحقیق گوی
در وجود احتیاطی که بنو کر گوی: سبحانک انی کنت من الظالمین توکّی منزّه عن العبادة التی فرضت لخلق
بطن الحوت سبب نسبت ظلم بخود دو بنوعی که بزبان حضرت جاری شده در همچنان از نقابیس
که تا غایت نظر وسیع و دو بین نشد و متوقّف است انجه بعضی از ارباب کشف و عرفان گفته اند که
مونه فرق که یونس علیه السلام را در شکم ماهی حاصل شد قبل از آن او را حاصل نشده بود از آن
بود حاصل نشده تا آنکه فرو بردن ماهی او را معراج او دانسته اند در این باب حدیثی از حضرت رسالت
صلی الله علیه و آله نقل کرده اند که عارف رومی در مثنوی از آن بنوعی مختصر در آورده است: گفت
پیغمبر که معراج مرا نیست بر معراج یونس اجتبا آن من در چرخ آن او نشیب زانکه قرب حق برونست
از حسیب قرب نه بالا و پستی رفتنست قرب حق از حبس هستی رستنست: و اما نزد جمهور اهل
اسلام اتفاق دارند که دیدن خدا یعنی در دنیا دیدن ذات مقدس الهی بدیده ظاهر ممکن نیست
و او را قطع نظر نه در دنیا نمیتوان دید تا بغیر حلول شده است در آنکه یا در آن نشاء نیز دیدن
نیست او بوجه مذکور ممکن است یا نه اشاعره [illegible] که ممکن است و خواه مؤمنین در بهشت بسعادت
لقای الهی بدیده ظاهر بچشم سر فائز خواهند شد ولیکن نه بوجهی که در مقابل ناظر باشد یا در جهتی نقش
منقّش گردد یا مکان و محل او قرار گیرد و واقع شود چه امور مذکوره از لوازم دیدن در این نشاه است و در آخرت
مشاهده او بوجهی میسّر خواهد بود که باین امور احتیاج نباشد و معتزله [illegible] قائل نیستند که چه هنگام
دیدن در این نشا محتاج مقابله و جهت و مکانست در آن نشا همچنین است چه عقل حاکم است بآنکه رؤیت
بچشم سر بدون امور مذکوره متصور نیست خواه در این نشاء باشد و خواه در نشاء دیگر چنانچه در قرآن مجید
وارد است [illegible] تام [illegible] است چه آن از [illegible] علوم در این نشاء [illegible] دلیل و [illegible]
حاصل میشود [illegible] در آن نشاء بدیهی خواهد بود [illegible] علم و احاطه بآن خواهد داشت که گویا مشاهده
و مشاهده او است قال امیر المؤمنین علیه الصلوة و السلام لا تدرکه العیون بمشاهدة العیون و
لکن تدرکه القلوب بحقایق الایمان یعنی دیده ظاهر را بمشاهده جمال و جلال ذات او دسترس نیست ولیکن
دیده باطن بنور ایمان و عمل صالح مشاهده جمال او خواهی نمود [illegible] بچشم دل جمال میتوان دید

کم چشم

که بچشم سر دیدن هم نباشد و قال ایضا الحمد لله الذی لا یبلغه الشواهد و لا تحویه المشاهد و لا تراه
النواظر و لا تحجبه السواتر یعنی ستایش خدای را که مشاهد [illegible] بدو نرسد [illegible]
و در دیدن نقل کرد استدلال ادلّه میتوان دید و هیچ ستر حاجب او نیست و هیچ پرده [illegible]
و اشاعره در اثبات مذهب خود متمسّک شده اند بآیتی که در سؤال اول از اسؤله [illegible]
یافته است از دو وجه: وجه اول آنکه متعلق و مشروط [illegible] است [illegible] رؤیت موسی
علی نبینا و علیه السلام در آیه مذکوره و قرار گرفتن و از هم ریختن جبل [illegible] ممکن و هرچه
معلق و مشروط با امر ممکن باشد اعتقاد ممکن است پس رؤیت الهی ممکن باشد و معتزله در جواب این
میگویند که رؤیت موسی علیه السلام در آیه مذکوره معلق و مشروط بان شده قرار گرفتن
و از هم نپاشیدن جبل مطلق نیست بلکه در وقت تعلق مذکور هیچ شک نیست که جبل آرام داشت
و رؤیت حاصل نبود با تعلق [illegible] جبل مذکور ممکن است و رؤیت حاصل نیست بلکه قرار گرفتن او
[illegible] جبل در حال ظهور تجلی الهی بدان قرار گرفتن و از هم [illegible] جبل [illegible] ممکن باشد
بلکه محالست [illegible] معلق و مشروط ساخته اند [illegible] خبر داده
که رؤیت [illegible] واقع نخواهد شد [illegible] که وقوع رؤیت [illegible] الهی
[illegible] وقوع آن محالست نه ممکن پس قرار گرفتن و از هم [illegible] جبل که رؤیت موسی علیه السلام معلق
و مشروط شده است بآن محال باشد و کلام مذکور از قبیل تعلیق [illegible] الانسان [illegible]
[illegible] امتناع وقوع آن امر [illegible] در جواب [illegible] معلوم
الصدق داشته باشد که ان کان کلامک هذا حقّا فربّنا البادی موجود که اراده شده است
از این کلام امتناع حق بودن کلام او چنانکه وجود شریک باری ممتنع است و با آنکه معلق و مشروط
شده در این کلام وجود شریک باری و امری که فی نفسه [illegible] قول مذکور [illegible] بامکان وجود
شریک باری که کفر است لازم نمی آید [illegible]
[illegible] وجه دوم [illegible] مصنف دام ظله در حاشیه [illegible] آنکه این سخن [illegible] تمام

دهم آنکه جواب لولا محذوف است چنانکه لولا اگرچه از ادوات شرط نیست اما در حکم ادات شرط است و در این که جواب
آن جایز نیست که بر آن مقدم واقع شود چنانچه جزا بر شرط مقدم نمی‌شود و ملکی جواب لولا مذکور و نیست و این
مذکور است و استدلال و مفسران تحقیق کلام اینست که لولا ان رای برهان ربه لهمّ بها اما صاحب کشاف
و اکثر مفسرین ذکر کرده‌اند که تقدیر کلام در آیه اینست که لولا ان رای برهان ربه لهمّ بها الخطاب
اگر یوسف برهان پروردگار را نمی‌دید و ...
...
حافظ و اینست که توجیه مذکور بحسب ظاهر اشعار بآن دارد که از یوسف عزم معصیت واقع شده است
و بواسطه منع این احتمال احتیاج بآن شد که تکلف بسیار در تاویل کلام از ظاهر جوید که بآن احتیاج باشد
گفته شود که مراد اینست که در نفس یوسف بواسطه قوت شهوانی که در طبیعت انسان مذکور است میل بآن
بود و مجرد میل مذکور را از منافیات عصمت شمرده‌اند و نصر فعل را از آن هم منع است که معنی فصل است
مطابق استعاده بآنکه اطلاق هم به میل مذکور بر سبیل مجاز است
...
است و امثال این تاویلات که موجب کمال ...
باعث در واسطه آنکه ...
ما یتعلق به جمیع آنچه مذکور شد کلی داشت که مراد برهان قرآنی است که یوسف علی نبینا و علیه السلام بسبب دیدن
آن ...
انه و ما هی مبهمات که از جانب حضرت عزت ... اللهم مایم ... الامام المعصوم الاعظم
و ذنب و لا بانه که ... معصیت ... منافی عصمت است ... که نفس
معصیت ...
امر مذکور معصیت و عدم جواز وقوع آن از معصوم ... که معصیت باشد چه بسا
بود که آن قبیل سهو و نسیان ... که باعتقاد علمای امامیه رضوان الله علیهم وقوع آن نیست
جایز نیست و منافی عصمت است و حال آنکه باتفاق معصیت ... که از انبیا ازها

حاصل شود و ایشان را معصوم نمی‌دانند و هم یوسف علیه السلام را بآن نسبت کرده‌اند که یوسف عزم ...
...
تا آنکه ... یوسف ...
...
داد و بعضی گفته‌اند که یوسف ...
...
دو ... که ... یوسف ... زلیخا ...
... ملک ...
افعال ...
...
...
...
بحسب ...
علیه السلام که ... خطیئه ...
جبرئیل ... یوسف ...
... انبیا ...
...
که ...
شیطان ...
که ... کلام ایشان را ایشان کرده است و الحق داد انصاف داده ...
... مقصود ایشان است ...

که دین ایشان معیشی است بر فضائل و اعمال ایشان ... و بعضی از ایشان میگویند و بعضی صفت ان میکنند و ان باب
عدل و توحید را بر معتزله و در روایات و مقالات ایشان و این حدیث میکنند که داعی به نسبت امثال این امور
که مرتبه نبوت و عصمت [illegible] و اکثر احوال یوسف علیه السلام ازین قبیل واقع میشود در آنچه در معرض تشنیع
و ملامت در نیامده و اینکه از وی واقع میشود در کلام مذکور میگشت چنانچه نقص و زلت آدم صلی الله در کلام
مجید مذکور است همچنین ابتلا داود و نوح و ایوب و یونس و امثال ایشان علی نبینا و علیهم السلام واقع شده بود
و توبه و استغفار ایشان که در آن وقت واقع شده در قرآن هست چنانکه یونس بود که از یوسف هم
صادر شده باشد امثال اینها و مطلقا نشود و حال آنکه حضرت عزت در کلام مجید ثنا کرده است مخلص یاد کرده قال الله تعالی
فلما بلغ اشده آتیناه حکما و علما و قال الله تعالی انه من عبادنا المخلصین پس یقین باید دانست که پای عصمت انبیا
در لغزش نیفتاده و هرگز قدم در راه نگذاشته و وجهی با نفس خود چنین کرده است که از باب [illegible]
و همچنین در اقوال و افعال بصیرت دارد و وجه و وجوه آن در این است تا آنکه بسبب ان حضرت عزت منزه
از هر شوب است و فساد و [illegible] در کتابهای آسمانی که قبل از نزول قرآن نازل شده بر انبیای سابق نازل شده واقع شده بود
ان در قرآن مجید که حق تعالی ... و انچه در آن مذکور است که از آیات بینات مصداق است
در [illegible] و انکار [illegible] شده است الا باستیفا قصه او و بیان تمام واقعه در بعضی جهت که
علیه نابو آن صرف [illegible] حکایت او را جمیع که [illegible] باشد تا تمام جماعت [illegible] کاه
[illegible] جلیل عمل [illegible] تا [illegible] بعضی و بعضی و قیاس [illegible]
بعض [illegible] است و مقام در افتادن با تمام در آنکار [illegible] که در آن حضرت عزت ایشان را از [illegible]
[illegible] سبب آنکه ایشان [illegible] با آنکه [illegible] کلام مجید که نحن نقص
القصص آیه [illegible] شان او [illegible] باشد که اهل [illegible] در قرآن [illegible]
[illegible] که [illegible] حرام در آنکه [illegible]
کار [illegible] آیات [illegible] عظیم [illegible]
[illegible] در آن مقام [illegible]
[illegible] و اصلاح [illegible] تا آنکه حضرت عزت
جبرئیل را فرستاد تا او را از آن عمل باز دارد و حال آنکه [illegible]

وجه همه بعضی ایشان در آن کار [illegible] ایشان [illegible] آن داده اهل هم
تا با هم [illegible] که [illegible] و اعضای او قوت [illegible] ایشان
از اختیار [illegible] که [illegible] تصور [illegible] و [illegible] که هیچ [illegible] ظاهر
تمام [illegible] کلام [illegible] کتاب [illegible] حضرت عزت او را [illegible] در تفسیر [illegible]
باب [illegible] مقام است [illegible]
ایشان را [illegible] واقع بوده [illegible] این کار بوده [illegible] یوسف علیه السلام [illegible]
[illegible] زلیخا [illegible] عزیز مصر [illegible] زلیخا ایشان را طلب کرده بود تا حال اطلاع یابد
چون آنکه یوسف علیه السلام [illegible] آورده بود که [illegible] شاهد من اهلها گشتند حضرت عزت
تعالی شانه [illegible] الآن حصحص الحق [illegible] یوسف [illegible] اعتراف کرده
[illegible] یوسف [illegible] گناه [illegible] در آن باب [illegible]
[illegible] یوسف [illegible] که گفت [illegible] نفسه [illegible] زلیخا در خواست [illegible] از نفس
[illegible] کام خود را [illegible] گناه میکوشم [illegible] که گفت رب السجن احب الی مما
یدعوننی الیه [illegible] دوست [illegible] این [illegible]
اما اعتراف زلیخا که گفت ولقد راودته عن نفسه فاستعصم یعنی بتحقیق که من در خواستم یوسف را
از نفس او [illegible] داشت خود را از آن [illegible]
طلب [illegible] حقیقت حال و اطلاع [illegible] زلیخا [illegible] یوسف که الآن
حصحص الحق انا راودته عن نفسه یعنی اکنون ظاهر [illegible] حق [illegible] است من [illegible]
از نفس [illegible] اما اعتراف شوهر [illegible] یوسف هم
[illegible] که گفت انه من کیدکن ان کیدکن عظیم یعنی [illegible] که
[illegible] اعتراف [illegible] که گفتند امرأة العزیز تراود
فتاها عن نفسه قد شغفها حبا انا لنراها فی ضلال مبین [illegible] آورده که [illegible] از [illegible]
[illegible] زلیخا [illegible] زلیخا طلب کرده است
غلام خود را از نفس [illegible] است [illegible]
[illegible] یوسف علیه السلام [illegible] زلیخا [illegible]

و خطای ظاهر و پیدا که با وجود شوهری مثل عزیز مصر شیفته دوم خیزبر خود کرده و حیائی که گفتند حاش لله ما
علمنا علیه من سوء یعنی پاکست خدا بیقیاس که ما عجز اینیم از آنکه ... بدی بر وی کار پاکیزه بود کار یوسف
و نه انسیم ما امری و که نام زاید ... الان حصحص الحق انا راودته عن نفسه و انه لمن الصادقین و شهد شاهد من اهلها ان کان قمیصه قد
من قبل فصدقت وهو من الکاذبین وان کان قمیصه قد من دبر فکذبت وهو من الصادقین فلما رأی قمیصه قد
من دبر قال انه من کیدکن ان کیدکن عظیم چون یوسف ع نسبت اراده را بزلیخا داد و دامن عفت خود را از
الایش باین تهمت پاک نمود عزیز گفت چون راستی او بحرفی ظاهر شود بچه گواهی از شما ادعا داری حضرت
یوسف گفت در آن خانه کودکی چهار ماهه بود که گواه ... شاهد او و عزیز گفت کودکی در سن چهار ماهه چگونه
سخن گوید یوسف ع فرمود که حق تعالی بر آن قادر است که او را بسخن در آورد نقلست که عزیز آن کودک پرسید که توجه
میکونی کودک بقدرت ربانی بسخن در آمد گفت راست میگوید خدای تعالی از این قصه خبر میدهد و شهد شاهد
من اهلها یعنی گواهی داد گواهی دهنده از کسان زلیخا و گفته اند که او پسر عم زلیخا بود و دانشمندی حکیم گفت اگر پیراهن
یوسف از پیش دریده باشد زلیخا در دعوی صادقست و او کاذب و اگر از عقب پاره بوده باشد او صادق
است و زلیخا کاذب چون یوسف ع حاضر بود دیدند که پیراهن او از عقب پاره بود صدق دعوی او بر عزیز ظاهر شد
القصه بهمه دفعات حضرت عزت عفت و پاکی حضرت یوسف ع قوله تعالی کذلک لنصرف عنه السوء والفحشاء انه من عبادنا
المخلصین یعنی بعد از آنکه خبر داد از آنکه زلیخا قصد مباشرت یوسف کرد و آنکه یوسف ع مشاهده جمال پدر بزرگوار
خود نمود در آن قصه زلیخا میکرد یعنی چون مشاهده برهان میکرد قصد او نکرد میفرماید که همچنین او را برهان
دادیم در اطاعت حق برهان خود را باو نمودیم تا بگردانیم از وی بدی و اعمال ناشایسته اما آنچه ابلیس بجای که
میگوید فبعزتک لاغوینهم اجمعین الا عبادک منهم المخلصین یعنی بعزت تو که همه را گمراه کنم مگر بندگان تو که در
مقام اخلاص کامل باشند که من بر ایشان ... آدم و حوا هم آمد الا کسی از ایشان که بصفت اخلاص متصف اند یعنی بالیشان
دست نخواهم داشت و دانسته شد که یوسف از بندگان مخلص بود پس گوئیم که چگونه از آن کتاب این عمل بیوسف نسبت
میدهند که از اتباع حق اند و شیطان بدان را از این عمل قبول کنند و اگر از اتباع شیطان
باشد در اعتراف او عمل نابینا تا انجا بود چه کلام غرض ازین ... که بیان کرده است تعلق این کلام اینست
در غایت لطافت و بیانی مقرون بکمال و ظرافت والله الهادی انجام کلام یعنی مغفرتی که مجوز نسبت
خطا به پیغمبران علیهم السلام نکرده اند و انبیا از صغیره و کبیره معصوم میدانند در تفسیر آیه و اینکه در سؤال

چهارم مامون اشکال دارد یعنی قوله لیغفر لک الله ما تقدم من ذنبک و ما تاخر چه بحسب ظاهر مشعر است بصدور
گناه از حضرت مقدس نبوی صلوات الله علیه و آله در زمان گذشته و آینده و مضطرب خلاف است و بجمله چه در معنی
نخسته و تاویل آن مامون الله و حق در این باب آنست که بعد از بیان امام علیه السلام جاری شده و بعد از تصحیح و تحقیق
این حدیث جاری شد تحلیل در این باب بیشتر و بعضی از اراباب تواریخ و اصحاب سیر ذکر کرده اند که مشرکان مکه قبل
از فتح مکه بخود میگفتند که اگر محمد خانه خدا متمکن شود و حکم او در حرم الهی جاری شود باطل معلوم ما خواهد شد
که او در حقیقت مدعی که ما در عبادت اصنام و پرستش اوثان میکنیم مقرون است و چون مکه معظمه زادها الله
شرفا و تعظیما بدست آنحضرت مفتوح شد از ایام مشرکین بر اعتراف بحقیقت دین پیغمبر شده فوج فوج بشرف اسلام که
دین الله است مشرف گشتند و ایمان آوردند و اذعان بنبوت محمد صلی الله علیه و آله و سلم کردند چنانچه سوره کریمه اذا جاء نصر الله
والفتح و رأیت الناس یدخلون فی دین الله افواجا بیان اطلاق میکند یعنی که حضرت داشتند از آنکه ایشان را دعوت
بترک عبادت اصنام و پرستش بت نموده استدلال کرده و گناهی که حضرت نسبت میدادند بسبب دعوت مذکور با اعتقاد ایشان
مغفور و آمرزیده گشت چنانچه در این حدیث از امام ع تصریح بان واقع است و اگر این تاویل قابل تنویر محل کلام جزء
که در آیه واقع است بظاهر چنانچه اکثر مفسرین گفته اند قبول نکنیم فتح مکه باعث آمرزش گناهان مقدم و مؤخر صحیح نخواهد
بود زیرا که مفتوح شدن مکه بجهت حضرت صاحب ثابت نشد که سبب غفران گناه او شود مگر آنکه حرکت بعضی
تاویلات بعید بالمثل آنکه گفته شود که چون فتح مکه را بدست آنحضرت بود با کفار و جهاد با کفار عبادت عظیم
است ان الحسنات یذهبن السیئات باعث غفران گناه شد پس فتح مکه باعث آمرزش گناه بود باشد و امثال این توجیهات دور از
کار اما بنا بر این امام ع فرموده اند که سبب بودن فتح مکه و آمرزش گناه حضرت را ظاهر و از انست که احتیاج به بیان
داشته و کفایت آن است و چون در این حدیث بیت اکثر علمای امامیه و مفسرین ایشان رضوان الله علیهم مثل شیخ الطایفه
شیخ ابو جعفر طوسی و امین الاسلام و شیخ ابو علی طبرسی صاحب تفسیر مجمع البیان و سید مرتضی علم الهدی با وجود نقل
بسیار که در تفسیر و حدیث و علم کلام دارند در هیچیک از کتب خود متوجه ذکر این جواب از سؤال مذکور نشده
و وجهی چند در این باب ذکر کرده اند که همه از ضعف و تکلف با اهمال است با آنکه این حدیث در بعضی مصنفات علی بن
بابویه مثل عیون اخبار الرضا و غیر آن مذکور است و زمان ایشان مقدم است اما جمعی که تجویز صدور گناه از انبیا
علیهم السلام کرده اند و انبیا از معصوم نمیدانند بعضی تجویز صدور صغیره کبیره هر دو کرده اند و گناه را در آیه
بمعنی ظاهر حمل کرده اند و گفته اند که مراد از ما تقدم و ما تاخر گناهیست که پیش از نبوت از حضرت رسالت صلی الله

عليه واله واقع شده كه گذا كه بعد از بعثت بسيصد و سيصد باكه پيش از فتح مكة و بعد از آن قبل آمده باشد فالحال كه در
نزول آيه شده واقع شده واضح بعد از آن واقع خواهد شد و اباكنا ما را و دو علیه السلام كه پيش از بعثت بد بعضی آدم
و حوا و كنا همان امت ادم كه بعد از خواهد بود و بعضی گفته اند صغيره تنها گرده اند و دامان عصمت ايشان را الا من
بكبای پا سيد امثل كنا ه و از ايه و كنا صغيره حمل كرده اند توجيه ما تقدم و ما تاخر فتح كرده اند كه مدكور شد فتح
اين وجوه صاحبه خفی نيست منقول است در اكه مصحح تعليل فتح مكه با مرزش گناهان حضرت علیه محمد تا احتمال بعيد و دنيا
دانسته كه بنا بر تفسير امام علیه السلام جمل تقدم و ما تاخر گناهان كه پيش از بعثت و بعد از بعثت عمل آمده ممكن نيست
دلو كه دعوت مشركين بدين ناحق و قوت پرستش اصنام كه باعتقاد ايشان گنا هم پيش از بعثت واقع بوده و بعضی پيش از
بعض فتح و بعد از آن عمل كرد و اسطه آنكه بعد از دفع اعتقاد ايشان گناه بوده ای تا آن مسلمانان
شدند مكه كه تا آخر بفعل محبت كه حضر فتح تا ملاقی با ايشان و سيله تا وقت اين اعتقاد باقی بود اين و اكثر
واقعه قبل از هجرت واقع شده چنان در نحو اهل بود والله اعلم **حديث مناهي** روايت است شده كه محمد
شيخ صدوق ذكر از فقه الاسلام محمد بن بابويه القمي رحمن بن محمد بن جعفر بن محمد بن زيد بن حسين بن علي بن ابي طالب
عليه السلام كه گفت روايت كرده است بن ابو عبد الله عبد العزيز بن محمد بن علي البصري كه گفت ابو عبد الله بن محمد
بن ذكريا جوهري بصري كه گفت روايت كرده است بن شعيب و اقد كه گفت روايت كرده حسين بن زيد از
امام ناطق امام جعفر الصادق عليه السلام از آباء بزرگوار خود صلوات الله عليه واله وسلم عن الاكل على الجنابة
فانه يورث الفقر ونهى عن تقليم الاظافير بالاسنان وقال الاخلال للناس طرح ما يحق انصلوا بها كمن صفي ان يبول
احد تحت شجرة مثمرة او على قارعة الطريق ونهى ان يبول الرجل وفرجه باد للشمس او للقمر وقال اذا دخلتم الغايط
فتجنبوا القبلة ونهى ان يدخل الرجل في سوم اضيه المقمس ونهى ان يكثر الكلام عند الجامعة وقال فيه يكون حرس
الولد ونهى ان تتكلم المرة عند غير زوجها وغير ذي محرم منها اكثر من خمس كلمات مما لا بد لها منه ونهى عن نزيب
خاتمة الذهب والفضة ونهى عن لبس الحرير والديباج والقز للرجال واما النساء فلا باس وقال صلى الله عليه
واله لعن الله الخمر وعاصرها وغارسها وشاربها وساقيها وبايعها ومشتريها واكل ثمنها وحاملها والمحمولة
اليه وقال صلى الله عليه من شربها لم يقبل له صلواة اربعين يوما وان مات وفي بطنه شيء منها كان حقا على الله
ان يسقيه من طينة خبال وهو صديد اهل النار وما يخرج من فروج الزناة فيجتمع ذلك في قدور جهنم فيشربه
اهل النار فيصهر ما في بطونهم وجلودهم ونهى عن ضرب وجوه البهائم ونهى ان يقول الرجل للرجل الا وحيوتك

وصلواة فلان ونهى عن الكلام يوم الجمعة والامام يخطب ونهى ان يتعلم الجبر حتى يعلم ما الجرئه ونهى ان يختال
الرجل في مشيته وقال النبي صلى الله عليه واله من عرضت له فاحشة او شهوة فاجتنبها من مخافة الله عز
وجل حرم الله عليه النار وامنه من الفزع الاكبر وانجز له ما وعده في كتابه في قوله تعالى ولمن خاف مقام ربه
جنتان ومن ملأ عينيه من حرام ملأ الله عينيه يوم القيمة من النار الا ان يتوب ويرجع ونهى عن الغيبة وقال صلى الله
واله من اغتاب امرء مسلما بطل صومه ونقض وضوءه وجاء يوم القيمة تفوح من فيه رائحة انتن من الجيفة يتاذى بها اهل
الموقف وقال صلى الله عليه واله من ذرفت عيناه من خشية الله كان له بكل قطرة قطرت من دموعه قصر في الجنة مكلل
بالدر والجوهر فيه ما لا عين رأت ولا اذن سمعت ولا خطر على قلب بشر وقال صلى الله عليه واله لا تحقروا شيئا
من الشر وان صغر في اعينكم ولا تستكثروا الخير وان كثر في اعينكم وقال صلى الله عليه واله لا كبيرة مع الاستغفار ولا صغيرة
مع الاصرار **بيش** حتی بصلوا فيها ركعتين حتى انجا از داى انها وغايت بوقتين فافضل معنى لجيا ادنى
استثنوبه و اكردن ما بعد خود است از ما قبل بمعنى الادوا من حتى جايحه معنى لجى شايع است الاو در عرب شده
سنه و لبيان سنوال باقه جايحه شاعر گويد **شعر** يس العطا من الفضول سماحة حتى يجود وما لديه قليل يعنى باشد
بخشش دليل جود كسى مگر آن كاه بوقت ما دارنده و سعی ظالم و تقدير اول كه حتى بمعنى الى باشد انت كرده
ساختن مساجد بتمام مكروه است تا وقتى كه دو ركعت نماز در آن بجا آورده و بعد از آن گواهت ان زايل شود و قبل
ناف تك راه مختص مسجد مكروه است كه كه دو ركعت نماز كنيد بعد از وهر دو معنى آخر در بليغ است اما تن
تعقه بها ايشان هست جايحه بعد از تامل بظهور مرسد **مترجم گويد** مراد مصنف دام ظله بتفرقه مذكور فالي
انست كه بتقدير دوم الكلی قصد دو ركعت نماز كرده در كتاب صحيح آن ساز در آنها شود تا از مذكور
جای آورده ساختن مذكور بوجه مكروه عمل تدبيش از نماز و بعد از نماز تكن روزه فعل مكروه بود اما
زاد بوجه مكروه عمل و آنچه قبل نماز از آن بوجه مباح چه كه هست جايحه اخوالها مكروه اند عمل با يقف باين
مقادن داده داده ای نماز را باشد ای دخول خود در جز اول مسجد اما الاقص ان تكن بوهر دو تقدير اباحت
مخصوص بود بعد از نماز است جايحه بعد از بجوع نهى الادلى و صحيح باين اذا دخلتم الها فعليكم باد و اصل
دبی بود بانو نسك كه نكرد آن باد نه و صحو ايشان و دوقت قضاء حاجت با نجامير بدن بود اوباينه خلا
مرجع كه باشد قسوم اخيه خلاف شده است چنان كه در آنكه بعد از دخول در سوم اخيه كه در اين حديث واقع
شده بمعنى اللحم يعنى اول است يا شد از ازل تحريم است و الشحم حرام هدون آن دارد بالفی تنزيهی است و معاد كه

و علی ای حال صورت باکراهت خول مذکور کراهیت که در حول مذکور شد از روی التماس روا شود اما اگر کسی که در سوم
ادراک نشود التماس نماید که او سرع دهد یا دیگری دیگر با او کل از دست تحکم خلاف نکرده الا در آنکه حرام نیست و ظاهر
و ظاهر اینست که مکروه نیز نباشد والله اعلم ان یکثر الکلام عند المجامعة یعنی اینجا باتفاق علما حمل بر کراهت هست چه حکم
به حرام بودن سخن بسیار در وقت مجامعت تا با انزال و لفظ یکثر میتوان بود که به صیغه مجهول خوانده شود و معنی چنین
باشد که نهی کرده است پیغمبر صلوات الله علیه و آله از آنکه سخن بسیار گفته شود اعم از آنکه از فاعل واقع شود یا از مفعول
و از او مراد کرده است که مؤید این معاضد آنست کلام امام جعفر صادق علیه السلام که اتقوا الکلام عند التقاء
الختانین یعنی پرهیز کنید از سخن کردن نزد بهم رسیدن ختانین که عبارت از محل ختنه زن و مرد است و ممکن است که تلفظ
که به صیغه معلوم خوانده شود و معنی چنین باشد که نهی کرده است از آنکه در وقت مجامعت بسیار سخن کند زن یا مرد
ظاهر آنست که ضمیر فاعل راجع باشد به رجل که در فقره پیشتر است و این کلام مخصوص باشد به مرد و مؤید
اینست کلام رسول صلی الله علیه و آله که یا علی لا تکلم عند الجماع کثیرا و لکن یا علی ضعف انت الله من ولد
که در فقره پیشتر است از آنکه و نهی ان یبول الرجل فی سوم احیه مشخص است اعم از آنکه مرد باشد یا زن چنانچه در
فقره پیشتر از آنکه نهی ان یبول الرجل و وجهه باد الشمس تو چنانچه که مکروه بودن در سوال کردن بر او وجه اختصاص
مرد ندارد کلام بر مرد بودن هر دو مکروه است چنانچه خیال طلب معنی برخاستن خیال معنی فساد در ابتدا
مذکور شد و نیز ممکن است ... ماخوذ از طلب بعضی صادق نقطه ماخوذ از حسن حقوق که از ...
قال فی الصحاح صرت النبی ... لب نطوعم و معلوم است که ... انقاب
حقوق که دارد احتمال در دو بیست ... که ... البنان ... احتمال الحائل فی ... مکان
باحتمال بحرف ... است چنانچه عادت ... که از بابت ... در این حقوق و حقوقی که از ... تش
بیت باتفاق علمای حمول نکراهت زیرا که حرمت از دلایل ... ظاهر شد واست سوی سخن کردن در وقت
مطلوب که در حرام بودن آن خلاف است ... مقام ... مقام یا اسم مکان است ... و الحق اعلم
موقفیت که خل ای ... کان خود از ... میل ... حساب ... باصد ... قیام ... لوال
... با کلام ... است که مقام الخائف ... مقام کسی که ...
خود ترس داشته باشد خدقت عینا ... بفتح دال ... بمعنی ... است قال فی الصحاح
خدقت الدمع ... اذا سال ... تا ... ادل تفسیر کرده اند بعضی درخت

به بحدیث متضمن نهی از بول کردن در زیر آن درخت میوه داری که از شان آن باشد که میوه بار آورد اگرچه در زمان بول
باشد که با تفاوت این کلام خود بر قاعده که در علم اصول مقرر شده که بقای مشتق منه در صدق مشتق از روی حقیقت
شرط نیست و این منافات ثبت نیابد چه زیرا که اکثر در اصول مقرر شده بود و تفریع که تمام باشد تقاضای زیاده
از مکن که چنانچه که بول کردن در زیر درختی که بالفعل میوه داشته مکروه است از درختی که از شان او باشد که
در زمان آینده میوه آورد اگرچه هنگام میوه بار نیاورده باشد اطلاق عطای چیزی که بعد از این متصف خواهد شد مشتق
منه ... نشود باتفاق مجاز است خلاف در آنست که اطلاق مشتق داخیر نمود مشتق منه اتصاف داشته است بعد
از آن اتصاف مذکور زایل شده حقیقت است یا مجاز بخش دوم ظاهر آنست که مراد به لا ایتی منه در نهی از تکلم
زیاده بر بیع کلمه که حدیث متضمن آنست کلامی باشد که تکلم آن حسب شرع ضرور نباشد مثل اقرار کردن و حقی که در ذمه او
باشد و اکنکند خدمه او از حق مردی نشود یا ادای شهادت کاهی که ادعای حاکم شرع بان مکلف شود باشد و امثال آن
پس در این نقل بیع کلمه ... نخواهد داشت زیرا که احتجاج کلام نقلی مذکور حکم ضرورت با جماع علما
جایز اگر که بیع کلمه رفع ضرورت شود نیاز در خیال نخواهد بود و اگر به بیع رفع نشود بیشتر جایز خواهد بود
و بعضی حمل کرده اند ضرورت را به ضرورت عرفی که به حسب عرف مقتاد باشد احتیاج باشد بی آنکه ضرورت شرعی تقاضا کند
از قبیل مثل پرسیدن احوال غایب از کسی که از سفر آمده باشد و اگر مریض باشد و اعلام باحوال بیمار تواند رسید
و استفسار احوال بیمار از طبیب یا از کسی که به عیادت او آمده باشد و امثال این و بنابر این حمل اگرچه رفع اشکال مذکور میشود
ولیکن در جواز تکلم به بیع کلمه و بیشتر نیز در مثل این موضع جای بحث است و در حدیث که ... بعض علما ... ثابت
با آنکه ... کو از ... کلام حرمت که ... یا بیم در ارتکاب فعل حرامی بوده باشد
میشود از حرام بیشتر چنانچه شیخ جمال الدین مطهر در کتاب تذکرة الفقها این مذهب را اختیار کرده پس بنا
براین حدیث مخول است بر آنکه جایی که از آن قبیل نباشد که مشابه شهوت با بیم در افتادن بفعل حرامی بوده باشد
تکلم زیاده بر بیع کلمه مکروه است و تخصیص نکرده بیع کلمه کاهی که بحسب عرف احتیاج بان نباشد و تکلفت که حد
بیع کلمه از تلقه کی یا بعضا فیه هفتاد در کتبه ان تستغفر لهم سبعین مرة که مبالغه در شرح حل مستخلم شد
بامت ... و بسیاری خصوص بیع را در کراهت و عدم ان دخلی نباشد ... که مذکور شد چنانچه
ففی ... این ... دارد خواهد بود تا آنکه نیز بقوم کو با مراد نهی فعل نماز کسی که شراب خورده باشد
با جهل بود آنست که نماز او در ... مذکور ... تا آنکه نماز او در ... جزیی نباشد
وارد است ... از قضای آنها باید کرد زیرا که باتفاق علما نماز ... و قضای آنها لازم ...

و این معنی منوی است که از کلام سید بن طاوس علیه الرحمة مستفاد میشود که قبول عبادت اولیست معانی مجزی بودن
آن زیرا که عبادت مجزی آنست که ادای آن منقضی برائت ذمه مکلف باشد بنحوی که مکلف باتیان آن در ذمت
او بوده میشود از عقابی که از جهة ترک آن مترتب شده و عبادت مقبول آنکه بر فعل آن ثواب مترتب باشد
اولی آن جهتی نه رفع عقاب ماکول بودن این وثواب نباشد و مثال هر دو بلا دوم بیشتر بود جانبه یعنی که آن
ده این بیان معنی ثبت بر هج دلیل اول کلام خدای تعالی در قرآن مجید جایی که میفرماید انما یتقبل الله من المتقین
یعنی قبول نمیکند خدای تعالی مگر عبادت پرهیزکاران با آنکه عبادت غیر ایشان مجزیست باجماع علما دوم کلام او جل وعلا جایی
که حکایت میکند از ابراهیم و اسمعیل علی نبینا وعلیهما السلام که ربنا تقبل منا یعنی ما بعملنا در معرض قبول خود
در آور عبادت ما را با آنکه ظاهر است که از ایشان عبادت غیر مجزی صادر نمیشد سیوم هم کلام او سبحانه وتعالی جایی که
میفرماید فتقبل من احدهما ولم یتقبل من الآخر یعنی خدای تعالی قبول کرد قربانی یکی از ایشان که هابیل بود
فرزندان آدم ع باشند و از دیگری قبول نکرد با آنکه هر دو مامور بودند بعمل کرده بودند و ایشان مکلف بان بوده
تقریر آن که چون آدم علیه السلام مامور شد با آنکه دختر بطن اول را بپسر بطن دیگر دهد و هم
هابیل که ... داشت خواست که ... قابیل داده و توام قابیل که اقلیما نام داشت ... بهابیل
هابیل نام دکرده قابیل ... گفت خواهر من شکیلتر است و ... در رحم بوده ... لیست آدم علیه
السلام گفت حکم خدای تعالی برین وجه صدور یافته ... قابیل تسلیم نداشت و گفت ...
از من ... دوست میدارد ... آدم گفت ...
... قربانی ... قبول ... اقلیما ... قابیل ...
... بیاورد ... قبول ...
اقلیما کنند و قابیل صاحب زرع بود دسته گندم ضعیف کم دانه بیاورد ... موضع نهاده ... گفت
این قربانی ... قبول ... بقتلتک ... یتقبل من
الآخر پس قربانی یکی که هابیل بود در معرض قبول در آمد ... آتش ... از آسمان آمده ...
... دیگری که قابیل بود قبول نشد ... ملتفت
نگشت قابیل را آتش ... در آمد ... که ... آدم ...
که ... در محل خود بتفصیل مذکور است چهارم حدیث ... صلوات الله علیه و آله که

ان من

ان من الصلوة لما یقبل الا نصفها و ثلثها و ربعها و ان منها لما یلف کما یلف الثوب الخلق فیضرب بها وجه صاحبها یعنی
... که ... نماز ... که قبول میشود مگر نصف آن و ثلث و ربع آن و باقی ... که ...
قول نبی ... نماز ... که ... میشود ... صاحبش ...
... که ... قیام ... ظاهر است که ... نماز ... که ...
... حقیقت ... نماز ... است ... و ... آن موقوف
نمیشود بلکه ... مترتب میشود ... مترتب است و بعضی نماز ... نصف ...
... قبول میشود و بعضی ... نصف یا ثلث یا ربع ... که ... باطل و باقی ...
... در ... که ... قبول ... تعالی
... قبول و اجر ... مذکور ... قیام ... که ...
... مذکور ... و قول ... اجر ...
معنی ... اول ... که تقوی ... اول ...
... کلمة التقوی ... که ...
کلمة لا اله الا الله است که ... دوم اجتناب ... سیم ...
... باشد که ... مذکور ... اول ...
... اسلام باتفاق
... است ... اسلام ...
... دلیل دوم ... انسان ... مقصود
... دلیل ... احتیاج ... در ...
... با ... باشد
... که ... دلیل
سیوم ... قبول ... ولم یتقبل
من الآخر ... صحیح بوده ...
... دلیل چهارم آنکه مراد
... قبول ... مطلق ... مراد ...

و از دلیل هم آنکه بسیار شده که دعائی که بعد از فرایض عمل به واسطه قبول آن از مردم و فرح [illegible] در طلب زیادتی ثواب
و علم متنقص آن باشد و این حرفها تحقیق چند خاطر بر سر که ذکر آن موجب اطناب شود در این مختصر نیست
واقعه در جواب چهارم مذکور شد مجهولست و عدم قبول عمل بنا بر آنچه ظاهر است [illegible] نفی که
عدم ترتب معظم ثواب باشد **تنبیه** باید دانست که پیغمبر صلوات الله علیه و آله از غیبت نهی فرموده و تحریم آن
و علما اتفاق باجماع علی حرام بودن غیبت کرده‌اند در هر موضعی که تجویز نشده و حکم حضرت صلوات الله علیه و آله
بباطل شدن روزه در حدیثی که متضمن آنست مبنی بر مبالغه است در کم شدن ثواب و اشباه آن [illegible]
شده است از قبیل است حدیثی که روایت کرده است شیخ ابو جعفر طوسی علیه الرحمه در کتاب تهذیب
الاخبار از امام جعفر صادق علیه السلام که سمع رسول الله صلی الله علیه و آله امرأة تسب جاریة لها و هی صائمة فدعا رسول الله
صلی الله علیه و آله بطعام فقال لها کلی فقالت انی صائمة فقال کیف تکونین صائمة و قد سببت جاریتک ان الصوم لیس من الطعام
یعنی شنید رسول صلی الله علیه و آله که زنی دشنام میداد کنیزکی که در وقتی که روزه بود [illegible] روزه
دار بود پیغمبر صلوات الله علیه و آله فرمود طعامی حاضر سازید چون حاضر ساختند خطاب بان زن کرد که بخور
که از این طعام بخور آن زن گفت من روزه دارم حضرت فرمود چگونه میتوانی بود که روزه داشته باشی و حال آنکه
دشنام دادی کنیز خود را بدرستیکه روزه تنها باز داشتن نفس از خوردن طعام و شراب نیست بلکه حق تعالی
روزه را سبب آن گردانیده که از جمیع مناهی [illegible] باشد و باید دانست که غیبت را بعضی باین وجه تعریف کرده‌اند که
آن گفتن سخنی است در حال غیبت انسان معین یا کسی که در حکم انسان معین باشد در امری که در او حاصل
باشد و نسبت آن [illegible] مکروه طبیعت او باشد و در عرف عادت نسبت مذکور را نقص و عیب دانند خواه
خواه آن اظهار مذکور بطریق گفتن باشد و خواه بطریق اشاره و ایما و خواه بکنایت واقع شود و خواه صریح
و قید انسان معین بواسطه آنست که غیبت انسان غیر معین بواسطه آنکه غیر معین بودن در دو صورت آن جایز
است باتفاق مثل آنکه بگوید یکی از مردم فلان شهر یا فلان قبیله که عدد ایشان محصور نباشد فلان عیب
دارد و داخل کسی که در حکم انسان معین است انسان غیر معین از جماعتی است که عدد ایشان محصور باشد مثل
آنکه بگوید یکی از قاضیان شهر فاسق است در وقتی که معلوم باشد که چند قاضی در این شهر است چه ظاهر
آنست که این غیبت است و اگر چه هیچکس از علما متعرض آن نشده و این نقص با وی که در او حاصل باشد
بواسطه آنست که دشنام دادن و افترا از تعریف غیبت خارج شود و اگر چه آن نیز حرام است از غیبت

[illegible] باشد در [illegible] و دیگری که نسبت بان مکروه طبع او باشد و در عرف عادت نسبت او باو نقص و عیب
دانستن ظاهر است باید دانست که غیبت در ده موضع جایز دانسته‌اند **اول** جائی که نزد حاکم شرع ذکر باید
کرد از فلان عمل اتفاق شده مثل آنکه کسی شراب خورده باشد و حاکم شرع خواهد که بر او اقامت حد نماید ذکر
که گواهی طلبد یا حقی گرفته باشد و حاکم شرع خواهد و خلاص [illegible] حاکم شرع ذکر که مطلع باشد
گواهی طلبد تا قصاص خون او بر او توفر کردن و در حال ثبت عمل مذکور با جهار نیست بلکه واجب **دوم**
جائی که خواهد نهی منکر کند و باید که [illegible] با خود معاون سازد که [illegible] یاری [illegible] افضل از این یا
که غیبت او با شخص [illegible] از فعل خود باز ایستد **سوم** جائی که خواهد از کسی که بر او ظلمی کرده باشد
شکایت نماید تا رفع ظلم مذکور از او بشود **چهارم** جائی که کسی با او مشورت کند که با فلان میخواهم که هم
هم سفر شوم یا معامله نمایم و امثال آن باشد در این حال آگاه ساختن مستشیر بصفات ذمیمه او
که از دیدن [illegible] باشد تجویز شده **پنجم** جرح کردن شهود در گواهی دادن [illegible] باو در حضور حاکم شرع [illegible]
مذکور [illegible] در کتب او باتفاق جایز است و تجنب [illegible] حدیث [illegible]
ششم تفضیل بعضی بر بعضی از علما [illegible] مثل آنکه بگوید فلان عالم افضل از فلان عالم
یا فلان از فلان [illegible] مثال آن کاهی که متضمن اهانت و تخفیف آن نباشد **هفتم** غیبت
کسی که متظاهر بفسق باشد [illegible] باشد و از نسبت باو آن اشکال نداشته باشد
قول **هشتم** یاد کردن کسی بصفتی یا لقبی که بان مشهور شده باشد [illegible]
که قصد [illegible] **نهم** یاد کردن عیب کسی [illegible] مطلع باشند
[illegible] مطلع باشند [illegible] **دهم** تنبیه بر خطای کسی در مسئله از مسائل
علمی [illegible] باشد [illegible] مثل آن باشد [illegible]
[illegible] دیگر [illegible] **خاتمه** از کلام
حضرت صلوات الله [illegible] لا صغیرة مع الاصرار [illegible] که گناه صغیره کاهی
[illegible] مثل آنکه اگر کسی [illegible] در آن اصرار [illegible]
[illegible] در اصل [illegible]
[illegible] صغیره و کبیره [illegible] که [illegible]
[illegible] که [illegible] حدیث [illegible]
[illegible] عقاب [illegible]
[illegible] است [illegible]

که همهٔ انواع صغیره میکویند چه موضوع است از برای آنکه در ان زودتر یا از کمیت ها و بعد از ان اطلاق شده
است بسیئات در دنیا یعنی یکنا هی آنکه بعد از صدورش در مقام استغفار از ان در آید چنانچه کویا او
بکناه بازیافت و آن جمله اند و این وجه شبیه ماخوذ است از کلام بعضی حضرت و دایه کریمه لم یصرّوا علی
ما فعلوا وهم یعلمون و بعضی علما تقسیم کرده اند اصرار بکناه را بفعلی و حکمی کفته اند اصرار فعلی آنست که
فعل واحد از معاصی دوام در دنیا یف آنکه فعلش در میان آید یا آنکه در میان آکناه بسیار بی جهت تنافی
در یک تعریف توبه آیه صغیره واحده عمل بیاورد یا واحد و حکمی آنکه عزم داد بر صغیره داشته باشد بعد از
فراغ از ان اما اکر بکند صغیره عمل آید و بعد از ان بخاطر آید که توبه از ان بایکند و عزم بر اعاده آن
ان جو باشد ظاهر انست که او را مصر باد کوید اقرب غایبکه تخصیص اصرار حکمی بعزم بر اعاده ان
ان صغیره بعد از فراغ از ان که در کلام او واقع شده منعروا انست که اکر عازم باشد بعد از فراغ
ان بر صغیره دیکر غیر ان صغیره اصرار بصغیره او عمل بیاورد باشد ظاهر او اقوال اهل انست
انست که ان نیز اصرار بر صغیره است و تقییدش بعد از فراغ از ان نیز از ان نیز که در کلام او واقع
است بحسب ظاهر تقاضای آن میکند که کسی که در طول سال عازم بر شیدن جامه ابریشم باشد
مثلاً و با اسطهٔ عدم قدرت از ان عمل بیاورده باشد او را مصر نکویند در ین حکم محل نظر است ❊ بحث
ششم در تحقیق حد کبایر و در معنی کبیره هر کناهیست که خدای تعالی در قران مجید عقاب بر ان وعده
کرده است و بعضی کفته اند هر کناهیست که شارع از برای ان حدی قرار داده و تصریح بوعید بر ان
کرده و طایفه بر ان رفته اند که هر معصیتی است که اقدام بران یا دا بر عدم اکتراث و مبالات فاعل به
در امور دینی و کروهی این قول را اختیار کرده اند که هر کناهیست که حرمتش بدلیل قطعی معلوم شد
و بوجهی این قول را که هر کناهی که در قران و حدیث وعید شدید بران شده باشد و از عبد الله ابن
مسعود نقلست که کفته است از اول نسا تا این آیه که ان تجتنبوا کبایر ما تنهون عنه نکفر عنکم سیئاتکم داخل
در این سوره منهی عنه از ان باشد کبیره است و باقی صغیره و جماعتی کفته اند که جمیع کناهها کبیره اند
نظر به آنکه همه در ان معنی شریکند که در حقیقت مخالفت امر الهی بفعل قبیح است و آنکه اطلاق صغیره و کبیره
بران میکنند بطریق اضافه بما فوق و ما تحت یعنی کناهی که عقاب او از ان مرتبهٔ بیشتر از عقاب
کناه دیکر است نسبت بان کبیره است و نسبت با چه عقاب کمتر از ان است صغیره مثلاً و نسبت
بزنا صغیره است و نسبت بنظر و لمس کبیره و شیخ اجل علی طبرسی که در کتاب مجمع البیان
بعد از انکه نقل این قول کرده است کلام ابراد کرده است که زعم اینست اینست این قول مذهب
علمای ماست رضوان الله علیهم زیرا که ایشان کفته اند کناهها همه کبیره اند هاینست بعضی از بعض
الموبق

اکبرند و صغیره در میان کناهان نیست از آنکه یعنی با صغیره ملوم و قیاس بکناه هایست که از ان بزرکتر است
و استحقاق عذاب و عقاب بفعل ان بیشتر تمام میرسد انتهی و کلام و بعضی کفته اند که کناهان کبیره هفت
اند شرک بخدای و قتل نفسی که خدای تعالی حرام کرده است و قذف محصنه و خوردن مال یتیم و زنا و کریختن
از جنگ کفار و عقوق والدین مترجم کوید بیان این اجمال آنکه بعضی از علما کفته اند که جواب دهند اند
که کناهانی که هر یک متضمن انست مخصوص است در هفت کناه اول شرک بالله تعالی یعنی شریک
کرفتن از برای او تعالی مثل آنکه در پرستش و عبادت داد و ایکنا یا برهمنا دانستن قال الله تعالی ان الله لا
یغفر ان یشرک به یعنی بدرستیکه حضرت الله تعالی نمی آمرزد کناه هر که متضمن شرک بخدا باشد و قال الله
ومن یشرک بالله فقد حرم الله علیه الجنة ومأواه النار یعنی هر کس که شرک آورد بخدا اعتقاد داد او و در پرستش
و عبادات شریک قرار دهد هر اینه بکناهی عظیم و حرام میشود از بهشت و جا و مقام او میشود
در دوزخ خواهد بود دوم خون ناحق یعنی مرتکب کشتن کسی شدن که از جانب شرع از بهر خلاص محو
باشد قتلش بقتل مومنا متعمدا فجزاؤه جهنم خالدا فیها یعنی هر کس بکشد از روی قصد عمدا مومنی را که
عالم باشد بایمان او و داند که کشتن او حرام است پاداش عمل او دوزخ است که جاوید در ان مقام کند
سیم قذف محصنه یعنی زنا نسبت دادن زنان شوهر دار که ان الذین یرمون المحصنات الغافلات المومنات
لعنوا فی الدنیا والآخرة ولهم عذاب عظیم یعنی آنانکه نسبت زنا میدهند بزنان شوهر دار که دور عصمت و ایمان
باشند از آنکه نسبت ان با ایشان میدهند یعنی دعای کرداد ایشان باین الحده باشد لعنت کرده باشند
سخط و غضب الهی در آمده در دنیا و آخرت و مر ایشان را خواهد عذاب بزرک و عقاب بیش بلکه در حدیث
وارد است که من رمی محصنا او محصنة احبط الله عمله و یسلط علیه یوم القیمة الف ملک یضربون
حلقه یهشون لحمه ثم یؤمر به الی النار یعنی هر کس دشنام زنا دهد مردی را که زنی داشته باشد یا
بشوهر داشته باشد میریزد قول ان هر عمل نیکی که او را ساقط سازد و بر انکیزد بر او هزار نفر
را که از پیش و پس او در آیند و کوشت بدن او را میکشند باشد و بعد از ان فرمان دهد که او را بسوی
آتش دوزخ برند چهارم تصرف در مال یتیم بغیر حق که الذین یاکلون اموال الیتامی ظلما انما یاکلون فی بطونهم
نارا و سیصلون سعیرا یعنی بدرستیکه آنانکه میخورند مال یتیم را و ضایع میسازند از روی ستم و
بیداد ایشان جز این نیست که میخورند در شکمهای خود آتش و خواهند باشند که در کرفته شوند باتش
دوزخ میباید دانست که مراد بخوردن مال یتیم در این محل خوردن که عبارت از مضغ و ابتلاع است نیست
بلکه مراد مطلق نفع یافتن از انست خواه بعنوان خوردن و خواه باشد خواه بنحو دیکر و تعبیر از ان بخوردن

واسطه آنست که ظاهر نیفتد منافع آن خوردن و دفتیل ظلم و واسطه آنست که اگر نفع نبود آن از آن وجه حق باشد
مثل آنکه در عوض حرمت دخل کجعیت ایشان کرده که قد باشد حرام نخواهد بود الا که بعد از رعایت ضبط یتیم بعنوان وقف
و یا دریافت کرده بالجمله حرام نخواهد بود و عقاب مترتب نشود مترتب نمیشود اگر کسی بهر کار کردن از روی سبیل حق و
عمل یا وسیله قرض مانند هر آینه انتفاع از مال خود حرام نبود از مال یتیم پس عمل او اضافه مال یتیم جهت صلاح
آن احتیاج بقید ظلماً ناشی جواب آنست که مثل مثل این که انتفاع از مال یتیم نکوید بلکه انتفاع از مال یتیم است
و وجه دیگر آنکه در مصدق معنی مشتق بجامع صفت ذکر یافت بقای معنی مشتق منه لازم نیست
و دفعه ایشان ... بود که تقیید بظلم و واسطه مبالغه تاکید و مبالغه باشد تنبیه بر آنکه تصرف در مال یتیم
بیت مکو نفس ظلم وستمی است و در نفس کبیره است که تعدد مفسخ حق ... کان مال یتیم ...
در حالیکه در درون ایشان ... نار ... میکنند باشند ... و بنوی ایشان ظاهر مشتمل باشد
و اهل عرصات ایشان را ... ساختن ... که در دنیا ... بخوردن مال یتیم کرده ...
... از دوزخ ... کرده و ... شرب ... ناشن ...
بفعل ذلك یلق اثاما یضاعف له العذاب یوم القیمة و یخلد فیه مهانا ... که ... شود ...
چون ... ظاهر ... که از ... بود ...
در ... که ... حضرت رسول ... کدام گناه ...
... کدام گناه ... که ...
کفتم بعد از آن کدام گناه ...
... که ... در ... ظاهر ...
الاباقی
والذین لا یدعون مع الله الها آخر و لا یقتلون النفس التی حرم الله الا بالحق و لا یزنون و در ...
جعفر صادق ... روایت شده که ... حضرت ... نقل کرده اند که النار
ستحصائل ... الدنیا ... اما الاولی فی الدنیا ... للفقر ...
الفناء اما الاولى ... و سوء الخاتمة و خلود فی النار ...
حاصل است ... در دنیا ... در آخرت ...
... و در ... آنکه در آخرت است

سخط

سخط و منصب ... روز قیامت ... اوامر ... نشد ... صحبت
... کاری ... کیفیت ... منتشر ...
... در کتاب ... ثابت ... باشد قال الله تعالی شانه یا ایها الذین امنوا اتقوا الله الذی
... الا و ... فی ... الا ... من الله و ما و یه
جهنم و بئس المصیر ... آنکه ...
... ایشان ...
که ... ایشان ...
...
... ادب ... منه ... عاق ...
... پدر و مادر ... عاق پدر و مادر ... است
... حضرت ... پدر و مادر ...
... ایشان ...
... ایشان ...
... پدر و مادر ...
... باب ...
ناحق ... الکبائر ...
الاشراك بالله و قتل النفس التی حرم الله الا بالحق و عقوق الوالدین و الفرار من الزحف ...
... سبحانه و تعالی ...
...
...
...
...
الی ... ملائکة ... حتی ...
... الامین ...

عظمت

و علیه السلام چون عمل او در دل بگرفت بعضی از عظمت آن گناه سوی بعد و کار خود چنانچه گفتیم
او بعرش رسید پس حق فرستاد حضرت عزت باسمان تا ایشان سنگ بباراد و وحی فرستاد بزمین که
ایشان را بخود در کش و مرد ایشان بفرمود فنا شود تا سجیل بحجر رسید قوم لوط اول کسی
اقدام باین عمل و آغاز کرد بود ما سبقکم بها من احد من العالمین در حدیث وارد است از امیر المؤمنین علیه السلام
که قال رسول الله صلی الله علیه و آله ان الله تعالی حین امر بهبط آدم وزوجته وهبط ابلیس ولا زوجة له
وهبط الحیة ولا زوج لها وکان اول من یلوط بنفسه ابلیس فکانت ذریته من نفسه وکذلک الحیة
حق تعالی دانی که فرمود که آدم علی نبینا و علیه السلام فرمود ابلیس فرمود تا با سر خود ابلیس فرمود امرد وار
باخود بود است و با وی ... ابلیس اول کسی که اقدام بلواطه نمود با نفس خود ابلیس
بود پس ذریت او در وجود آمد از نفس ... قال ابو جعفر علیه السلام ... کان قوم لوط
افضل قوم خلقهم الله فطلبهم ابلیس الطلب الشدید وکان من فضلهم وخیرتهم انهم اذا خرجوا الی العمل خرجوا
بأجمعهم وتبقی النساء خلفهم فلم یزل ابلیس یعتادهم فکانوا اذا رجعوا خرب ابلیس ما کانوا یعملون فقال
بعضهم لبعض تعالوا نرصد هذا الذی یخرب متاعنا فرصدوه فاذا هو غلام احسن ما یکون من الغلمان
فقالوا انت الذی تخرب متاعنا فقال نعم مرة بعد اخری واجتمع رأیهم علی ان یقتلوه فبیتوه عند رجل
فلما کان اللیل صاح فقال له الرجل ما لک فقال کان ابی ینومنی علی بطنه فقال له الرجل تعال فنم علی بطنی فقال فلم
فلم یزل یدلک الرجل حتی علمه ان یعمل بنفسه فاول من عمله ابلیس والثانی عمله هو ثم انسل ففر منهم واصبح
فجعل الرجل یخبرهم بما فعل بالغلام ویعجبهم منه شیئا لا یعرفونه فوضعوا ایدیهم فیه حتی اکتفی الرجال بعضهم ببعض ثم جعلوا
یرصدون مارة الطریق فیفعلون بهم حتی تنکب مدینتهم الناس ثم ترکوا
نساءهم فاقبلوا علی الغلمان فلما رأی ابلیس لعنه الله انه قد احکم امره فی الرجال جاء الی النساء فصیر نفسه امرأة
ثم قال ان رجالکن یفعلون بعضهم ببعض قالوا نعم قد رأینا ذلک ... وعظهم لوط علیه
السلام ویوصیهم فلم یقبلوا منه ولم یطیعوه حتی استغنی الرجال بالرجال والنساء بالنساء فلما
کملت علیهم الحجة بعث الله عز وجل جبرئیل ومیکائیل واسرافیل علیهم السلام فی زی غلمان علیهم اقبیة فمروا
بلوط وهو یحرث فقال این تریدون ما رأیت اجمل منکم قط قالوا انا ارسلنا سیدنا الی رب هذه البلاد
قال اولم یبلغ سیدکم ما یفعل اهل هذه المدینة انهم یاخذون الرجال فیفعلون بهم حتی یخرج الدم فقالوا

سیدنا

سیدنا ان نمر بوسطها قال فلی الیکم حاجة قال وما هی قال تصبرون ههنا حتی یاتی اختلاط الظلام قال فجلسوا
فبعث ابنته فجاءتهم بخبز وجاءتهم بماء فی القرعة وجاءتهم بعباء یتغطون بها من البرد فلما ان ذهبت الی البیت اقبل المطر
والوادی فقال لوط الساعة یذهب بالصبیان الوادی قال قوموا حتی نمضی وجعل لوط یمشی فی اصل الحائط وجعل جبرئیل
ومیکائیل واسرافیل یمشون فی وسطها فکان لوط یستغنم الظلام ومر ابلیس لعنه الله واخذ من حجر امرأة
صبیا وطرحه بالبئر فتصایح اهل المدینة کلهم علی باب لوط فلما نظروا الی الغلمان فی منزل لوط قالوا یا لوط
قد دخلت فی عملنا قال هؤلاء ضیفی فلا تفضحون فی ضیفی قالوا هم ثلاثة خذ واحدا واعطنا اثنین قال فادخلهم الحجرة وقال
لوط لو ان لی بکم قوة او آوی الی رکن شدید فقال جبرئیل علیه السلام انا
رسل ربک لن یصلوا الیک واخذ کفا من بطحاء وضرب بها وجوههم وقال شاهت الوجوه فعمی اهل المدینة کلهم فقال
لهم لوط یا رسل ربی فما امرتم فیهم قالوا امرنا ان ناخذهم بالسحر قال فلی الیکم حاجة قال وما حاجتک قال تاخذهم
الساعة قالوا یا لوط ان موعدهم الصبح الیس الصبح بقریب لمن یرید ان یاخذ فخذ انت بناتک وامض ودع امرأتک
... قوم لوط علیه السلام ... پس حضرت ... ایشان ... طلب کرد
... شیطان ... ایشان ... فضائل ایشان ... چون
... بود ... و ... شیطان
... ایشان ... چون ... ایشان
... و ... که ... باشد
... که ... شیطان ... کار
... که ... ایشان ... این کار ... اتفاق
... که او ... خود ...
... چون صباح شود ... چون شب ... ابلیس ... که
... که ... با ... خود ... او ...
... گفت ... چون ... شیطان خود ...
... تا آنکه ... تعلیم داد ... شیطان
علیه اللعنة و دوم آن مرد ... که او ... بود ... ایشان ...

شد پس چون آن شب بصباح آمد قوم باقی القوم را [illegible] شب واقع شد [illegible] افتادند
آن عمل که تا آن وقت ندانسته بودند [illegible] در آن عمل نهاده بود آن ایشان با مردان باین کار در آمدند و بعد
از آن بر سر راهها کمین کرده هر کس که بایشان میگذشت دست میکشیدند و با او این عمل میکردند تا مردم از آن آمد و شد
ایشان ممنوع شدند ایشان از زنان خود دور داشته و بمباشرت ایشان مشغول شدند چون مشغول شدند که کار ایشان
از مردان ایشان استحکام یافت [illegible] فرشته [illegible] بایشان متوجه دیار ایشان شدند و [illegible] آورده بود و او ایشان را
آمد و گفت مردان شما یعنی باین عمل مشغول شده اند و شما بودید در مقابل ایشان و نگاه میکنید مشغول سازید تا ایشان
را بکنید و ایشان [illegible] و طبق [illegible] و ایشان را بکار در آمدند و لوط چون این حال دید قوم
ملاحظه نمود در مقام وعظ و نصیحت ایشان در آمد و ایشان را وعظ و نصیحت بسیار میکرد و ایشان قبول
نمیکردند و سر باطاعت او نمی آوردند تا آنکه چنان شد که مردان ایشان از زنان مستغنی شدند و زنان از
مردان غنا حاصل کردند پس حق تعالی جبرئیل و میکائیل و اسرافیل را بر ایشان فرستاد در صورت پسران
صاحب جمال با لباسهای نیکو و لوط علیه السلام که مشغول زراعت بود دید که ایشان میآیند استقبال ایشان نمود و لوط چون
ایشان را دید گفت ای پسران بکجا میروید گفتند بدین شهر [illegible] گفتند ما را میخواهی [illegible] است
این شهر لوط گفت مگر نمیدانید که مردم این شهر بدترین خلق اند که [illegible] ایشان
[illegible] میگیرند با ایشان مباشرت مینمایند تا آنکه چون از ایشان بعد میشود ایشان گفتند
خواهش ما همین است که ایشان این شهر بکنیم لوط گفت پس با شما [illegible] گفت چیست
چیزی است گفت حاجت من اینست که اینجا صبر کنید تا شب در آید و عالم تاریک گردد پس ایشان را
[illegible] لوط زن خود را فرستاده گفت از برای ایشان با ایشان خاطر کن [illegible] میآید چون زنش رفت
سرما امن کردند پس چون زن بخانه رفت با آن در در خانه [illegible] لوط علیه السلام با خود گفت همین
[illegible] ایشان خواهند کرد [illegible] با ایشان گفت [illegible] با شما [illegible] چون
در آمدند لوط [illegible] دیدند [illegible] لوط گفت ای پسران من اینجا در آمدند
[illegible] ایشان گفتند [illegible] است که [illegible] ما تحقق حکم او [illegible]
لوط [illegible] اعتقاد کرده [illegible] ایشان بخانه خود آورد پس [illegible]
[illegible] زن لوط [illegible] خانه لوط آوردند و
[illegible] بخانه لوط در آمدند [illegible]

در خانه از ما منع میکردی جواب ایشان تمام نمود لوط گفت ای قوم این پسران [illegible] و [illegible]
ایشان [illegible] گفتند [illegible] ایشان را [illegible]
ایشان را [illegible] و گفتند [illegible] اهل [illegible] ایشان [illegible]
ایشان در خانه لوط [illegible] لوط علیه السلام [illegible] در خانه [illegible]
پس جبرئیل [illegible] در مقام اظهار حال خود و [illegible] گفت ای [illegible] ما [illegible]
با ایشان [illegible] ایشان [illegible]
جمیع اهل شهر [illegible] ایشان [illegible] لوط [illegible] ایشان [illegible]
[illegible] گفتند [illegible] ایشان [illegible] لوط گفت [illegible]
[illegible] گفت [illegible] ایشان [illegible]
[illegible] صبح [illegible] الیس الصبح بقریب [illegible] ایشان [illegible] خود را
[illegible] که [illegible]
[illegible] وما هی من الظالمین ببعید [illegible] هر کس [illegible]
[illegible] اهل ظلم [illegible] من کان [illegible] لم [illegible]
[illegible] مباشرت [illegible] در [illegible]
[illegible] علیه و آله [illegible] است که من نکح امرأة [illegible] یوم القیمة [illegible]
من الجیفة [illegible] الناس حتی [illegible] جهنم ولا یقبل الله منه صرفا ولا عدلا [illegible]
[illegible] من [illegible] حتی [illegible] المساکین [illegible]
[illegible] اهل [illegible] هر کس [illegible]
[illegible] باشد [illegible]
اهل [illegible] دوزخ شود [illegible] حق تعالی [illegible]
[illegible] تا آن [illegible]
[illegible] باشد [illegible]
[illegible] هلاک [illegible]

باشد و از امیرالمؤمنین علی علیه الصلوة والسلام روایت شده که الواطم فاه من الوزر واما الذی فهو الکفر
یعنی بدانکه این احادیث در باب عقاب آن وارد است و شبهه نادر موضع مخصوص کفر محض است اعاذنا
الله تعالی و ایاکم و سایر المسلمین من ذلک دوم در بیان سود خوردن که ان الذین یاکلون الربوا لا یقومون
الا کما یقوم الذی یتخبطه الشیطان من المس یعنی آنانکه سود میخورند بر نمیخیزند از قبرهای خود مگر چنانکه بر میخیزد کسی که او را دیو
یافته باشد چون از قبر برخیزند مانند کسی باشند که دیو او را رسیده باشد و عقل او زایل شده
و ضبط دماغ بهم رسیده باشد کلام الهی بطون ایشان ماروست و حاصل کلام آنست که خورندگان سود در
روز قیامت بی شکل دیوانگان محشور خواهند بود و اهل محشر ایشان را باین علامت خواهند شناخت
در مجمع البیان روایت کرده است از پیغمبر صلوات الله علیه که لما اسری بی الی السماء رایت رجالا بطونهم کالبیوت فیها
الحیات ترى من خارج بطونهم فقلت یا جبرئیل من هؤلاء قال اکلة الربوا یعنی چون مرا بآسمان بردند دیدم که شکمهای
ایشان مانند خانها بود و در آن مارها جا کرده اند که از بیرون آن خانها دیده میشد گفتم ای جبرئیل ایشان
کیستند گفت سود خورانند و عقوبت شده اند چنانچه گفت ابن عباس که هر کس سود خورده باشد و دعوا بود
سود در روز قیامت نفع بود او را باشد خواه سوال خوردن بهل خواه بخود بکوی و تعبیر از آن بخوردن کرده
آیه و حدیث دیگر شده ... و آنست که سابق ذکر یافت مخفی نماند آنکه ربا دو قسم است ربا در بیع
شرعی و ربا در قرض و ربا در بیع شرعی آنست که جنسی بغیر جنس مثل خود ... بیشتر مثلا یک من گندم
زیاده یا معادل آن و ربا در قرض آنکه نقدی یا جنسی را بقرض بدهد بشرط آنکه زیاده از آن مدت عوض بدهد
و نقدی یا جنس هم که در یکی ... ربا در بیع و شرط باتفاق حرام است مکر جنسی که معتاد در بیع شرعی از کیل وزن
نباشد یعنی باوزن و کیل معین نشود و بکیل و وزن نمی آید باشد مثل تخم مرغ و گردکان و امثال آن که دو دانه از یکی
جایز است مثل آنکه ده تخم مرغ را بفروشند که بعد از یکماه دوازده تخم مرغ بگیرند باید که در صورت مطلقا
حرامست سیوم سحر و جادو که ولقد علموا لمن اشتراه ما له فی الآخرة من خلاق یعنی هر آینه بتحقیق
دانسته اند یهود که هر کس بخرد سحر را یعنی بیاموزد و بکار برد نیست او را بهره در آخرت از نیکی غیبت یعنی
که سابق ذکر یافت قال الله تعالی ولا یغتب بعضکم بعضا ایحب احدکم ان یاکل لحم اخیه میتا فکرهتموه یعنی
باید که غیبت نکنند بعضی از شما از بعضی آیا دوست میدارد از شما که بخورد مرده باشد
گوشت برادر مؤمن خود را در حالتی که مرده باشد چنانچه مکروه میدارد خوردن آنرا باید که غیبت

بر مکروه دارد که غیبت کند اینست و در حدیث وارد است که پیغمبر صلوات الله علیه و آله فرموده که ایاکم والغیبة فان
الغیبة اشد من الزنا ان الرجل قد یزنی فیتوب الله علیه وایاکم والغیبة فان صاحب الغیبة لا یغفر الله له حتی یغفر له صاحبه
یعنی بر شما باد که از غیبت احتراز کنید که غیبت از زنا بدتر است و سخت تر و عقوبت آن از عقوبت زنا بیشتر است چه آنکه
زنا کننده گاه است که توبه کند تا بخشیده شود و چون از آن توبه کند حق تعالی توبه او را قبول میکند و اما مرد در شما
که غیبت میکند که غیبت کننده را حق تعالی نمی آمرزد تا شخصی که غیبت او کرده است او را حلال کند
که خدای تعالی وحی کرد بموسی بن عمران علی نبینا وعلیه السلام که غیبت کننده اگر توبه کند او آخر کسی است که به بهشت
داخل شود و اگر توبه نکند اول کسی است که داخل دوزخ شود و در حدیث است از امام جعفر صادق علیه السلام
مرویست که هر کس روایت کند از مؤمنی سخنی و مراد او عیب جویی و قدح در مروت او باشد حضرت عزت او را
از ولایت خود اخراج نموده در ولایت شیطان داخل سازد و شیطان نیز او را قبول نکند در باب ترجم روح الله بدعه
در بعض مصنفات خود آورده است که حکمت و سببی که موجب تغلیظ و مبالغه و تشدید در باب غیبت شده
وارد از کثرت معاصی دیگر داشته اند آنست که غیبت مشتمل است بر مفاسد عظیمه که منافات دارد با حکمت
دیگر منافع که بواسطه آنکه منافع و اهتمام در اجتماع نفوس و الفت و معاشرت مردمان واقع است باید که
جوانی او امر و نواهی شریعت ... و توافق ... و اتفاق ... و حصول الفت
و محبت و دفع عداوت و نفاق و این معنی بغیبت ... و اظهار رد داد ... پنجم سوگند
خوردن بدروغ در حالتیکه داند که دروغ است ان الذین یشترون بعهد الله وایمانهم ثمنا قلیلا اولئک لا خلاق
لهم فی الآخرة ولا یکلمهم الله ولا ینظر الیهم یوم القیامة ولا یزکیهم ولهم عذاب الیم ... این آیه در شان جمعی نازل شده
علما یهود که بواسطه این منفعت که منافع ایشان زایل شود پنهان کردند صفات پیغمبر صلوات الله علیه و آله را که
در توراة دیده بودند و بدل آن صفتی موافق مدعای ایشان بود نوشتند و سوگند یاد کردند بدروغ که پیش خدای تعالی
دانچه نازل شده نا باشد که پیغمبر صلوات الله علیه و آله و ایشان غالب آید و بعضی گفته اند که در شان مردی نازل
شده است که سوگند دروغ یاد کرده در آنکه کالای خرید است ... بخلاف حقیقت ... معنی آن والله
اعلم آنست که آنان که میفروشند و بدل میگیرند بعهد که با خدای تعالی بسته اند و سوگند دروغ
خود را که در باب صفات مصطفی صلوات الله علیه و آله و غیر آن صفات دیگر یاد کرده اند بهای اندکی که
از آن متاع دنیا بود از غله و کالا چیزی که نیست کرانکه ایشان الاشرف گرفته بودند و اقدام بان عمل نموده اند که
هیچ نصیبی نیست ایشانرا در روز قیامت از او خدای تعالی ... و سخن نکند خدای تعالی با ایشان
دوستی ایشان و سخن کردن ملائکه با ایشان مفرحی نماند و یعلی الاخلاق التفسیر ... رحمه الله

در ایشان تفاوتی بود قبحت باب زنا و ایشان از الاثم گناه شود ایشان را باشد عن ابی که الم ان او زنا
انقطاع زنا باید در حدیث از امام جعفر صادق علیه السلام روایت شده است که من حلف یمینا بالله و هو یعلم انه کا
کاذب فقد بارز الله یعنی هر کس سوگند بخدای تعالی خورد و داند که سوگند دروغ است بتحقیق که بجنگ خدای
تعالی آمده است و ظاهر آنست که مراد سوگند بجا سوگندی بود که اهل شرع اعتبار کرده اند و آن سوگند
بخداست مثل آنکه بگوید والذی نفسی بیده یعنی سوگند بکسی که نفس من در قبضه قدرت اوست و والذی فلق
الحبة و برء النسمة یعنی بکسی که شکافته دانه است و [illegible] آن است [illegible] خلق فرموده [illegible]
و امثال آن یا بنامهای که مخصوص اوست مثل والله و بالله و تالله و الرحمن و امثال آن یا بنامهای که مخصوص
او نیست اما بیشتر چون از اطلاق ذکر میکنی منتقل میشود بسوی او تعالی وحده مثل والرب والخالق والرزاق
و اینها مانند اینها باشد اما سوگند بنامهایی که از قبیل باشد که مشترک باشد [illegible] او تعالی و غیر
او مثل الموجود والحی و امثال آن یا سوگند بنام حق تعالی و نامهای مقدسه او که یا سوگند به پیغمبر یا یکی از ائمه
علیهم السلام یا مصحف یا کعبه و امثال آن یا سوگند بصفات حق تعالی مثل آنکه بگوید بجلال الله و قدرة الله و علم
آن سوگند شرعی نیست و مخالفت آن کفاره لازم نمیشود و بحسب بعض علمای ما که در وقت ادای سوگند
بعض عوام [illegible] مثل آنکه خدا تعالی [illegible] که پیغمبر صلوات الله علیه و آله
یا ایشان [illegible] بعضی [illegible] باشد یا از خدای تعالی دور باشد یا دشمن
پیغمبر و ائمه کرده باشد یا مصحف را سوخته باشد یا از دین بیگانه و اینها از قبیل [illegible] سوگند شرعی
و از معرض اعتبار ساقط است گواهی ناحق که [illegible] یا دادن گواهی بدروغ
خدای تعالی و از پیغمبر صلوات الله علیه و آله روایت شده که من شهد شهادة زور علی رجل مسلم
او ذمی او من کان من الناس علق بلسانه یوم القیمة و هو مع المنافقین فی الدرک الاسفل من النار یعنی
کسی که گواهی دهد بدروغ بر مرد مسلمانی یا کافری که از اهل ذمه باشد یعنی یکی از کتابیها که [illegible]
بپیغمبران او نازل شده ایمان داشته باشد و قبول جزیه از اهل اسلام کرده باشد و با ما از ایشان در امان
باشد هر آینه او را خواهند شد روز قیامت زبان خود را او آویزان خواهد بود و در طبقه پائین تر از
طبقات دوزخ که موسوم بدرک الاسفل و از امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که شهادت
الزور ان [illegible] المال [illegible] بشهادته و ان شهد معه آخر یغرم نصف المال و ان کانوا ثلثة یغرمون
بالسویة یعنی گواهی ناحق است که مالی را بسبب شهادت او از کسی تلف شده باشد یا آنکه
و اگر یاد دیگری در آن شهادت شریک باشد نصفی را [illegible] و اگر سه کس باشند [illegible]

می شرکت [illegible] یکی [illegible] شراب خوردن که انما الخمر والمیسر والانصاب والازلام رجس من عمل الشیطان فاجتنبوه
لعلکم تفلحون یعنی بدرستی که شراب و قمار و بتان که نصب کرده اند [illegible] و تیرهای [illegible] فال
میگیرند پلید است که [illegible] شیطان آورده است از این اجتناب کنید و خود را از آن باز دارید تا شما
رستگاری شوید [illegible] باید چه در این آیه شراب را در مقام بتپرستی یاد کرده است که از آنکه
هر [illegible] است از امام جعفر صادق علیه السلام که مدمن الخمر یلقی الله کعا
بد وثن یعنی [illegible] ایشان [illegible] خواهند بود
عقاب الاعمال که از مصنفات ابن بابویه است آورده که از امام جعفر [illegible] که خوردن شراب [illegible]
[illegible] امام علیه السلام [illegible] یعنی خوردن شراب [illegible]
[illegible]
خوردن آن [illegible] در کتاب مذکور [illegible]
است [illegible] که حضرت رسالت صلی الله علیه و آله در ضمن خطبه که آخر خطبه [illegible]
من شرب الخمر فی الدنیا سقاه الله عز و جل من [illegible] الاناء قبل ان
یشربها [illegible] کالجیفة [illegible] الی النار و شاربها و عاصرها و معتصرها [illegible]
الیه و بائعها و مبتاعها [illegible] و المحمول الیه و آکل ثمنها سواء فی [illegible] الا من سقاها
یهودیا او نصرانیا او صابیا و من کان [illegible] من النار [illegible] من شربها الا من باعها او اشتریها
لغیره لم یقبل الله عز و جل منه صلوة و لا صیاما و لا حجا و لا اعتمارا حتی یتوب منها فان مات قبل ان
یتوب کان حقا علی الله تعالی ان یسقیه بکل جرعة شربها فی الدنیا شربة من صدید جهنم یعنی کسی که شراب خورده در
دار دنیا [illegible]
[illegible]
و اگر [illegible] باشد [illegible] که [illegible] دوزخ [illegible]
از [illegible] دوزخ خواهد بود [illegible]
[illegible]
باشد [illegible]
[illegible]

ادخال تعالی لا انم خواهد بود که او را نجوز اتش هر چه که در دنیا خورده باد از ان بهرهم خواهد بود است مثل دراز
از صدید جهنم و صدید عبارت از ریم بدن دوزخیان است که در دیگهای دوزخ جمع گردد تا چون اهل دوزخ
تشنه شوند در تشنگی خود بان عاید هشتم استحلال کعبه یعنی حلال داشتن امری که در حرم کعبه اقدام بان
حرام است مثل کشتن صید و صید کردن کبوتران حرم و امثال انکه در تحقیق خود بتفصیل مذکور است قال الله
تعالی و من یرد فیه بالحاد بظلم نذقه من عذاب الیم یعنی هر کس اراده کند در ان که میل از راه راست اندوی
ظلم و ستمکاری بچشانیم ما او را عذاب درد ناک و الحاد در حرم بقول بعضی مفسرین بخود حلال داشتن حرم است
و در ان گفته اند که الحاد در حرم ارتکاب هر چیزی است که گناه باشد حتی دشنام دادن خادم خود را و منع [illegible]
طعام و امثال ان بعضی علما گفته اند که اراده گناه در حرم کعبه موجب استحقاق عذاب است اگرچه اقدام بان واقع
نشود بخلاف مواضع دیگر غیر حرم که چون کسی اراده گناه کند تا بفعل نیاورد او مستوجب عذاب نمی شود بلکه
اراده اتفاقی مترتب بعبادات [illegible] در همین کتاب انشاء الله تعالی مذکور خواهد شد از ابن مسعود رضی الله عنه
نقل است که اگر کسی در عدن ابین قاصد آن کند که کسی را در حرم مکه بقتل آورد عذاب الیم خواهد کشید و گفته اند حکم
حرم مکه مخصوص است بتضاعف حسنات و زیاده شدن ثواب عبادات چنانچه [illegible] در ان منزل یا تصریح خواهد
در عنوان [illegible] و بحرمت بسیار در این باب وارد شده [illegible] و عقاب که مناهی [illegible] بد ان
متعزز است زنا و مواضع نهم دزدی السارق والسارقة فاقطعوا ایدیهما جزاء بما کسبا یعنی دزدی
کنند که مرتکب دزدی شود ببرید دستهای ایشان را بجزای عملی که مرتکب شده قال رسول الله صلی الله علیه و اله
[illegible] لا یدخل بیتا [illegible] الخیانة والسرقة وشرب الخمر والزنا یعنی چهار چیزند که داخل خانه [illegible]
[illegible] خانه را خرابی [illegible] امانت خیانت کردن و دزدی نمودن و مباشرت
خمر [illegible] و زنا کردن دهم نقض عهد شکستن پیمان با خدای تعالی یا با پیغمبر صلوات الله علیه و اله
یا یکی از ائمه معصومین علیهم السلام بسته باشد که اولئک لهم اللعنة ولهم سوء الدار یعنی انان که شکستند عهدی
عهدی که با خدای خود بسته اند [illegible] خدای تعالی فرموده
است که [illegible] و فساد کردن بسبب ان در زمین
مر ایشان راست [illegible] غضب الهی و دوری از رحمت مر ایشان راست [illegible] عاقبت در دنیا و اخرت
یازدهم تعرب بعد از هجرت یعنی بعد از هجرت کردن از دیار کفر بسوی بلاد اسلام [illegible]
[illegible] بار کفر [illegible] و قرار [illegible] اقامت [illegible] لفظ تعرب در مقام [illegible] هر دو امر

یعنی در امدن [illegible] عرب [illegible] افتادن از وطن [illegible]
[illegible] مذکور است [illegible] کلام بعض علما مذکور است که [illegible]
[illegible] از اشتغال بتحصیل علم [illegible]
دوازدهم [illegible] یعنی [illegible] ان الله لا یغیر ما بقوم
حتی یغیروا ما بانفسهم [illegible]
[illegible]
[illegible] بتفصیل [illegible]
[illegible] اول [illegible] خوردن [illegible]
[illegible]
[illegible]
سیزدهم خوردن [illegible] ما اهل [illegible]
مخلوط باشد [illegible] حکم [illegible] ما اهل لغیر الله [illegible]
[illegible] ما اهل لغیر [illegible]
[illegible]
[illegible] پانزدهم خوردن [illegible]
[illegible] چهاردهم خوردن گوشت [illegible]
[illegible] حرمت علیکم المیتة والدم ولحم الخنزیر وما اهل لغیر الله به [illegible]
[illegible] علیه و اله [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

كرده بعروسى ياخته سورى دنان وازنل بنزنگ با محرم اواز البنات اجنبيه يا بجهة وضرب طبل كه مبنى بر كبيره صاحب
حودم باشند يا ان خواهد نشود هميشه بيش مادام كه اصرار بان داشته باشند بعضى صغيره است صغيره است منها از
جمله كبايرشمرده اند واسندلال كرده بحديث حسنى كه محمد بن مسلم از امام محمد باقر عليه السلام روايت كرده
و گفته از انحضرت شنيده ام كه ميفرموده اند كه الغنا مما اوعد الله عليه النار و تلى هذا الاية ذكر انرا اين ايت كه
خداى تعالى اتش دوزخ را براين وعده كرده است واين ايه را از كلام مجيد تلاوت كردند ومن الناس من اتى
من يشترى لهو الحديث ليضل عن سبيل الله بغير علم ويتخذها هزوا اولئك لهم عذاب مهين يعنى از مردمان
كسى هست كه ميخرد سخنان فريب دهنده ومشغول كننده از ذكر حق يعنى مدارمكند سخن حق را تا گمراه
سازد مردمان را از راه خداى تعالى يعنى تا باز دارد از شنيدن قرآن وحو اوين اين بيرا اتش ودها
قرار ميكرد ايات قرانرا استهزا و افسوس ان گروه مر ايشانراست عذابى خوار كننده كه بسوى گشته دونها
معذاب دوزخ در ايت حه ايه مذكوره بنا بر انچه بعضى مفسرين گفته اند در شان انهاست كه كنيزان مغنيه
ميخرند تا استماع اصوات والحان ايشان از شنيدن سخن حق باز داشته باشند پس معلوم شد كه كبيره
ميكنى را ميتوان كه حضرت عزت در كلام مجيد عقاب بران وعده كرده است هر ايه كبيره باشد
والله اعلم جهاردهم اصرار بر صغيره چنانچه از بيش بعضى از ين جهار ده گناه را كه در كتاب عيون اخبار
الرضا عليه السلام نقل كرده است كه امضفت از كبايرشمرده اند واين ده مذهب كه مذكور شد درجه
گناهان كبيره بر مذهب حق از على رضى الله عنه ميش دليلى بر هيكدام از مذاهب عشره تام نيست كه
باعث اطمينان خاطر در ان باب تواند شد وممكن كه در اخفا وظاهر بودن ان مردم مصلحتى باشد
كه مشغول باز نشوند بر دو چنانچه در عدم ظهور و اخفا شبه در صلوة وسطى كه در ايه كريمه
حافظوا على الصلوات والصلوة الوسطى واقع است واسم اعظم را وجه است ان بعض نقلست كه از دو
گود كه ابا كن ان كبيره هفتاد است يا يشتر گفت عدد ان بهفتصد نزديكتر است تا بهفت حلاب منابركه جماعه
كانجه علماى امامية رضوان الله عليهم بران رفته اند كه گناهان همه كبيره اند جنانچه شيخ ابو على طبرسى رحمه الله
تصريح بان كرده منافات دارد با نچه مقرر است كه اجتناب صغيره باعث امرزش گناهان كبيره است كما
قال الله تعالى ان تجتنبوا كبائر ما تنهون عنه نكفر عنكم سيئاتكم وندخلكم مدخلا كريما ودر حديث سابق ذكر
يافت زيرا كه امر مذكور تقاضاى ان ميكند كه گناهان بعضى باشند كه مخصوص صغيره باشند از گناهان صغيره
تاچون از ان اجتناب نمايند دانسته شود صغاير ايشان امرزيده است حاصل انكه امرزش صغاير با اجتناب

چنانچه من لوازم ایشان است غفلت که کبایر از صغایر نشان باشد و هرکدام گناهی چنین باشد ظاهره حق
معقول دارد اما هرگاه گناهان همه کبیره باشد در وصف صغیره و کبیره اضافی شده چنانچه از بیش
رفت امور مذکور منصور نیست مفاد ایه را ما حصل بیان کنیم چون حکم مذکور صحیح نزد الله درد
دعوای انست که مراد از امرزش صغایر بجهت اجتناب از کبایر که مدلول ایه است نقل نمایست
که وقتی دو امر متلازم واقع شود امور یکه از تکاب ان گناه باشد در نفس امر در غیبت قابل چنانچه
خود را از هر دو باز ادرد چون از گناه بزرگتر باز ایستند در خود قدرا تحمل ادر و فرقی که زلت گناه کمتر
در لخاطر میشود باعث دفع عقاب ان گناه خود در خود است و مجمله لسان مثل این امر زیاد میشود مثل آنکه
کسی را انبساطی که بر و حرام باشد وسه از روی شهوت و نظر بحرام بوسه از روی میتر مثل نفس ام هر دو
رغبت نمود کان نظر بعفت نمود که نظر اختیار کند و ما مون وسه نگو و نظر کردن مذکور مغفور خواهد بود فرد
سخن نظر است و حه نظر چنانچه مخفی نیست ظاهر احکام از انچه در معرض بیان امده ظاهر میشود که انکه کفته
عادل است که از گناهان کبیره مجتنب است و صغیره اصرار نداشته باشد ازان باشد که هرگاه بعضی اهل
دار دشود که گناه یکی بیش چنین مذکوری خود را از تکاب ان ورزد که بازدارد در گناه خود را ازاصرار تابیکه
بخفی نماند علما مشهور است و در جمیع بیان از مصنفات ایشان مذکور است بلکه مشهور میان ایشان حلاف
هذا بیش و من هب مذکور ذکر صغایر تقاضای عذر اینجو تابل پس انچه بعضی اعلام کفته اند که هر گاه گناهان
باشد بوصف صغیره و کبیره اضافی باشد دارد باشد و مخفی نماند که کلام شیخ طبرسی چنانچه گذشت ظاهر است
بانکه گناهان همه کبیره اند متفق علیه علمای امامیه است رضوان الله علیهم وبنا علی امامیه است رضوان الله
علیهم ومبنا علی دعوی ادعای مشاهیر به کلام او در صدق این دعوی کافی باشد چنانچه میگویند و گفته اند
هر گاه ملحق او نکو میگوید راست است که او میگوید اما بعضی علما متاخرین تصریح کرده اند بانکه علمای
امامیه در این مسئله مختلف اند و بعضی از ایشان به بعض از الصافیه قایل شده اند و قول مذکور را شیخ
مفید و ابن البراج و ابی الصلاح و ابن ادریس و شیخ ابو علی طبرسی نسبت داده اند و تحقیق ان در این باب
به تفصیل در سخن دارد که مقام را گنجایش ان نیست والسلام حدیث دوازدهم روایت شده است
بسندی که متصل میشود بر کلام محمد بن یعقوب کلینی از علی بن ابراهیم از هارون بن مسلم از مسعده بن صدقه
که در ضمن حدیث هشتم ذکر احوال او شده از امام بحق ناطق جعفر بن محمد صادق علیه السلام که قال رسول الله

صلی الله علیه وآله ان الله عز وجل لیبغض المؤمن الضعیف الذی لا دین له فقیل له وما المؤمن الذی لا دین له یا رسول
الله قال الذی لا ینهی عن المنکر قال مسعدة وسئل ابو عبد الله عن الامر بالمعروف والنهی عن المنکر اواجب هو علی
الامة جمیعا فقال لا انما هو علی القوی المطاع العالم بالمعروف من المنکر لا علی الضعیف الذی لا یهتدون سبیلا والدلیل
علی ذلک من کتاب الله عز وجل قوله تعالی ولتکن منکم امة یدعون الی الخیر ویامرون بالمعروف وینهون عن المنکر
فهذا خاص غیر عام کما قال الله عز وجل ومن قوم موسی امة یهدون بالحق وبه یعدلون شرح کلام امام علیه
السلام متضمن نظام دو حدیث افاده دو بیان نفیس وانجام افاده منقول در دو حدیث

حدیث اول خلاصه کلام امام علیه السلام آنکه مرویست از رسول خدا صلوات الله علیه وآله که دو دشمنی حضرت عزت
ذکره دشمن میدارد مؤمن ضعیف الایمان را که نباشد او را دین کامل گفتند کیست مؤمن که دین کامل ندارد یا رسول
خدا حضرت فرمود دفع نمی کند یعنی عبارت نهی منکر نشود و مورد از عبارت منهیات واو کنایه بغرض است از عالی ودائی که
امام علیه سؤال کردند از امر معروف ونهی منکر که آیا آن واجبست بر جمیع امت علیه السلام فرمود نه بر جمیع امت واجب
نیست بلکه مخصوص بعضی است کفتند بلکه مخصوص است بسبب اختصاص چیست امام فرمود دلیل کی واجبست که او
توان داشته باشد وچون در آن مقام شود مردم اطاعت او کنند وداند که معروف کدام است ومنکر کدام است وچون او
ضعیف است قادر نباشد ودانایان از خلافت نمی معروف از منکر ومنکر از معروف ناخص در دلیل که وجوب آن وبعض
است اختصاص دارد کلام الهی است در این جمله ولتکن منکم امة یدعون الی الخیر ویامرون بالمعروف وینهون عن المنکر یعنی
باید که بعضی از شما امتی باشند که جمع وطلب خواهند دعاوی ومنازل ایشان از معروف ونهی منکر باز دارند
از منکر ومباشرت نهیات پس وجوب آن خاص بعضی امت است ونیست بر جمیع امت عموم پس اینست باشد چنانچه اخبار
الهی جمع از حال امت موسی علی نبینا وعلیه السلام منقول است قال الله عز وجل ومن قوم موسی امة یهدون بالحق
وبه یعدلون یعنی از قوم موسی گروهی اند که مردم را هدایت میکنند بسبب حق وراستی عدل میکنند بسبب حق در میان
عدل میکنند میان مردم حدیث دوم ان الله عز وجل لیبغض المؤمن الضعیف الذی لا دین له حضرت حق جل ذکره اثبات
بدعتی میکند قابل که کسی دشمن باشد با او واو با مؤمن ضعیف باشد ومقابل ساز او داعیم ومشیع علاوه بر
است یعنی جزای عمل بد بقصاص مترتب است اگر چه حقیقت که حضرت عزت تعالی دشمن نیست همین مثل وحی اند
الله یعنی وقت قلب مایل داشتن است بجانب مردم باعتبار عقاب یعنی آنکه رفت تعذیب او مترتب شود
بحضرت او اعضا میکنند وامور انتقال دعای الغیب رحیم منکر نیل واو در دل رایشان از زوال وتغییرات

و بخشش ظالم وعفو سیئات بدل الحسنات والفضا بمعروف با ثانیه الامریة لیر نقیها بلکه در است والفضا با امثال این حصول
کامل که تفاخر خود مشغول باشد الذی لا ینهی عن المنکر مراد منکر در مقام عرام الیست که از جانب شارع حکم بحرمت آن
شده باشد ونظر شرع فعل او قبیح باشد ومراد معروف که در مقابل ان مستعمل میشود حسنی است که شرع ان را مدح
بحسب شرع اقدس رجحان بافعل باشد مثل واجب وسنت حسنی که در مقابل حرام است که شامل مباح ومکروه نیز هست
فامراد بمعروف در قول راوی که سئل ابو عبد الله علیه السلام عن الامر بالمعروف والنهی عن المنکر جه کلام امام
امام علیه السلام در جواب او اخص از معنی مذکور است یعنی واجب است چه امر بسنت هیچکس واجب نیست
که سنت است واو از وجوب بر جمیع امت که راوی از آنحضرت سؤال نموده وجواب آنست که برخی علی التعیین واجب
باشد یا بر کل وخواه بر عالم بمعروف ومنکر قادر بوده باشد وخواه جاهل والدلیل علی ذلک امری خواهد
بود از حضرت وجوب وجهی که لفظا منکر او اتفاقا داشته باشند لازم آید که وجوب بر بعض است نفی حصر جنانچه
انعبارت ظاهر است چه دلالت آیه مذکوره حصر بر بعض صریح است ولتکن منکم امة دو کلام امام هر حیثیت که
در این آیه من تبعیض است بر ایه در بعض تفاسیر مذکور است بیانیه نیز باید که شما باشید امتی بامر
معروف ونهی منکر قیام نمایید وحقا در بیان وایل از بعضی حضرت در این حدیث رفع آن از بعض اعتبار ساقط وائه
عالم فعل الخاص غیر عام یعنی والی وطلب وابتدا کان امر معروف ونهی منکر مخصوص ببعض امت است عام
که شامل جمیع امت است تنبیه دوم اول باید دانست که علمای مامیه رضوان الله علیهم خلاف کرده اند در آنکه وجوب
امر معروف ونهی منکر که قسمی از اقسام حسبه مسکینند وجوب عینی است یعنی بر هر فرد از آحاد بسبب وجوب دارد یا نه
یعنی که شروط وجوب آن در ایشان محقق باشد مخصوص واجب باشد مانند نماز وروزه وامثال آن یا وجوب کفایی
یعنی که هر یک از شرع یاید در هر یک از ایشان واحد است چون بعضی بآن قیام نمایند از دیگران ساقط میشود
مثل نماز میت وجواب سلام وامثال اینها وشیخ ابو جعفر طوسی وشیخ ابو القاسم وابن ادریس وجمعی از متاخرین علیه
مانند از قول شیخ منقولست در شرح ارشاد وشیخ علی اله مثاله در بعض مصنفات خود وجوب عینی دو اهل فقها
یعنی بآن از دیگران ساقط میشود وسید مرتضی علم الهدی وابو الصلاح وشیخ جمال الدین مطهر حلی عقیده اینکه
وبعضی دیگر از متاخرین مثل شیخ زین الدین رحمه الله واجب کفایی میدانند وحکم کرده اند بآنکه هرگاه جمعی بآن قیام
نمایند وظن بحاصل شود بآنکه قیام ایشان در حصول مقصود کافیست از دیگران ساقط میشود واستدلال وعدم
امکان آنچه خواهیم بود وما از وی تحقیق خواهیم در شرح مقام در مقام الاولمثاله در آنجا میگوئیم هرگاه جمعی
بآن که وجوب شخصی ترک کار کرده ومنع مقصود از آن میشود باشند وانتهی دو نقل کرده باشد وشرح
وجوب در ایشان متحقق باشد واز قیام بآن ضرر وحال او بجاب با ایشان عاید نشود وچون یکی از ایشان شرع
نماید وبعمل درست از مطلوب بعمل او از دیگران ساقط میشود با وایشان بر طاعتی که بآن وجوب ظن مقصد باو
مشارکت نماید وکذا دران مساهله کنند از خواهش در جمیع که وجوب عینی دفعه از شق ثانی اعتبار کرده از دفعه

[illegible] باقی را [illegible] مذکور [illegible] کفایی [illegible] واجب [illegible]
[illegible] ساقط میشود [illegible] استدلال [illegible] ظاهر [illegible]
[illegible] و بعضی احادیث دیگر [illegible]
علیه السلام و من ذلک ان انکار المنکر بقلبه و یده و لسانه و هو مبنی [illegible]
[illegible] مذکور [illegible]
[illegible] امام جعفر صادق علیه السلام [illegible]
باصحابه [illegible] لقد حق لی ان [illegible] منکم بالسقیم و کیف لا یحق لی ذلک و انتم یبلغکم عن الرجل منکم القبیح فلا تنکرون علیه و لا
تهجرونه و لا تؤذونه حتی یترکه [illegible]
[illegible]
[illegible] احادیث [illegible]
[illegible] استدلال [illegible]
مطلق [illegible]
[illegible] استدلال [illegible]
[illegible]
[illegible] شرایط [illegible]
[illegible] شرایط [illegible] دلالت [illegible]
[illegible] شرایط مذکور [illegible]
[illegible]

[illegible] ساقط میشود [illegible] شرایط [illegible] مذکور [illegible]
[illegible]

[illegible] قول الله تعالی [illegible] عند الله ان تقولوا ما لا
تفعلون [illegible]

[illegible]

السلسبيل وخرکوت بسيح ددوم وطوب وسحيل وحامود والزنجبيل ومشكوة سرادق مع

استبرق صلوات سندس طود كذا قراطيس ايام وغساق ثم دينا والقسطاس مسحور

كذا انه ضروب والقم باحنة ويوت كلائن مذكور ومسطوق لدينا لقيد فردوس بعاد كذا

مباحكوا ابن ورد بك سم تنور ووردت حرم ومهل واسجل كذا الرعب والالباب ثم الجنب ناكود

ونظا وانا ثم ملكا ودربت [illegible] وهيت وتلكم والاواه مع حطب

واوتي معمرو الطاغوت مسطور [illegible] ثم الرقيم مناقين وايضا النوى

ووردت نسب والرحمن مع ملكوت ثم سيناي شطر البيت ثم ثم الصراط ودرج يحيد ووديعا

منالتم سيع القنطار مذكور وراينا قفصا هذا الملتي ودرا مع الابرار والاكواب انور

مرد وقسط وكهف ذرة سح صوت يصعدون والمنسا مسطور ستر عجب واقفال با روحيا

وتوت كنز وسجين وتلبس تعبنا اذ حرب ومرده غرام ال ومرتعها عبدت والقنود

ولستر نوحها رهوا واطلس حاة وسدرها القنطم موضوع وقبل ثم استفاد عن كتبا

رتعدا ثم ويتوب تكثير وحطم وطوى والرس فورتكا عادت لفظ الاسباط مذكور

سك باذن بالحوت ودوا وينا با ذات مرعد والالفاظ تحصو ونعصام عقا الاولى مع

ملطا ثنها واثار ضرة لمعاني الصد منصور

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وآله الطاهرين اما بعد فيقول العبد المسكين احمد بن زين الدين الاحسائي
انه قد التمس مني بعض الاخوان الذين تجب طاعتهم ان اكتب لهم رسالة في معرفة ما يجب على المكلفين من معرفة اصول الدين
اعني التوحيد والعدل والنبوة والامامة والمعاد وما يلحق بها بالدليل ولو اجمالا لا بالتقليد على ما يظهر من ذلك مما يحتمله
عقول الناس فاجبتهم الى ذلك على ما انا عليه من كثرة الاشتغال وورود اشغال الاعراض وملازمة الامراض اذ لا يسقط
الميسور بالمعسور والحاصل فرجعي الامور وسميت هذه الرسالة حيوة النفس في حضرة القدس ورتبتها على مقدمة
وخمسة ابواب وخاتمة اما المقدمة فاعلم ان الله سبحانه لم يخلق الخلق عبثا لانه حكيم والحكيم لا يفعل ما لا فائدة فيه
ولانه لو كان عبثا غير محتاج لان المحتاج حيث كانت فائدة خلقه للخلق راجعة اليهم ليوصلهم الى السعادة الابدية
وذلك متوقف على تكليفهم بما يكون سببا لاستحقاق السعادة الابدية ولو لم يكلفهم لما استحقوا شيئا ولو اعطاهم
بغير عمل كان عبثا وقد ثبت انه حكيم والحكيم لا يفعل العبث قال تعالى افحسبتم انما خلقناكم عبثا وانكم الينا لا ترجعون
ولما اراد خلقهم انعم عليهم كرما لانهم لا يكونون شيئا الا بنعمة فلما انعم عليهم وجب عليهم شكر النعم ولا يمكنهم
شكر نعمه حتى يعرفوه لئلا يشتغلوا بما لا يجوز عليه فشكر نعمه متوقف على معرفته ومعرفته متوقفة على النظر
في آثار صنعه والنظر والتفكر متوقف على الصمت بمنع الاعراض بالقلب عن الخلق فاول الواجبات على المكلفين الصمت
كما دون منا من المؤمنين فاذا صمت عن الخلق تمكن من النظر وهو الواجب الثاني وتمكن من المعرفة فمن ترك الواجب
الاول من المكلفين فقد ترك الواجب الثاني ومن تركه فقد ترك معرفة الله وتوحيده وعدله ونبوة انبيائه وامامة خلفائه

انبيائه

[illegible]

باب ميراث ولد الصلب اذا ترك الرجل ابنا ولم يترك زوجة ولا ابوين فالمال كله للابن وكذلك ان كانا ابنين او اكثر من ذلك فالمال بينهم بالسوية وكذلك ان ترك ابنة ولم يترك زوجا ولا ابوين فالمال كله للابنة وكذلك ان كانتا ابنتين او اكثر فالمال بينهن [illegible] وان ترك ابنة وابنة ابن او ابنا وابن ابن ولم يكن زوج ولا ابوان فالمال كله للابنة وليس لولد الولد مع ولد الصلب شيء لان من تقرب بنفسه كان اولى واحق بالمال ممن تقرب بغيره ومن كان اقرب الى الميت ببطن كان احق بالمال ممن كان ابعد ببطن فان ترك ابنا وابنة او بنين وبنات فالمال كله لهم للذكر مثل حظ الانثيين اذا لم يكن معهم زوج ولا والدان [illegible] فالمال كله للابنة ولا يرث مع الابنة احد الا الابوين والزوج والزوجة وكذلك لا يرث مع الولد الذكر احد الا الزوج والابوان [illegible] فالمال للابنة [illegible]

من ترك ابوين فللام الثلث وللاب الثلثان باب ميراث الزوج والزوجة [illegible]

[illegible]

[illegible]

وأم وأختا لأب فالمال للأخ من الأب والأم وكذلك إن تركت أختا لأب وأم وأخا لأب فالمال للأخت من الأب والأم [illegible]
بقي فالأقرب أولى بالأرحام [illegible] قريب الأرحام لقول النبي [illegible] أعيان بني الأم أحق بالميراث من ولد العلات فإن ترك إخوة لأب وأم وإخوة لأب
وابن أخ لأب فللإخوة للأب والأم الثلثان وما بقي [illegible] لأنهم أقرب الأرحام فإن ترك أخا لأب وابن أخ لأب وأم فالمال للأخ
من الأب لأنه أقرب ببطن وابن الأخ للأب والأم يقوم مقام الأخ للأب والأم [illegible] يقوم مقام الأخ للأب والأم وكان أقرب ببطن
أحق بالميراث من ابن الأخ فإن ترك أخا لأب وأم وأخا لأم فللأخ من الأم السدس وما بقي فللأخ من الأب والأم فإن ترك إخوة وأخوات لأب وأم
وأخا لأم فللأخ من الأم السدس وما بقي فبين الإخوة والأخوات للأب والأم للذكر مثل حظ الأنثيين فإن ترك أختا لأب وأم وأختا وأخا
لأم فللأخ أو الأخت للأم السدس وللأخت للأب والأم الباقي فإن ترك أخوين أو أختين لأم أو أكثر من ذلك وأختا لأب وأم فللأخوين والأختين
من قبل الأم الثلث بينهم بالسوية وما بقي فللأخت من الأب والأم وللأخ من الأم ذكرا كان أو أنثى إذا كان واحدا فله السدس فإن كانوا أكثر من واحد
ذكورا كانوا أو إناثا فلهم الثلث بالسوية لا يزيدون على الثلث ولا ينقصون من السدس وإذا كانت واحدة فلها السدس [illegible]
أو امرأة ولد الأخ أو الأخت فلكل واحد منهما السدس فإن كانوا أكثر من ذلك فهم شركاء في الثلث فإن ترك أخا لأب وأم [illegible]
[illegible] فللأخ من الأم السدس وما بقي فللأخ من الأب والأم ويسقط الأخ من الأب فإن ترك إخوة وأخوات لأم وإخوة وأخوات لأب وأم وإخوة
وأخوات لأب فللإخوة والأخوات من الأم الثلث الذكر والأنثى فيه سواء وما بقي فللإخوة والأخوات من الأب والأم للذكر مثل حظ الأنثيين
ويسقط الإخوة والأخوات من الأب فإن ترك أختا لأم وأختا لأب وأم وأختا لأب فللأخت من الأم السدس وما بقي فللأخت من الأب والأم
ويسقط الأخت من الأب فإن ترك أختين لأم وأختين لأب وأم وأختين لأب فللأختين من الأم الثلث بينهما بالسوية وما بقي فللأختين للأب
والأم ويسقط الأختان من الأب فإن ترك [illegible] إخوة وأخوات لأم وابن أخ لأب وأم فإن للإخوة والأخوات من الأم الثلث الذكر
والأنثى فيه سواء وما بقي فللأخت من الأب والأم ويسقط ابن الأخ للأب والأم فإن خلف أخا لأب وابن أخ لأم فالمال للأخ من الأب فإن
ترك أخا لأم وابن أخ لأب وأم فالمال كله للأخ من الأم ويسقط ابن الأخ للأب والأم والفضل بن شاذان في هذه المسألة [illegible] فإن ترك ابن
أخ لأم وابن أخ لأب وأم وابن أخ لأب فلابن الأخ من الأم السدس وما بقي فلابن الأخ من الأب والأم ويسقط ابن الأخ للأب وإن ترك ابن
أخ لأب وابن أخ لأب وأم فالمال لابن الأخ للأب والأم ويسقط ابن الأخ للأب فإن ترك ابنة أخت لأم وابنة أخت لأب وأم وابنة أخت
فلابنة الأخت للأم السدس وما بقي فلابنة الأخت للأب والأم ويسقط ابنة الأخت للأب فإن ترك ابنة أخ لأب وأم وبني أخ لأب وأم فإن
كان من أخ واحد فالمال بينهم للذكر مثل حظ الأنثيين وإن كان من أخ [illegible] فلابنة الأخ النصف من الميراث نصيب
وليس للأخ النصف ميراث أبيهم فإن ترك ابن أخ لأم [illegible] فالمال كله لابن الأخ من الأم لأنه أقرب فإن ترك ابن
ابن أخ [illegible]
[illegible] وإذا ماتت امرأة وتركت زوجها وأختها [illegible]
[illegible] فللزوج النصف [illegible] الذكر والأنثى فيه سواء [illegible] للإخوة والأخوات من الأب
للذكر مثل حظ الأنثيين

إذا مات الرجل وترك امرأة وأخا لأب أو لأب وأم أو لأم فللمرأة الربع وما بقي فللأخ
وكذلك إن ترك امرأة وأختا لأب أو لأب وأم أو لأم فللمرأة الربع وما بقي فللأخت فإن ترك امرأة وأخا لأب وأم وأخا لأم فللمرأة
الربع وللأخ من الأم السدس وما بقي فللأخ من الأب والأم ويسقط الأخ من الأب فإن ترك امرأة وأخا وأختا لأب وإخوة وأخوات لأم و
إخوة وأخوات لأب وأم فللمرأة الربع وللإخوة والأخوات من الأم الثلث الذكر والأنثى فيه سواء وما بقي فللإخوة والأخوات من الأب
والأم للذكر مثل حظ الأنثيين ويسقط الإخوة والأخوات من الأب فإن تركت امرأة زوجها وأخا لأب أو لأم أو لأب وأم فللزوج النصف وما
بقي فللأخ وكذلك إن تركت زوجها وأختا لأب أو لأم أو لأب وأم فللزوج النصف وما بقي فللأخت فإن تركت زوجها وإخوة وأخوات لأم
وإخوة وأخوات لأب وأم وإخوة وأخوات لأب فللزوج النصف وللإخوة والأخوات من الأم الثلث بينهم
بالسوية وما بقي فللإخوة والأخوات من الأب والأم للذكر مثل حظ الأنثيين ويسقط الإخوة والأخوات من الأب فإن تركت
زوجها وأخا لأم وأخا لأب وأم وأخا لأب فللزوج النصف وللأخ من الأم السدس وما بقي فللأخ من الأب والأم ويسقط الأخ من الأب وكذلك

بسم الله الرحمن الرحيم [illegible]

[illegible]

علي الحسن الحسين علي محمد جعفر موسى علي محمد علي الحسن محمد حجة وإذا سقطنا

١٠ ٩٩ ١٥٩ ١١ ٩٢ ٣٠٣ ١١٥ ١١ ٩٢ ١١ ١٢٩ ٩٢ ١٠٣٢

علي الخ عشر [illegible] المباركة اثنا عشر وذلك عجيب [illegible] الاسماء [illegible]

[illegible] وهو المرتضى المجتبى الشهيد بكربلا زين العابدين الباقر

الصادق الكاظم الرضا التقي النقي العسكري الحجة [illegible]

٧٢٥ ١٩٣ ١٣٦ ٥٣١ ١٩١ ٣٩١ ٣٤٢ ٢٢٥ ٢٣٢

[illegible] اثنا عشر [illegible] الباقية [illegible] وهي

ابو الحسن ابو محمد ابو عبد الله ابو محمد ابو جعفر ابو عبد الله ابو الحسن ابو الحسن

١٥٠ ١٠١ ١٥١ ١٠١ ٣٥٢ ١٥١ ١٥٥ ١٥٦

ابو جعفر ابو الحسن ابو محمد ابو القاسم [illegible] فاذا اسقطت [illegible]

٣٥٢ ١٥٦ ١٠١ ٢٣١ ١٧٢

[illegible] الباقية اثنا عشر [illegible] وكتب الانبياء المتقدمة

ايليا قيذار اوذبيل مشام شفاع ادوميا مبشا هذاذ تيما يطور

٥٢ ١١ ٥٥٦ ٣٣١ ٣٥١ ٢٥١ ٣٥١ ١٣٠٥ ٣٥٢ ٢٢٥

نافيش واقيدما [illegible] [illegible] اثنا عشر [illegible] الباقية اثنا عشر [illegible]

٣٣١ ٥٥٦ ٥١٧٢

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وكذا

وكذا [illegible]

[illegible]

[illegible]

اسرائيل وكذا اوصياء [illegible] ادم [illegible] شيث [illegible] عيسى شبنم

[illegible] اوصياء [illegible] سام [illegible]

شالخ هود صالح [illegible] اوصياء ابراهيم اسمعيل اسحق يعقوب يوسف [illegible]

ايوب [illegible] اوصياء [illegible]

[illegible] داود [illegible] اوصياء [illegible]

[illegible] عيسى [illegible]

[illegible]

[illegible]

اما بعد [illegible] عبد الله [illegible] عبد الوهاب [illegible]

[illegible]

و قرآن مجید [illegible]

[illegible] القرآن و القرآن [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سراپا

[illegible]

[illegible]

[illegible]

لالی

[illegible]

[illegible]

الحمد لله رب العالمين

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

چون [illegible] [illegible] [illegible]

و [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] المقالات [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] عالیه [illegible]

نسب جامع هذا الكتاب — اولئك آبائي فجئني بمثلهم اذا جمعتنا يا جرير المجامع

علي بن محمد بن احمد بن [illegible] بن [illegible] بن [illegible] بن [illegible] الله بن [illegible] بن [illegible] الحسني [illegible]

بن [illegible] بن اسماعيل بن [illegible] بن ابي المكارم بن [illegible] بن [illegible] بن [illegible] بن [illegible] بن طاهر بن ابي [illegible] بن [illegible] بن ابي الحسن [illegible] بن احمد

بن ابي جعفر محمد بن ابي عبد الله احمد [illegible] بن ابراهيم [illegible] بن اسماعيل [illegible] بن ابراهيم [illegible] بن الامام الحسن [illegible]

سبط الامام [illegible] بن فاطمة [illegible]

ه

بسم الله الرحمن الرحیم اما بعد الحمد و الصلوة امیر ... [illegible] ... مولانا [illegible]

و ربت [illegible] مصحف تحمید [illegible] ... [illegible]

لعده امیر [illegible] اللهم انی نعمت علیک و تفالت بکتابک فاخرج لی ما هو المکتوم فی سرک المکنون

فی غیبک بین لی ما هو سر الخفی و انتم اللهم انت الحق و بک الحق و لکنا بالحق و انزلنا الحق بحق

محمد الحق یا مهیمن الباهر اللهم انا بالحق حقا حقا اشهد و انا الشاهد احق اجعلنی ... [illegible]

صلوات [illegible] کنند و مصحف بگشایند و حطلاء [illegible] صفحه [illegible] بشمارند و چند [illegible]

شمارد [illegible] لفظ جلاله [illegible] لفظ جلاله [illegible] سطر از صفحه [illegible] شمارد [illegible] آن سطر

[illegible] آید [illegible] [illegible] احوال [illegible] مال [illegible]

[illegible] حرف اول و حرف اول سطر [illegible]

از حروف سعد [illegible] نحس [illegible]

باشد [illegible] و حروف سعد [illegible]

اف لـظ طـذ در وت زاث قش غ و حروف نحس [illegible]

لع حخ ن بض جق یحض و حروف ممتزج [illegible] سش م

[illegible] حروف سطر اول و حروف سعد [illegible]

[illegible] حروف نحس خارج [illegible] دارد [illegible]

[illegible] منقلب [illegible] ممتزج [illegible] حروف [illegible]

[illegible] و حروف [illegible]

لـظ قش زاث بض جق در م س و حروف خارج [illegible]

اف لع حخ وت غ و حال [illegible] حروف سطر اول [illegible]

[illegible] حروف [illegible] اف لخ وت حخ حروف [illegible]

طذ جق سش ذث حروف [illegible] لـظ م ن قش حروف [illegible]

در قش یحض غ از حروف سطر اول [illegible] حروف [illegible]

[illegible]

جنوب [illegible] مغرب میانه جنوب و مغرب است و از حروف سطر اول مغرب است و [illegible] مغرب و شمال است

و از حروف سطر اول شمال [illegible] میانه شمال و مشرق است [illegible] حروف [illegible] آید [illegible]

[illegible]

[illegible] چون [illegible] مصحف [illegible] لفظ جلاله [illegible]

سطر [illegible] لفظ جلاله [illegible]

[illegible] لفظ جلاله [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حروف اول [illegible] سطر اول [illegible]

[illegible] حروف اول از

سطر [illegible] سطر ششم [illegible]

[illegible] بض سش قش ذث جق لـظ در م [illegible]

[illegible] حروف سطر اول [illegible] سطر ششم [illegible]

[illegible]

وت لـظ روز [illegible] غ در روز [illegible] جق یحض [illegible] م سش

[illegible] اف قش روز جمعه زاث طذ [illegible] بض ن لخ حخ

[illegible] سطر اول [illegible] حروف [illegible]

[illegible]

حروف [illegible] اف لخ وت حخ حروف [illegible] طذ جق س زاث

حروف [illegible] در قش یحض غ حروف [illegible] لـظ م ن بض حروف [illegible] اول

[illegible] سن لـظ قش [illegible]

حروف [illegible] حروف [illegible]

حروف [illegible] اف [illegible] حروف [illegible] است

[illegible] ص ح ق [illegible] و حروف [illegible] سوم [illegible]

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على خير خلقه محمد وآله [illegible]

[illegible]

وهذه جدول العناصر

النار	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
الهواء	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
الماء	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
التراب	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

واعلم بان الامام جعل كل من هذه العناصر الاربعة هي مبادي الاشيا ثم اعلم انه يشتمل على ما في الوجود من الخير والشر والحق والباطل والحياة والعناد ... فصل في عدد حروف النار بسطها

... والاول العمل واخرها بالاعداد ... ٣ ... اربعة ...

... انزلنا ٣٥١٢

... والهواء ... ١ ٣ ...

... ٣٩٢٢

الماء ... ٣ ...

... وكذلك التراب ...

... ٣ ... ٣٢٩٥ ٢٣

والاعداد حروف ... الاحد ...

والاعداد ٢٠٠١

... الاثنين ... ٣٣

اعدادها ٣٩٤١

الثلثا ... ٣ ... اعدادها ٣٢٢٠

وكذلك ... والخميس والجمعة والسبت وكذلك الكواكب السبعة زحل والمشتري والمريخ والشمس والزهرة وعطارد والقمر ... الاول والثاني والثالث ...

الليل ... ساعات الليل مثل ساعات النهار ... حروف العناصر ...

... ثلاث ...

ميزان الطلب والفرد والصغير ... كذلك طلب فرد ... مقدم ... الطلاب ... والطلاب الوحوش والهوام والطلاب ... والطلاب الطيور ... ميزان الاول ... والثاني ... والثالث وحوش والرابع هوام ... بالعناصر ... اما عنصر النار ... درجات الاول ... الثانية ... الثالثة ... الرابعة ... وللهوا ايضا اربع درجات الاول ... الثانية ... الثالثة ... وللما ايضا ... درجات ١ الما الحلو ... ٢ الما ... ٣ الما ... ٤ الما ... ٥ الما ... وللتراب اربعة درجات التراب ... ٢ التراب ... ٣ التراب ... ٤ التراب ... بالحروف ... الذي ...

ثم اعلم ... اذا اردت التصريف في عالم الموجودات ... الجن والانس ... عليه ... من ... ذلك ... ثم الغالب عليه من العناصر ... حروفه

واذا اردت ان تتصرف في العالم وفي جميع الموجودات ... من ... الطلاب ... والمحبة ... والعداوة ... الحيوان ... ذلك النوع ... حروف ذلك النوع ... عنصر ... عليه من الطبايع ... ذلك النوع ... عنصر ... الاول ...

فتضعف العدد [illegible] الى ثلاث مراتب [illegible] فتضعف العدد ميزان ثلاث المراتب ثم [illegible]

منها فذلك العدد من الكواكب فتضعف العدد ميزان ذلك الكواكب فما زاد فذلك العدد [illegible]

اجتمعت معك من هذه الموازين ثم انظر ان كان عملك الخير فتضعف العدد ميزان الخير وان كان من

اعمال الشر فتضعف العدد ميزان الشر ثم ان كان عملك من اعمال [illegible] العدد [illegible]

العدد ميزان [illegible] وكذلك تفعل في [illegible] فاذا اجتمعت تلك الموازين كلها

اسم [illegible] ان تعمل [illegible] جميع [illegible] واحد ثم

انظر الى هذه الموازين فان كان عددها [illegible] وان كان [illegible]

[illegible] وكان [illegible]

[illegible] عدده ١٩٩ ثم [illegible]

[illegible]

[illegible] النار [illegible]

[illegible] من اعمال الخلق [illegible]

في [illegible] وان كان من اعمال [illegible] الماء وان كان من

اعمال [illegible] فاعلم

ثم اعلم انك اذا عملت [illegible] من هذه الاعمال [illegible]

العمل [illegible] الطيبة [illegible] والزعفران [illegible]

[illegible] كالحنظل والخردل والحرمل والكبريت [illegible] ثم اعلم [illegible]

[illegible] الاسماء [illegible]

[illegible] ١٥ [illegible] ١١ [illegible] ١٩٠ [illegible]

[illegible]

عددها ١٥٩١ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ميم ٧١ [illegible] يوم الخميس [illegible]

[illegible] ١٣٠ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
٣٤٣ ١٥٩٧
٥٣٥ ١٩٣٥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تفسیر مشتاق [illegible] جمله ٣١٤١ عدد [illegible] ١٣٩ [illegible]
١٣٧ ٥٠٠ ١٠٥ ٥١١

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الف [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الف لام [illegible] الف لام نون واو [illegible]

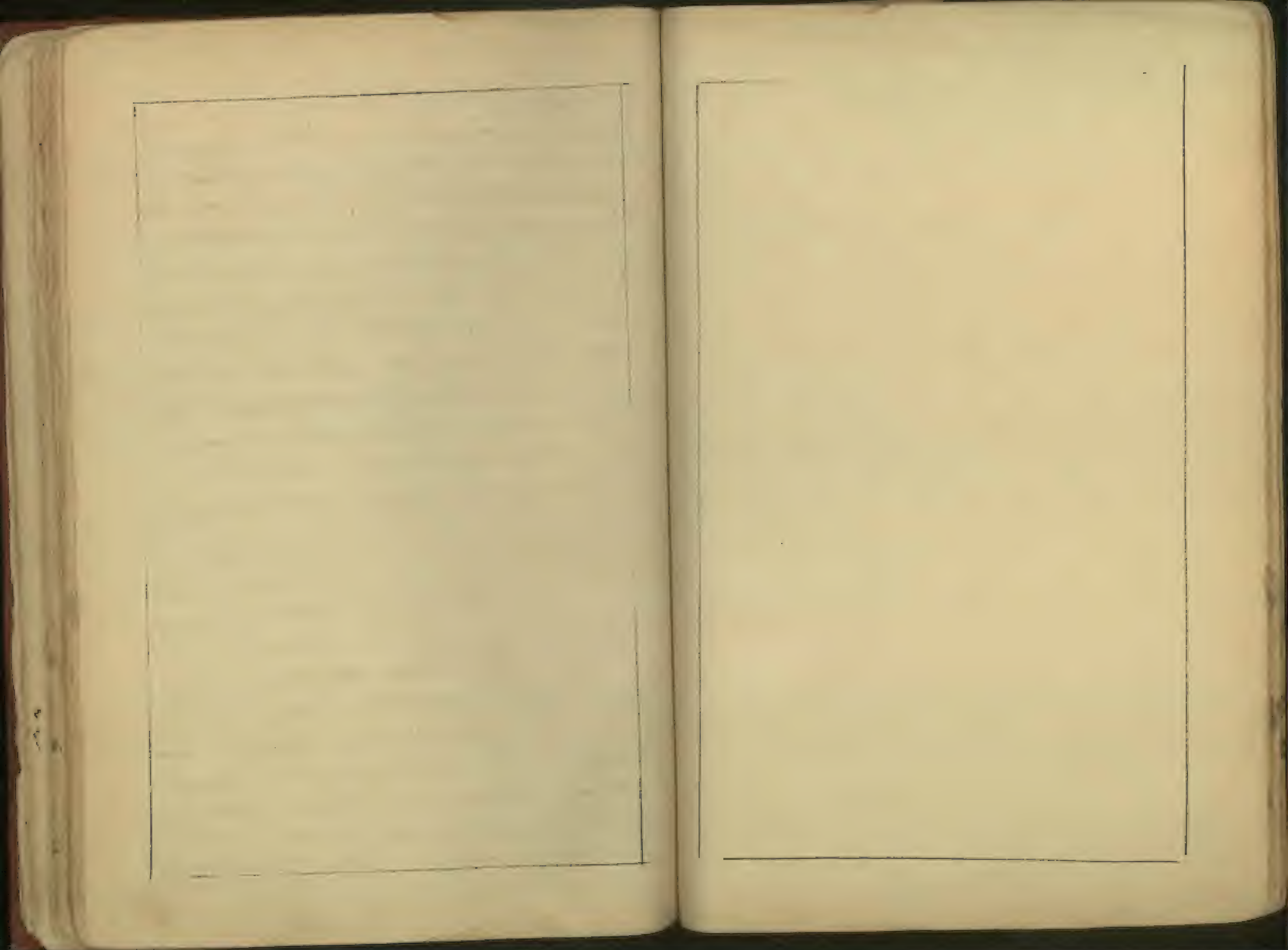
[illegible]

در طرح جفر و هم زمان آن خواهد آمد

و باید دانست که وضع علم جفر را بر روی حروف کواکب مرتب نموده است اول شمس با دو حرف الف [illegible]

دوم مریخ و دو حرف آن جیم و [illegible] سوم مشتری و دو حرف آن [illegible] ~~[illegible]~~

[illegible] چهارم زحل و دو حرف آن [illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم [illegible]

[illegible]

واصرف انفسنا عما سواك واجعلنا من العارفين [illegible] وصلى الله على صاحب خطاب لولاك [illegible]

[illegible] لقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم [illegible]

[illegible]

[illegible] ما اغنى عنهم سمعهم ولا ابصارهم ولا افئدتهم من شیء [illegible]

لهم قلوب لا يفقهون بها ولهم اعين لا يبصرون بها ولهم آذان لا يسمعون بها اولئك كالانعام بل هم اضل اولئك هم الغافلون [illegible] هل يستوي الذين يعلمون والذين لا يعلمون انما يتذكر اولوا الالباب [illegible]

[illegible]

الا اعلمها واذا علمتم [illegible] ان الله تعالى [illegible]

[illegible]

[illegible] جواهر [illegible] موجود است [illegible] نفس [illegible] مجرد [illegible] موجود [illegible]

و همچنین [illegible] جواهر مجرد [illegible] تعقل و شعور و تمیز و ادراک [illegible] امور و علوم و دقایق حقیقیه عقلیه [illegible]

[illegible] عقل [illegible] صور [illegible] نفس [illegible]

پس [illegible] جواهر [illegible] نفس [illegible]

و نفس موجود [illegible] موجود [illegible] جواهر صور مادیه [illegible]

آنچه [illegible] جسم [illegible] صورت [illegible]

[illegible] صورت [illegible] صورت آتش [illegible] صورت [illegible]

[illegible] جسم [illegible] صورت [illegible]

[illegible]

[illegible] جواهر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نفس [illegible]

[illegible]

[illegible] معقولات [illegible]

[illegible]

[illegible] نفس [illegible]

[illegible]

[illegible] نفس [illegible]

[illegible] عالم [illegible] عالم [illegible] عالم [illegible]

[illegible] عالم [illegible] عالم [illegible]

[illegible] عالم [illegible] عالم ملکوت [illegible] عالم [illegible]

[illegible] باشد [illegible]

[illegible] عقل [illegible]

اول [illegible] عقل [illegible] عقل اول [illegible]

[illegible] عقل [illegible]

[illegible] نفس [illegible]

[illegible] عقل [illegible] نفس [illegible]

[illegible] نفس [illegible]

[illegible]

فصل [illegible]

[illegible] صورت [illegible]

[illegible] نفس [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نفس [illegible]

[illegible] جسم [illegible]

[illegible] جسم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] جسم [illegible]

[illegible] جسم [illegible]

[illegible]

[illegible] جسم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

چنانچه آن کس که قوت ادراک بصر نیست مدرکات بصر را چون الوان و اشکال در خواب هم نمی‌بیند و تعقل آنها نمی‌تواند [illegible]

[illegible] ارسطاطالیس [illegible] صانع [illegible] قوت [illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله على آلائه والشكر له على نعمائه كما ينبغي بكبريائه والصلوة على سيد انبيائه وعلى آله واوليائه

و بعد محمد بن [illegible] [illegible]

[illegible] حقیقت مسئله حدوث و قدم [illegible]

[illegible]

شده و بتقدیم امثال این غایت تحسین و آنچه بنا و علیه هر یک ... ثابت ... رسانیده اند ... از عهده ... [illegible]

علماء ... نتوانستند آمد و غیر از ... در این جنس ... و دعوی اجماع ... [illegible]

بحال بحث و تحقیق مفید مطلوب نیست چه اجماع ... موقوف بر اثبات نبوت است و اثبات نبوت موقوف

بر اثبات صانع و با وجود این قول ... لازم آید که اثبات صانع واجب الوجود نتوانند کرد چه هرگاه ...

حدوث زمانی باشد ... که سلسله علل ... منتهی شود بممکن الوجودی که قدیم زمانی باشد و چون ...

... صانع بالایجاب ... [illegible]

... و در تحقیق نزاع ... اعتقاد ... [illegible]

... مستلزم حدوث زمانی ... عالم ... عدم مطلق ... [illegible]

... عدم زمانی ... زمان موهوم ... [illegible]

... [illegible]

... ذات حق ... قدیم ... لازم آید ... [illegible]

... [illegible]

... متعقد ... [illegible]

... حدوث زمانی ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... حقیقت ... [illegible]

آن است که ازل جزو ... زمان است ... مقدم ... [illegible]

... اثبات ... حقیقت زمان ... [illegible]

... ازل است ... حق متعال ... [illegible]

... [illegible]

و زمان ... محیط ... زمان ... ازل ... [illegible]

زمان و اجزاء آن ... [illegible]

... و ازل ... [illegible]

... [illegible]

موجود ... [illegible]

... عالم ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] ... لیست ... ذات حق ... واحد ... [illegible]

... [illegible] ... تعالی ... [illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله واهب العلم والحكمة والصلاة على محمد وآله الهداة المعصومين عن الخطأ والزلل حفظة اسرار العلم والمعارف

من طريق الصدوق رحمه الله عن ابي هاشم الجعفري قال سألت ابا جعفر عليه السلام ما معنى الواحد فقال المجتمع عليه بجميع الالسن بالوحدانية وعنه ايضا قال سالت ابا جعفر عليه السلام معنى الثاني ما معنى الواحد قال الذي اجتماع الالسن عليه بالتوحيد كما قال عز وجل ولئن سألتهم من خلق السموات والارض ليقولن الله وفي بعض النسخ مكان الاجتماع المجمع عليه على صيغة المفعول من الافعال بدل الاجتماع على الافتعال اعلم ان هذا السؤال والجواب في غاية الصعوبة عند النظر الادق وان كان في غاية السهولة عند من لم يذق ذوق الحق والذي اقول في ذلك بعون الله عز وجل ان السائل لم يسئل عن مفهوم الواحد ومعنيه بل عن مسماه ومصداقه لست اعني جميع مصداقاته بل الذي يحق له قول الواحد بلا قيد وهو الذي اذا اطلق الواحد من غير تقييد واضافة بل مجردا عن الاطلاق اريد منه هذا الواحد بما انه من غير ان يلاحظ شيء آخر بل لا يمكن فهم الا منه ولا يقع هو منه الا ارادة هذا الواحد لان ذلك الواحد هو الذي ينتهي اليه جميع الوحدات والكثرات وذلك لان غير الواحد بما انه انما يستند الكل اليه من شئون الواحد ابدا على ان كلما هو سبب غير ذاته فهو معلول لما هو بانه المعلول عند العقل ليس مطلق وعدم محض فكما هو مستملك عند العقل فالواحد بالعلة ولا ريب ان السائل ذكر الواحد من غير تقييد وتوصيف فهو المراد من السؤال بقوله ما معنى الواحد اي ما يعني ويقصد بالواحد الصرف الذي يحق له الواحد من دون اضافة وقيد حتى عن الاطلاق وبعبارة اخرى سأل عن معنى الواحد الذي لا واحد قبله ولا بعده ولا معه بل لا واحد غيره وبعبارة ثالثة سأل عن الذي اذا اطلق عليه الواحد لم يصح اطلاقه على غيره ولا يجوز ذلك فيلزمه ان لا يكون قبله وبعده ومعه واحد آخر وبالجملة سأل عن الذي هو واحد من دون ان يكون ذات وصفة هي عينها او مزيد عليها ومن غير ان يلاحظ ان هيهنا شيئا هو الواحد بل هو واحد بلا واحد كما هو معنى قولهم ع هو قبل القبل بلا قبل وهذا هو الواحد بالواحد المبسوط في تعبيرات اثولوجيا كما قال ع احد واحد لا واحد عدد ثم اعلم ان الامام ع اجاب عن ذلك السؤال بذكر خاصة من خواص وحدة هذا الواحد الحقيقي وهي ان ذلك الواحد هو الذي اجتمعت الالسن السافلة والعالية المقالية منها والحالية وتنفت الجهلات المختلفة والآراء المتشتتة على تفرده ووحدانيته بحيث لا يسع لاحد ان ينفي ذلك عن نفسه ولا على انكاره والجحود به وجبلت الفطرات على الاقرار به الا من فطرة الله التي فطر الناس عليها دون غيره ان الفطرة هي التوحيد وذلك لانه لا موجود من لا يعقل له موجودية الكل سوا كان من الاديان الالهية ومن اصحاب الآراء الباطلة من الطبيعيين والدهريين والملاحدة واضرابهم من الامم العادلة عن الطريقة الالهية فانهم بقاطبتهم اثبتوا مبدأ الكل متفردا بوحدة ليس فرادا حاد الكل وهي الوحدة الجامعة سواء كان

[illegible]

هو الله الذي لا اله الا هو الواحد الاحد له الاسماء الحسنى تقدس في ذاته وتمجد والصلوة على نبيه المصطفى المجتبى المحمود الاحمد صلوة زاكية نامية متلوة اناء الليل واطراف النهار ما تعاقب الامد

افول الطرف على الملام تفاصي من الكلام اما الاول فاعلم ان الواحد هو الذي لا ينقسم من حيث انه واحد اما ان لا ينقسم اصلا في الوجود كالجسم البسيط والصورة والعقل والمفارق المعقولة ولا في العقل سوا كان الاجزاء العقلية كالماهيات النوعية وغيرها كالنقطة الى الوجود والماهية والاجناس العالية الا العقول ولا في الوهم الى الاجزاء المفروضة كالزمان ولا بالذات كالهذه الامثلة ولا بالعرض كالامور العامة والحقائق النوعية وكانقسام الشيء بالجهات والحيثيات واما ان ينقسم بجهة من الجهات وحيثية من الحيثيات وبالجملة فالواحد الذي لا ينقسم في وجود ولا عقل ولا وهم لا بالذات ولا بالعرض هو الواحد الحقيقي والواحد بذاته وسائر الاقسام واحد من جهة دون جهة والواحد الحقيقي واحد من جميع جهاته فليس غير جهة وجهة ولا حيث وحيث بل هو من حيث الواحد وهو الله تعالى لا غيره واما الثاني فاعلم ان الوحدة اما ان تكون مرشدا او مقابلا للكثرة او ليس من شانها ذلك والاول مصيره نشانها مقابلا للكثرة هو انها بحيث اذا اعتبرت مع امر اخرى تصير... وسموها العددية والثاني بالوحدة الغير العددية هو ان من البين وجود الوحدة العددية ويجب من ذلك وجود الوحدة الغير العددية لان طبيعة الوحدة العددية مجعولة بالفرورة لمجعولية افرادها اما بالعرض للافراد كما هو راى الجمهور او بالعكس من ذلك كما هو عند اهل الحق ومن المتبين عندهم ان علة الشيء لا ابدان تكون من غير جنسه فعلة الوحدة العددية لا تكون من جنسها والا لكان الشيء جاعلا لنفسه وعلة لها وموجدا اياها وذلك في جعل الطبائع بالذات فظهر ولا ريب ان غير الوحدة العددية اما ان تكون بالذات او بالعرض ونعني بما بالذات ان يكون ثبوتها للموصوف بها لذاته من دون تبعية امر من الامور وبما بالعرض ان يكون بخلافه وهو الكثرة بالذات ... بالذات كثيرا بالعرض فيها سيعا كما سمعت وسنفصل الكلام في الواحد لتنقيح حال الوحدة ايضا فنقول اما الواحد بالذات فاما من شانه وفي قوته ان يتكثر بالاجزاء وهي التي لا حل فيها او بالجزئيات وهي التي تحقق الحمل فيها وليس من شانه ذلك ونعني بقولنا من شانه ذلك ان الموصوف بهذه الوحدة يكون في قوة ذاته بل في مرتبة وحدته فان الوحدة التي تكون من طبيعة والكثرة التي تكون من طبيعة اخرى لا تتقابلان ولا تمتنع احداهما ان يتكثر بانضمام شيء اليه وانفصاله عنه ونعني بقولنا بل في مرتبة وحدته ان وحدته هذه بعينه تلك الكثرات التي بعد لست اعني ان تلك الكثرة خارجة عن ذاته بل اريد انها من مراتب تنزلات ذاته وتطورات حقيقته وتقلبات شئونه وبالجملة فما يتكثر بالاجزاء هو الواحد بالوحدة الاتصالية التي تتكثر بالانفصال على مقاطعه بالاجزاء والابعاض والذي يتكثر بالجزئيات هو الواحد من حيث درجات الكليات فاليس بعيدة عن غرضنا هذا الخوض فيها واما الذي ليس من شانه ومن حيث درجته في الله ان يتكثر لا بالاجزاء ولا بالجزئيات فيقال الواحد بالوحدة العددية بل هو مبدا افراده ... كما ان الواحد ...

الى النفس بمعرفة انها جوهرة [illegible] ويشعر من الاشياء [illegible] كانها صارت وذلك الشيء الكثير [illegible] واضعف
ما حصل له على الانفصال فكانت معرفتها الذاتية باعتبار ذلك الواحد المتكثر الشخصي حتى كانها تنتقض باعيانها
متصف بقواه واعضائه [illegible] ماهيات متباينة [illegible] في المراة لرؤية الشخص الطبيعي
في العالم الجسماني مع وحدتها الشخصية تتكثر بهذه النفس الجزئية ثم اذا ترقيت الى الطرق واقتبست من ذلك
الوصف [illegible] اذا على العالم العقلي [illegible] مع [illegible] وحدة [illegible] واما الصعاد
للاشراق [illegible] ان تعلم شيئا آخر وشيئا [illegible] كثرة تقابلها ولا تجتمع معه بالكلية تجتمع
مع الكثرة الغير المتقابلة لها ولا تنافيها [illegible] الوحدة الجنسية لا تجمع الكثرة الجنسية بل تجتمع مع الكثرة
والكثرة الشخصية وكذا الكل وحدة خواص [illegible] اخرى من خواص الوحدة التي فوق [illegible] انما [illegible] الكثرة
[illegible] للعدد [illegible] الا وهو [illegible] الا شيء من الاشياء الا [illegible]
[illegible] لجميع [illegible] صفات [illegible] الحسنى [illegible]
[illegible] من خواص [illegible] الوحدة [illegible]
[illegible] ذلك الفعل ومن خواص الوحدة الحقيقية [illegible] الانفعال الا [illegible]
ومن خواص الوحدة الغير العددية انها لا [illegible] تقابلها [illegible] للكثرة الغير العددية [illegible] الكثرة ومن خواص
تلك الوحدة الشريفة انها لا ثاني لها اذ لو كان لها ثان لكانت معدودة [illegible]
[illegible] ان حقيقتها انها لا تتعدد [illegible] باب الاعداد ومن خواصها [illegible]
اذ الشيء هو الثاني للشيء ولا ثاني لها ومن خواصها عدم تحقق خواص الوحدة العددية فيها اذ هي [illegible]
[illegible] ومن خواص الوحدة العددية ان من اقسامها [illegible] هو الواحد بالنوع والواحد بالجنس
فلا [illegible] الوحدة الغير العددية [illegible] امير المؤمنين صلوات الله [illegible]
في بعض [illegible] الوحدة العددية عن الله سبحانه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] الوحدة العددية [illegible]
[illegible]
[illegible]
العدد [illegible]
[illegible] الثلثة [illegible] هذا العدد [illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم في تحقيق ان المعلول الواحد شخصيا [illegible] مستقلا [illegible]

[illegible] قاطبة فالحق [illegible] العقل [illegible]

[illegible] مستقل [illegible] المعلول معها واجبا [illegible] الواجب [illegible]

[illegible] فيمتنع [illegible] اليها [illegible]

واما الواحد [illegible] مستندا الى [illegible] ضعفا [illegible] التعالج

[illegible] لاشيا كثيرة لازم واحد [illegible] اللازم [illegible]

[illegible] بالفصول في الوجود [illegible] الزوجية [illegible]

[illegible] المختلفة بالنوع [illegible] العلة [illegible] الطبيعة المطلقة [illegible]

[illegible] الاستناد [illegible] العلل [illegible]

[illegible] مشتركة [illegible] اللازم [illegible]

[illegible] المعلول [illegible] العلة [illegible]

[illegible] للمعلول الخاص [illegible] والصلاة على رسوله وآله [illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله وحده وصلوته على عباده الذين اصطفى محمد وآله [illegible] اعلم انا في تحقيق وتحقيق ان الاسم

الاعظم حقيقة [illegible] الكثرة كما ورد في الادعية المأثورة [illegible] باسمك الاعظم [illegible]

[illegible] الحقيقة [illegible] الاسم الاعظم [illegible] التوحيد الحقيقي

والتجريد الذاتي [illegible] والصفات [illegible] التوحيد [illegible]

[illegible] الحقيقة البسيطة [illegible] الاسم الاعظم

[illegible] الحروف [illegible] الاسم [illegible]

[illegible]

الاسم الاعظم [illegible]

[illegible]

در تحقیق لذات [illegible]

[illegible] الحمد [illegible] والصلاة على [illegible] المصطفى [illegible]

[illegible] لذات و آلام است [illegible]

[illegible] لذات و آلام [illegible]

[illegible]

آنکه حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام ... صور عاریة عن المواد خالیة عن القوة والاستعداد

تجلی لها ربها فاشرقت وطالعها فتلألأت والقی فی هویتها مثاله فاظهر عنها افعاله ...

[illegible]

... فالاجسام فی الدنیا ... والارواح فی الآخرة ...

... کما بدأنا اول خلق نعیده ... منه البدء والیه العود والی الله المصیر ...

[illegible]

... قدس سره ...

ما اصحاب

[illegible]

[illegible] من الشیوخ [illegible]

[illegible] امیر المؤمنین علیه السلام [illegible]

من اهل الناس [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در علم تجرد نفس [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از جهت

[illegible]

و نیز دانستی که فرقه باطل شد جمیع الصفات [illegible] چون امتناع اعاده معدوم ثابت و مسلم است اعاده [illegible]
ممتنع باشد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] باین اعادة المعدوم ممتنع [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] والله الهادی الی الرشاد و منه المبدء و الیه المعاد

تتمیم کلام لتوضیح مرام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] وان من العلم لصعبة المحك لا يعلمه الا [illegible] وقال امير المؤمنين عليه السلام [illegible] علم
[illegible] اضطراب [illegible] وقال [illegible] عليه السلام [illegible]
[illegible] عليه السلام [illegible] من [illegible] وجعل [illegible]
[illegible] ولا [illegible]
[illegible] فاعلم ان [illegible] الحكمة [illegible] سبحانه [illegible] في مواضع [illegible]
وهو من [illegible] الكتاب الكريم [illegible] في قوله يس والقرآن الحكيم انك لمن
المرسلين على صراط مستقيم [illegible] بالحكمة [illegible]
[illegible] من كتاب [illegible] ويعلمهم الكتاب والحكمة ولقد آتينا لقمان الحكمة [illegible]
[illegible] في [illegible] قول النبي صلى الله عليه وآله [illegible] حقائق الاشياء كما هي [illegible]
وقول امير المؤمنين عليه السلام في شأن [illegible] هجم بهم العلم على حقائق الامور [illegible] روح اليقين [illegible]
ما استوعره المترفون وانسوا بما استوحش منه الجاهلون وصحبوا الدنيا بابدان ارواحها معلقة بالمحل الاعلى [illegible]
[illegible] العلم [illegible]
[illegible] الصادق [illegible] وقال الباقر عليه السلام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
والذين جاهدوا فينا لنهدينهم سبلنا وفي الحديث [illegible] العلم [illegible] انما هو نور يقذفه الله في قلب
من يريد ان يهديه وقال صلى الله عليه وآله العلم نور [illegible] وقال صلى الله عليه وآله من اخلص
لله اربعين صباحا ظهرت ينابيع الحكمة من قلبه على لسانه [illegible]
والصلوة [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] اخیرا

نبذ

بسم الله الرحمن الرحيم نحمدك يا من [illegible] تعالى [illegible]
سبحانه وتعالى الله نور السموات والارض مثل نوره كمشكاة فيها مصباح المصباح في زجاجة الزجاجة كأنها كوكب دري يوقد
من شجرة مباركة زيتونة لا شرقية ولا غربية يكاد زيتها يضيء ولو لم تمسسه نار نور على نور يهدي الله لنوره من يشاء ويضرب
الله الامثال للناس والله بكل شيء عليم الله نور السموات والارض [illegible] السموات والارض وما فيها وما بينهما [illegible]
مثل نوره [illegible] المشكاة والقناديل [illegible] من الزجاجة [illegible] الموجودات القابلة للوجود [illegible]
[illegible]

[illegible]

أو ما تهلكت في الدواعي اللاتي لم يشاهد عظيم بارئها ولم تزكها بسوء عقائدها وقبح أعمالها وصنيعها مثلت الله نوره
ويضرب الله الأمثال للناس والله بكل شيء عليم الله ولي الذين آمنوا يخرجهم من الظلمات إلى النور والذين كفروا أولياؤهم
الطاغوت يخرجونهم من النور إلى الظلمات أولئك أصحاب النار هم فيها خالدون وإن شئت قلت به التطبيق بين الألفاظ التي
الشريفة وبين أجزاء العالم الكبير الذي هو الإنسان الكبير الذي هو جامع لجميع مراتب الإمكان أن المشكاة عبارة عن بدن هذا
العالم الذي هو الجسم الكلي والزجاجة على قلبه الذي هو النفس الكلية والمصباح عن روحه الذي هو الروح الأعظم
والشجرة المشتجرة بالأغصان والأوراق والأزهار كالعقول والنفوس والأجرام والعناصر والطبائع والمواليد
الثلاثة وهذه الشجرة المستثناة عن عالم الشرق والأرواح ولا من محض عالم الغرب والأجسام بل هي عبارة عن مجموعها
والمجموع غير الأجزاء والزيت عبارة عن فيض الباري المتعالي المتجلي في الكل وعلى هذا فقس باقي الآيات الشريفة ولما
عرفت ذلك فيمكن تطبيق الآية الشريفة على الإنسان الصغير الذي هو العالم الصغير لأن بدنه كالمشكاة وقلبه كالزجاجة
وروحه كالمصباح والمجموع كالشجرة والأعضاء والقوى كالأغصان والأثمار والأزهار وفي هذه المعاني أفاد لقد
أحسن وأجاد فظلت شبورا أول نظرة فغبت عن الأكوان وارتفع اللبس وما زال قلبي لا يزال بحالكم وعندكم
خضعت فيكم النفس وزيتونة الفكر الصحيح أصولها مباركة وراقنا الصدق مع القدس فروعه من تحت
غير الخيال زجاجي وعقلي مصباحي ومشكاة الحشر فما نكم لمليك بها نارها وظلي ضياؤها ولاحت من ضيائكم تحتي
سنريهم آياتنا في الآفاق وفي أنفسهم حتى يتبين لهم أنه الحق أولم يكف بربك أنه على كل شيء شهيد وقال بعضهم أيضا
يحتمل أن يكون المراد بالنور هو القرآن كما قال الله تعالى وأنزلنا إليكم نورا مبينا لأن القرآن مظهر نور الحق والمعرفة ما
ومنه قلوب أهل الحق فيكون الحق نورا والقرآن مثله والمصباح كلام الله تعالى والزجاجة قلب المؤمن والمشكاة
صدره وشجرة الشخص الإلهي الحاصل من الشجرة المباركة محمد [illegible] للمشاهدين غير مخصوصة بشرق عالم
الأرواح ولا بغرب عالم الأجسام بل هي [illegible] وعلى هذا التأويل المراد بالنار نار الحب ونار [illegible]
لآل محمد صلى الله عليه وآله وسلم والحمد هنا انقطع الكلام راجيا من الله التوفيق وهو حسبي ونعم الوكيل ١٢٢٠

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله والسلام على عباده الذين اصطفى قال امام العلوم اللفظية ابن هشام في جامع
الحروف تأتي للتبيين وهي المبينة لفاعلية مجرورها بعد ما يفيد حبا او بغضا لانتهاء الغاية والمكانية ولمرادفة اللام
ولموافقة في ولـ... لموافقة عند وللابتداء والتوكيد وهي الزائدة والدال على الكف واحسد والنبات
كذا بيع خذه واذهب اليك اي اشتغل بنفسك وقال الصاحب الجليل بن عباد في المحيط ما هذا لفظه الى حرف
تأتي لانتهاء الغاية ربما قيل فاتموا الصيام الى الليل مكا نسرى من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى وللمعية وذلك
اذا ضممت شيئا الى آخر انصاري الى الله وفي الحديث جاء رجل فجلس الى رسول الله صلى الله عليه وآله
وللتبيين رب السجن احب الي ولمرادفة اللام والامر اليك ولموافقة في ليجمعنكم الى يوم القيامة ولموافقة
عند اشهى الي من الرحيق السلسل وللابتداء بموافقة من اسقى فلا تروى الي ابن احمر اي مني
وللتوكيد وهي الزائدة فاجعل افئدة من الناس تهوي اليهم اي تميل اليهم وهو اسم الدال على الكف
واحسد والبل كذا اي خذه واذهب اليك اي اشتغل بنفسك وقال ابو العلاء المعري في ديوان
المتنبي والفاضل الاديب صلاح الدين الصفدي في شرح اللامية هكذا وفي اللباب والمغني قريب
من هذا وكذلك الزمخشري في الخبرية والجوهري والفيروزابادي ... فقد ومنا به ومعها
وما موسد فلا اعتداد عليه حين ان تخصيص ... بعكس موضوع الحنفية
كلام ... ... بحث ... ... اثر قلت
اشعث ... واستدلال ... ... مثاله ... مقام
... كلام شيخ ابن حزم الاندلسي كان اعلام ... ... قال محمد بن علي
الاندلسي في كتاب الطهارة من المحلى واما استدلالهم على وجوب الغسل مبتدأ من رؤوس الاصابع الى المرفق من ابتدا
الوضوء لمكان الى فعجيب جدا عند من له قسط من العلم بالعربية الى معنى مع ومن وغيرها ما بيانه المتقدم
تخصيص الى بمعنى الغاية هنا من غير مخصص ولا قرينة دالة تحكم محض والقائل ان يقول مع هؤلاء الذين
اخذوا الى بمعنى الانتهاء في الآية فان الغسل المنكب الى المرفق وفق كلام اللغويين في العضو من المنكب
الى رؤوس الاصابع والغسل من ابتداء العضو المحمد وضع لجميع ... فاذا اراد الغسل بعضه
... ... ولا متصل حتى ... وهذا وامثال هذا ... ... الواضح
الاية تدل على غسل هذا المقدار اعني من المرفق الى رؤوس الاصابع باي وضع كان انتهى كلامه ... ...
... ... ابن حزم ... ...
... ...
... ...

دلعوا ...

پس این فاتحه سند بعد از طلب منع فرموده اند زیرا که حقیقة منع مجرد آن مقدمه است ... [illegible] غایة باشد و مسلم [illegible]

متعلق بودن الا بسوا و عقلوا چرا این لکمالش انکه رد دارد و این طایفه جمیع را فرموده اند مذهب اما مسئله و مراتب خوانده

آید از ملکانوم آیه فی وجوب و اولویت عمل ... [illegible] ... از علما ... امام الحرمین ابو المعالی جوینی است

و ابن الحاجب و امام ... [illegible] ... و طایفه دیگر از جمهور نقل

کرده اند ... [illegible] ... باشند و اوصاف

و در حکم ... [illegible] ... و دلالت ... [illegible] ... از دو قول اخروی

مانند استعاده ... [illegible] ... صلى الله عليه و آله [illegible]

پس ... [illegible] ... معلوم شد که ... [illegible] ... مسلم ... [illegible]

معلوم است ... [illegible] ... این تفصیل معلوم است ... [illegible]

از اختراع ... [illegible] ... این تفصیل ... [illegible] ... این علم ... الفاظ ... [illegible]

سلف ... [illegible] ... در موضع ... [illegible]

... [illegible] ... مذکور ... [illegible]

آن است ... [illegible] ... موضوع له ... [illegible] ... کلام ... [illegible]

و ... [illegible] ... این است پس خلاصه توجیه سخن طایفه مذکور ... [illegible]

و اعمال ... [illegible] ... این معلوم ... [illegible] ... حقیقت ... [illegible]

و نقل ... [illegible] ... کذا ... [illegible]

... [illegible] ... کلام ... [illegible] ... این سخن ... [illegible]

کلام ... [illegible] ... ظاهر ... [illegible]

فرار ... افاده ... [illegible] ... افاده ... [illegible]

... [illegible] ... و لازم آید که حقیقت ... [illegible] ... مقبول ... [illegible]

... [illegible] ... تحقیق ... [illegible] ... تحقیقات ... [illegible] ... اصطلاح ... و توجیه ... [illegible]

... [illegible] ... و طایفه دیگر از جمهور گفته اند ... [illegible] ... خصوص ... [illegible]

... [illegible] ... خصوص ... [illegible]

... [illegible]

مقدمه ... [illegible] ... حقیقت ... کلام ... [illegible]

... [illegible]

و جنس قدر مشترک مراد باشد بطریق حقیقت [illegible] تحقق [illegible] و سخن متداول [illegible] بهیچ قطع و ازین
[illegible] برای [illegible] باشد [illegible] والله اعلم بالصواب
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] القرآن المجید [illegible] الکتاب [illegible] هذا التحقیق
المحقق [illegible]
در صفحه مسطور ساختیم وما توفیقی الا بالله علیه توکلت والیه انیب

بسم الله الرحمن الرحیم یا واهب التوفیق و یا معطی التحقیق ثبت لساننا بالصدق و قلوبنا بالتصدیق واجعل احوالنا مقرونة بحسن العواقب و خیر المآب واعصمنا من الخطاء فی العلم والعمل عن ...

الرأی و خطل التدبیر انک علی کل شیء قدیر و بالاجابة جدیر بعد ... [illegible]

[illegible]

پس تو را از جمله دوستداران خلق و منکران حکمت مذمت آن و سایر ایشان [illegible] باید که دل خود را فارغ از [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قال امیر المؤمنین علیه السلام لسان العاقل وراء قلبه وقلب الاحمق وراء لسانه [illegible]

[illegible]

قال علی علیه السلام لا تقل ما لا تعلم [illegible]

[illegible]

قال الصادق علیه السلام [illegible]

[illegible]

و قال رسول الله صلی الله علیه و آله [illegible]

[illegible]

از ضایع ملک [illegible] و رعایا [illegible]

[illegible]

[illegible] قال علی علیه السلام [illegible]

[illegible]

الفرصة سریعة الفوت بطیئة العود و در این مقام [illegible]

[illegible] قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم [illegible]

[illegible]

قال الشیخ فی الاشارات العارف شجاع وکیف لا وهو بمعزل عن تقیة الموت وقال سید الاوصیاء امیرالمؤمنین علیه السلام

والله لالف ضربة علی ابن ابیطالب اهون من میتة علی الفراش [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] لشکر [illegible] حوب [illegible]

در صورت ضرورت [illegible] باید که [illegible] کیفیت [illegible]

[illegible] احوال [illegible] و انتقال [illegible]

[illegible] ازان [illegible] احتیاط [illegible]

از احوال دشمن و کمیت و کیفیت [illegible] اوضاع و مقاصد [illegible]

واقف از احوال دشمن [illegible] باشند [illegible] ملاقات کنند [illegible]

[illegible] مکان [illegible]

[illegible] لشکر [illegible] که [illegible]

[illegible] اردوی [illegible] رسیده [illegible] آراسته [illegible]

[illegible] اطراف دشمن [illegible] آمده [illegible]

[illegible] لشکر [illegible]

[illegible] قوت [illegible]

[illegible] لشکر [illegible] سرداران [illegible]

[illegible] لشکر [illegible]

[illegible] کار [illegible]

[illegible] لشکر [illegible] حرب [illegible]

[illegible] ضرورت [illegible]

[illegible] لشکر [illegible]

تنبیه برا [illegible] سردار [illegible] صف [illegible] دشمن [illegible]

[illegible] دشمن [illegible] لشکر [illegible]

[illegible] صف سپاه مخالف [illegible] صورت [illegible]

[illegible] واحد [illegible] تمام [illegible]

[illegible] لشکر آن است که [illegible] دشمن [illegible]

[illegible] دشمن [illegible]

[illegible] لشکر [illegible]

[illegible] دشمن [illegible] شده باشد [illegible]

و مقاتله [illegible] شده [illegible] فتنه [illegible] در صورت

[illegible] از [illegible] قدرت [illegible]

[illegible] فلا یحیق المکر السیء الا باهله [illegible] قران [illegible]

[illegible] فتنه آمد ز کف [illegible] هر که

[illegible] عاقله [illegible]

[illegible] مقام [illegible]

[illegible] حق [illegible]

[illegible] لشکر [illegible]

[illegible] زمان [illegible]

[illegible] قرآن [illegible] زمان [illegible]

[illegible] اتخذوا الهکم [illegible] ربنا

افرغ علینا صبرا و توفنا مسلمین [illegible] عنبریه ۱۱۰۳

حديث شريف وخبر لطيف [illegible] عن جابر بن عبد الله الانصاري وعبد الله بن عباس [illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

هذه القرعة المسماة بفال الطير وكانت مخفية عن الناس حتى خرج على الامام الرضا [illegible] المامون [illegible] قريش [illegible]
[illegible] المامون [illegible]
[illegible] القرعة [illegible] هذه القرعة [illegible]
[illegible]
[illegible] واحفظ [illegible]
[illegible] بفال الطير [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ح ط	اقصد الحمل	[illegible]	اقصد الثور
ح م	اقصد الجوزا	ح ق	اقصد السرطان
ح ن	اقصد الاسد	ح ه	اقصد السنبلة
[illegible]	اقصد الميزان	[illegible]	اقصد العقرب
[illegible]	اقصد القوس	[illegible]	اقصد الجدي
[illegible]	اقصد الدلو	[illegible]	اقصد الحوت
[illegible]	اقصد الزحل	[illegible]	اقصد المشتري
[illegible]	اقصد المريخ	[illegible]	اقصد الشمس
[illegible]	اقصد الزهرة	[illegible]	اقصد عطارد
ي ط	اقصد القمر	[illegible]	اقصد الراس
ع م	اقصد الذنب	[illegible]	اقصد [illegible]
[illegible]	اقصد [illegible]	[illegible]	اقصد الشعرا

الطاوس — سؤالك عن قضاء الحاجة [illegible] القرعة [illegible] — حمل

سؤالك عن [illegible]

سؤالك عن [illegible]

سؤالك عن [illegible]

سؤالك عن [illegible]

سؤالك عن [illegible]

سؤالك عن [illegible]

سؤالك عن [illegible]

سؤالك عن [illegible]

سؤالك عن الوصول [illegible]

العصفور — سؤالك عن السفر [illegible] القرعة [illegible]

سؤالك عن قضاء الحاجة [illegible]

سؤالك عن [illegible]

سؤالك عن [illegible]

سؤالك عن [illegible]

سؤال عن المناظرة الى القاضي فاحذر ولا [illegible]
سؤال عن الخلاص من العدو [illegible] القدم [illegible]
سؤال عن الطلاق لا تفعل [illegible]
سؤال عن عزة الاملاك [illegible] الخير والفائدة
سؤال عن التوجه الى السلطان [illegible] الكرب — الكوكب
الحوت — سؤال عن الظفر بالعدو [illegible] عند القرعة تجد
سؤال عن السفر [illegible] الفائدة
سؤال عن قضاء الحاجة [illegible] تقضى [illegible]
سؤال عن النقل والحركة اسرع [illegible] السعادة
سؤال عن طيف [illegible] والعدو والحسد
سؤال عن شرى الاملاك اشتر والشر [illegible] الفائدة
سؤال عن المحاكمة الى القاضي احترز [illegible]
سؤال عن الخلاص من العدو [illegible] الفرج
سؤال عن الطلاق احذر [illegible]
الجوزهر — سؤال عن عزة الاملاك [illegible] الفائدة — الرابع
سؤال عن حال المريض [illegible] عند القرعة تجد
سؤال عن الاعداء [illegible] احذرهم
سؤال عن السفر احذر [illegible] الخسارة والشدة
سؤال عن قضاء حاجة [illegible] ولا تعجل
سؤال عن النقل والتحول اصبر لا تعجل [illegible]
سؤال عن طيف [illegible]
سؤال عن شرى الاملاك في وقت آخر تستعمل
سؤال عن المحاكمة الى القاضي [illegible] الظفر
سؤال عن الخلاص من [illegible] الفرج

سؤال عن الطلاق لا تعجل [illegible] وتسلم
الاسد — الدولة
سؤال عن الغائب [illegible] عند القرعة تجد
سؤال عن حال المريض [illegible]
سؤال عن العدو [illegible]
سؤال عن السفر [illegible]
سؤال عن قضاء حاجتك تقضى [illegible]
سؤال عن النقل والتحول لا تعجل [illegible]
سؤال عن طيف [illegible] والاعداء
سؤال عن شرى الاملاك [illegible] الخير والفائدة
سؤال عن المحاكمة الى القاضي [illegible] الخصم [illegible]
السنبلة — سؤال عن الخلاص من العدو [illegible] الفرج [illegible]
الباقي
سؤال عن الصاحبة افضل عند القرعة
سؤال عن الغائب [illegible] السلامة
سؤال عن المريض [illegible]
سؤال عن العدو واحذر [illegible]
سؤال عن السفر [illegible]
سؤال عن قضاء حاجتك تقضى [illegible]
سؤال عن النقل [illegible]
سؤال عن طيف [illegible]
سؤال عن شرى الاملاك [illegible]
سؤال عن المحاكمة الى القاضي [illegible] الظفر [illegible]

الميزان — سؤال عن الحامل افضل عند القرعة — العقرب
سؤال عن الصاحبة [illegible]
سؤال عن الغائب [illegible] السفر [illegible] بالله
سؤال عن المريض [illegible]
سؤال عن العدو لا [illegible]
سؤال عن السفر [illegible]
سؤال عن قضاء حاجتك تقضى [illegible]
سؤال عن التحول [illegible]
سؤال عن طيف [illegible] السعادة
العقرب — سؤال عن شرى الاملاك [illegible] — العقاب
سؤال عن الحبيب افضل عند القرعة
سؤال عن الحامل [illegible]
سؤال عن الصاحبة [illegible] الله [illegible]
سؤال عن الغائب [illegible]
سؤال عن المريض [illegible] والعاقبة [illegible]
سؤال عن العدو [illegible]
سؤال عن السفر [illegible] المهلكة
سؤال عن قضاء الحاجة [illegible] موقوفة [illegible]
سؤال عن النقل والتحول [illegible]
الدلو — سؤال عن طيف [illegible]

القوس — سؤال عن التجارة افضل عند القرعة — الدجاج
سؤال عن المحبة [illegible] المطلوب [illegible]
سؤال عن الحامل [illegible] ذكر [illegible]
سؤال عن الصاحبة [illegible] بالله [illegible]
سؤال عن الغائب [illegible]
سؤال عن المريض [illegible]
سؤال عن الاعداء [illegible]
سؤال عن السفر [illegible] المهلكة
سؤال عن قضاء الحاجة [illegible]
الجدي — سؤال عن النقل والتحول [illegible] — الدراج
سؤال عن [illegible] افضل عند القرعة
سؤال عن التجارة [illegible]
سؤال عن المحبوب [illegible]
سؤال عن الحامل [illegible] ذكر [illegible]
سؤال عن الصاحبة [illegible]
سؤال عن الغائب [illegible]
سؤال عن المريض [illegible]
سؤال عن الاعداء [illegible]
سؤال عن السفر [illegible] الوقت [illegible]
سؤال عن قضاء حاجتك [illegible] ايام [illegible]
الدلو — سؤال عن المعاش والرزق افضل عند القرعة — العلق
سؤال عن [illegible]

برج الحوت

سؤال عن المحبوس تظفر به سريعاً او [illegible]
سؤال عن الحامل تلد انثى مباركة القدر [illegible]
سؤال عن الضايع تسرق لشخص تراه [illegible]
سؤال عن الغايب يبطئ ويجيء [illegible]
سؤال عن المريض يشتفي بعد [illegible]
سؤال عن العدو [illegible] فان الله يظفرك عليه — المشتري
سؤال عن السفر [illegible] — العقعق

سؤال عن الحج احمل الى بعد القرعة
سؤال عن المعاش [illegible]
سؤال عن شري الحيوانات [illegible] الفايدة
سؤال عن التجارة موافقة الفايدة [illegible]
سؤال عن المحبوس تظفر به سريعاً
سؤال عن الحامل تلد ذكراً مباركاً
سؤال عن الضايع [illegible]
سؤال عن الغايب [illegible]
سؤال عن المريض يكون اياماً [illegible]
سؤال عن الاعداء تظفر بهم — برج زحل — الرجم

سؤال عن الحج احمد الى بعد القرعة
سؤال عن البيع لا تبع فانك [illegible]
سؤال عن المعاش [illegible]
سؤال عن شري الحيوانات لا تشتريه فانه ما فيه فايدة
سؤال عن التجارة فيها مكسب [illegible] فايدة [illegible]

سؤال عن المحبوس [illegible]
سؤال عن الحامل تلد انثى مباركة القدم
سؤال عن الضايع تحصل [illegible]
سؤال عن الغايب تراه قريباً [illegible]
سؤال عن المريض يشتفي قريباً [illegible] — القنفذ

سؤال عن الزواج [illegible] — العقعق
سؤال عن الحج [illegible] الفايدة [illegible]
سؤال عن البيع [illegible] الفايدة [illegible]
سؤال عن المعاش والرزق [illegible] الفايدة
سؤال عن شري الحيوانات [illegible]
سؤال عن التجارة [illegible] الفايدة
سؤال عن المحبوس [illegible]
سؤال عن الحامل [illegible]
سؤال عن الضايع [illegible]
سؤال عن الغايب [illegible]

برج المريخ — البازي
سؤال عن الشركة [illegible]
سؤال عن الزواج [illegible] هذا الوقت [illegible]
سؤال عن الحج [illegible] لا تعجل هذا الوقت
سؤال عن البيع [illegible]
سؤال عن المعاش والرزق [illegible]

سؤال عن شري الحيوانات [illegible] فايدة
سؤال عن التجارة [illegible] هذا الوقت
سؤال عن المحبوس [illegible]
سؤال عن الحامل [illegible] القدم
سؤال عن الضايع [illegible] — الطوطي

برج الشمس
سؤال عن الوصول [illegible]
سؤال عن الشركة [illegible] الفايدة
سؤال عن الزواج [illegible]
سؤال عن الحج لا تعجل [illegible]
سؤال عن البيع لا تبع فان ما فيه فايدة
سؤال عن المعاش والرزق [illegible]
سؤال عن شري الحيوانات لا تشتري فما فيه فايدة
سؤال عن التجارة [illegible] هذا الوقت ما فيه فايدة
سؤال عن المحبوس [illegible]
سؤال عن الحامل تلد انثى مباركة القدم

برج الزهرة
سؤال عن [illegible] الفايدة [illegible]
سؤال عن الوصول [illegible]
سؤال عن الشركة [illegible] ما فيه فايدة
سؤال عن الزواج [illegible] ما فيه فايدة
سؤال عن الحج لا تعجل هذا الوقت [illegible]

سؤال عن البيع لا تعجل [illegible] ما فيه فايدة
سؤال عن المعاش والرزق [illegible]
سؤال عن شري الحيوانات [illegible]
سؤال عن التجارة لا [illegible] هذا الوقت
سؤال عن المحبوس [illegible]

برج عطارد — الغراب
سؤال عن [illegible]
سؤال عن [illegible] ما فيه فايدة
سؤال عن الوصول [illegible]
سؤال عن الشركة [illegible] والاصلاح
سؤال عن الحج [illegible]
سؤال عن البيع لا تعجل فان ما فيه فايدة
سؤال عن المعاش والرزق [illegible]
سؤال عن شري الحيوانات [illegible]
سؤال عن التجارة [illegible] — طالع العقرب — المعزى

سؤال عن [illegible]
سؤال عن [illegible]
سؤال عن [illegible] الفايدة
سؤال عن الوصول [illegible]
سؤال عن الشركة [illegible] ما فيه فايدة
سؤال عن الزواج [illegible]
سؤال عن الحج [illegible] الفايدة
سؤال عن المعاش والرزق [illegible]
سؤال عن شري الحيوانات [illegible]

الراس

سؤالك عن الخلاص من الهم احسن علامة القرعة
سؤالك عن الطلاق انه عزيز طلق ان لم يصادف
سؤالك عن عادة الاملاك بحيل واحتال بين الخير
سؤالك عن الخلاص من السلطان احسن عند الوقت
سؤالك عن الوصول الى المراد ان شاء الله ولو زمن يسير
سؤالك عن الشركة احد ... وان بين الخير والغائب
سؤالك عن الزواج بين الخير والغائب والشقا
سؤالك عن الحج فان يقتضي الرحلة
سؤالك عن البيع انه نعم فانه ... انفع
سؤالك عن الغائب الرزق بين السعادة والرزق

الذنب

سؤالك عن الحاكم الى الغائب احسن القرعة
سؤالك عن الخلاص من الهم والحزن الفرج من قريب
سؤالك عن الطلاق احسن ... لا تندم
سؤالك عن عادة الاملاك بحيل واسع ... الخير
سؤالك عن الخلاص من السلطان سبيل الخير
سؤالك عن الوصول الى المراد بلغ مرادك
سؤالك عن الشركة فيه الفائدة والعاقبة ...
سؤالك عن الزواج الشركة حسنة ...
سؤالك عن الحج ... في هذا الوقت يسير
سؤالك عن البيع فانه العاقبة

سؤالك عن شراء الاملاك احسن القرعة
سؤالك عن الحاكم الى الغائب بين الخير والخطب
سؤالك عن الخلاص من الهم والحزن الفرج عن قريب
سؤالك عن الطلاق احسن ... لا تندم
سؤالك عن عادة الاملاك ... فائدة
سؤالك عن الخلاص من السلطان نال العز والخير

سؤالك عن الوصول الى المراد بقيت بعد الوقت
سؤالك عن الشركة ... بين الخير والغائب
سؤالك عن الحج ... العاقبة

سؤالك عن ... احسن القرعة
سؤالك عن شراء الاملاك ... فائدة
سؤالك عن المبادرة الى الغائب احذر ... في
سؤالك عن الخلاص من الهم والحزن الفرج قريب
سؤالك عن الطلاق لا تعجل ... مليح
سؤالك عن عادة الاملاك بادر ... بين الغائب
سؤالك عن الصيد مع السلطان بادر ... الغائب
سؤالك عن الوصول الى المراد ... مرحبا
سؤالك عن الشركة احذر ... لا فائدة فيها
سؤالك عن الزواج ... بين الخير والغائب

سؤالك عن ... احسن القرعة
سؤالك عن ... الا ... الملك
سؤالك عن شراء الاملاك ... فيه فائدة
سؤالك عن الحاكم الى الغائب ... الظفر والفائدة
سؤالك عن الخلاص من الهم والحزن ... الفرج
سؤالك عن الطلاق ... فيه فائدة مليحة
سؤالك عن عادة الاملاك ... فيه صلاح
سؤالك عن الخلاص من السلطان نال منه الجاه والعز
سؤالك عن الوصول الى المراد ان رحمة الله ...
سؤالك عن الشركة احذر لا ... فانه العاقبة فيه البلا

واذا لم يكمل العدد عند المقام ... يقطع عليها
فيرجع الى اول السؤالات ويكمل العدد من هناك

[illegible]

ستوال اول که چه رفتن سفر کی آید

لطف به سبب سلطان طوق ۲۰
که کنکو جمع شاه قول از او کرم

از صاحب دولتی از سر آو ح بقلم
از مهر ملاقات سلطانی زنان

سئوال دوم از حال ملکی کوید

الکاه زیبش امید حال هر
از خواب معبود احوال هر

از مطلع از جمع احوال
خاطر جمع بوده دست تمام ما

سئوال سیم که چه طالب حاجت

ان حاجت ها از طالب تو باشم شید
شاکار از تو شکر نامه بیم ما

امر از وند حاجی
سر رشته نظام کار مکنید

سئوال چهارم چه حاصل از عیاد کار

از واقف هر چه در حاجت او

الکاه ز نیسار و ار ستی جواب

در مخط نظر را [illegible]

بار کیست بشتو حاصل الزمان

ب	س	جه	ی	ا	لو	د	ك	م	ف	ز	ك	ص	د	ص	ا	ع	ن
ه	ك	ل	ه	ن	ب	ر	ك	ر	ه	م	ن	ر	ع	ط	ن	ی	ه
ر	ر	ر	م	ا	م	م	ش	ف	ا	ع	ش	ه	ب	د	ا	ل	ی
ع	ز	ز	ك	ل	م	ك	ك	ا	ر	ل	ن	ه	ی	ا	د	م	ی
ك	ر	ه	ب	م	ا	م	ی	ك	ص	ك	ا	ص	ا	ی	م	ی	ل
خ	ع	ع	ن	ك	ن	ه	ا	ع	ا	ه	ی	ر	ه	ص	ع	ی	ه
ر	غ	ل	ل	ط	ع	ه	م	ز	لد	ش	ا	د	ر	م	ر	ل	ن
ه	ب	ز	د	د	ر	ع	م	ب	ص	ف	م	د	ل	ی	ه	د	ه
ل	ن	د	ب	ب	ز	ب	ص	خ	ر	ش	د	م	ل	و	ث	ص	ل
ه	ا	ر	ه	م	س	و	ه	ه	ص	ج	ه	ی	ی	ی	ی	ی	ب
ز	ا	ل	ا	ه	ا	د	ز	م	ك	ا	ی	ر	ه	ی	ی	ا	ه
ك	ر	و	ر	ی	ر	د	ر	و	د	ی	ر	ب	ا	ج	ا	ن	ا

ر	ا	ا	ر	ف	ا	م	ج	ب	ك	ك	ك	ك	ع	ع	ص	خ	ب	ش
د	ر	د	ر	ب	ث	ی	ق	ح	م	ر	د	ب	ی	خ	ث	ه	ه	
ا	ك	ف	ه	غ	ك	ل	ك	ا	ا	ه	ر	ز	ب	ب	ی	ا	ش	
ص	د	ا	ا	ع	ع	ش	ك	ا	ا	ث	ا	ب	ه	ع	ع	د	ا	
د	ر	ز	ك	م	ع	ل	خ	ق	ق	ا	ا	و	ا	ل	ب	ه	ی	
ی	ر	ط	ط	ب	ب	ك	ث	م	ه	ه	ز	خ	ی	ب	ب	ق	ق	
ر	ا	ب	ك	م	ز	ر	ك	ط	ب	ث	ث	ا	و	ه	د	د	ی	
ش	د	ی	ی	ا	ك	ث	ی	ش	ر	ب	و	و	ه	غ	ص	ك	ه	
ع	ه	و	ی	ش	ط	د	ك	ر	ه	ر	و	ش	ه	ا	ا	ه		
ا	د	م	ك	و	ث	ا	ر	ر	د	ب	ج	ع	ر	ه	ی	ك	ص	
ب	ا	س	س	ی	ك	ف	ك	ا	و	خ	ك	ق	ی	ا	و	س	م	
ط	ر	ط	ث	ر	و	ث	ر	ث	ث	ر	و	ی	ا	س	س	ی	ك	

ی	و	د	ا	غ	س	د	غ	غ	ك	ك	ب	ا	ب	ن	ش	ر	ه
ر	ا	د	ز	ا	ه	ه	د	ا	د	ا	ث	و	ب	م	ه	ه	ج
س	ز	د	ی	ب	ا	ا	ر	ی	غ	ز	ا	م	ا	ر	م	ی	غ
غ	ا	ر	ه	ل	ن	ا	د	ز	ب	خ	ی	ز	ح	ك	م	د	ن
ر	ر	ه	ش	د	ب	ه	ط	ب	ا	م	ی	ف	و	ر	ا	ب	ب
خ	غ	ز	د	ا	ث	س	ی	غ	ب	ه	د	ر	ر	ج	ی	ل	س
ی	ز	ی	ر	ی	د	و	ا	ه	ه	ل	ی	س	ب	ا	ه	ا	ر
ش	ب	ر	ك	د	ر	ا	م	ب	غ	ن	م	ن	ن	ج	ر	ك	ك
م	ز	د	ی	ك	ن	غ	ب	ع	ش	و	م	ل	ع	ب	ا	ی	ع
د	ی	ی	ا	ث	ن	د	ی	و	ب	و	ث	م	ر	ز	ث	ر	ا
ر	ا	ا	ا	س	غ	ا	ش	ز	ب	خ	ا	ز	د	ش	ر	و	
ر	ن	ه	د	د	م	د	ن	ن	د	م	ر	ا	ا	ا	ر	ر	

و	ر	ح	ا	و	ا	ن	ب	م	ك	ك	ز	ج	ه	ث	ش	ط	ف
و	ر	ا	م	م	د	م	ك	م	د	ش	ل	ب	ا	س	د	ه	و
ا	خ	ك	ا	و	و	د	ك	ف	س	س	م	س	ا	ل	م	ن	ث
ب	ث	ز	ف	ف	ا	ف	خ	ن	ن	ا	ب	ش	ش	ر	ا	ا	ی
ث	ن	ر	ر	م	ر	ا	ش	و	ی	ر	ی	ر	ا	ب	ك	ز	ه
ك	و	م	م	ك	ا	خ	ه	د	ش	ه	ا	ز	ب	د	ه	ز	د
ن	س	ی	ی	م	م	ش	د	ی	ی	د	ع	ا	ب	ا	و	و	ن
خ	و	ی	ر	س	ه	ث	م	د	ش	ش	ث	د	ا	ن	د	م	
ف	خ	د	ی	ن	ف	ا	ر	د	م	ا	ا	ر	ر	ر	م	و	ا
ه	ر	م	ن	ر	ر	ك	ك	ع	ش	و	ر	ن	و	ب	ا	ه	ف
د	ف	ق	ی	ی	س	د	ط	ن	ا	س	م	ب	س	ا	ا	م	ه
د	د	ل	ر	ط	ر	ر	ل	د	د	ث	ك	ك	ز	ی	ی	س	

[illegible]

ك	ج	ر	ى	ك	ه	ط	م	ن	ه	ب	ك	ا	ب	ه	ا	ا	ج
ا	ه	و	ج	د	ن	ر	ا	ك	ص	ر	ث	س	ك	ب	ر	ر	ص
ق	ى	ى	ح	ب	ق	ك	ه	د	ا	ب	ش	ن	ى	ب	ا	م	ن
د	ل	ى	ط	ط	ش	ل	ك	ص	ب	ل	ر	ل	ق	ه	ك	ى	د
ك	ى	ر	ا	ا	ك	ن	ا	ج	ر	ا	ا	م	ن	ب	ف	د	م
ا	م	م	ص	ل	ك	ا	ك	ك	ل	ر	ا	د	ز	ز	ا	م	د
ا	ن	د	ص	ك	ص	ه	غ	ا	ث	ك	ب	ن	و	ن	ن	ى	ن
ع	ص	ش	ى	و	ص	ر	ب	ن	ر	ج	ب	ل	ن	ن	م	خ	ى
ب	ص	ل	ى	ا	ح	ق	ى	ا	ل	ش	ب	ى	ا	ق	ك	ا	ر
م	ث	د	ش	ل	ن	خ	د	م	س	ى	و	ك	ح	د	ب	د	ر
ط	ر	ا	ا	و	ص	ن	ش	ر	ث	ش	ش	ا	م	ك	ب	ر	ش
ر	و	ن	ب	ى	ن	د	و	ن	ب	ى	ط	ك	ه	ا	ا	و	ش

[illegible]

ص	ن	ه	ى	ف	ف	ك	ج	ك	د	ك	س	ر	ا	س	م	ص	ص
ر	ر	ا	ص	ى	ر	ن	ن	ر	ك	ر	د	ض	ث	و	س	ض	
ا	ك	ى	ى	ن	ن	ى	ا	ك	ه	ك	ك	ه	ح	ن	ه	ك	ك
و	ا	م	و	ص	ك	ر	ا	ك	ك	ك	ص	ن	ن	ا	ر	و	ن
ز	ق	ط	ط	ق	ر	ق	ى	و	ز	ف	ب	ا	ى	س	ر	م	ف
ن	س	ر	د	ك	ى	س	ن	ا	و	ص	ك	ث	ه	م	ك	ر	ص
ر	ن	ا	ب	د	س	ى	ف	ا	ك	د	ا	ف	م	م	ص	و	ن
ن	ب	ط	ب	خ	ى	ن	ب	ص	ر	ح	ف	ك	ر	د	ر	ك	ر
ا	ن	ذ	ه	ص	ك	ى	و	و	و	ا	ا	م	ك	ب	ب	ا	ر
ط	ب	ر	ب	ل	ى	ى	ب	ب	ر	ل	ه	ص	د	ب	د	ق	س
ر	و	ى	ق	و	س	س	ه	ا	ه	ش	ظ	ح	ا	ا	س	ش	ص
ر	ه	د	ر	ه	ر	ر	ر	د	ر	ط	ر	ف	ط	ن	ط	و	ف

[illegible]

و	ى	ك	ر	س	ش	ا	ط	ك	د	م	ط	ه	خ	ب	ه	ه	ك
ن	ق	ن	ل	ل	ش	ش	ا	ا	ط	ط	ط	ى	ه	ا	و	ى	ا
ك	ب	ى	د	و	و	ه	ف	ج	ط	ف	و	ط	ل	ث	ه	ج	ى
ا	ه	خ	ب	م	خ	ش	ع	د	ا	ن	د	و	ب	ا	ش	ر	ى
ى	ر	ا	و	ص	ى	و	ر	د	ا	ا	ر	ث	ر	ر	ر	ف	ر
و	و	ى	ث	ه	ث	س	ا	و	ه	ل	ا	ه	ث	ا	ز	ك	م
و	ك	د	س	ش	ر	س	ب	س	ش	ز	و	ث	ب	ذ	و	ك	ب
ش	ش	ف	ن	ك	ى	د	ذ	ر	د	ث	و	ن	ا	ى	ر	ر	ا
ى	ر	ا	ى	و	ص	ر	د	ر	د	ك	ج	ر	ا	ى	ر	ى	ف
ك	ك	ا	ك	ب	ك	ا	ا	م	ا	د	ل	ب	ن	ى	ب	ز	ا
ا	س	ر	ا	ى	ك	ذ	ف	ر	ن	ى	ب	ب	ذ	ط	ب	ف	د
ر	ر	س	ر	ا	ر	ر	ر	س	ر	ا	ر	ا	ث	ر	ا	ه	ه

[illegible]

و	ا	ا	ى	ى	ج	ج	م	ص	ا	ش	ك	ر	ج	م	ن	ا	ط
ن	ل	ر	ب	د	ز	ط	ل	ى	ك	ه	ا	ا	ا	ب	ا	ا	ا
ا	د	ا	ط	ج	ث	م	ط	ب	ى	م	ص	و	ط	ه	س	ث	ر
ا	غ	ى	و	ك	ر	م	ا	ث	ب	ا	ب	ن	و	س	ط	ى	ب
و	ج	ا	ا	ط	و	ى	ا	ا	ا	ر	ى	ر	ز	ر	غ	ر	ا
ر	ط	ب	ى	ى	ب	د	ر	ب	ى	ب	ن	ف	ر	ر	ز	و	ا
ر	ث	د	ا	د	ك	و	ب	ه	ه	ا	د	ف	ط	و	ط	و	ى
ط	و	ر	س	ع	د	ك	ج	ه	ى	ب	ا	خ	ش	ك	ب	ى	ص
و	ر	ا	ق	ى	ا	ف	ف	ق	ع	ر	ف	س	ا	ذ	ف	س	م
ط	و	ا	ف	ز	ر	د	ط	ر	ج	ن	ب	ر	ر	ط	ك	ى	د
ك	ك	ط	ر	ك	ب	ا	ب	ز	ا	ا	ا	ا	م	خ	ا	ى	ص
ن	و	ر	ث	و	ر	ن	و	ر	ط	و	د	ك	ر	ر	ن	ر	ب

[illegible]

د	ص	س	ب	ك	ر	ك	ب	ا	ص	ك	ه	ر	ا	ا	ا	ر	ر
ه	ا	ز	ر	د	ب	خ	ج	د	ك	ا	ى	ب	ش	ب	ف	ر	ا
ر	ب	ش	ا	ز	ه	و	ش	ز	ه	ص	ش	ى	ب	و	٢	ى	س
د	ا	ا	ب	ه	د	د	ى	ا	ل	ه	و	ص	ك	ى	س	ب	ح
و	غ	ى	ر	ب	د	ب	ر	ا	ى	ى	ا	ف	و	ص	و	ى	ا
ر	ا	ه	ا	ع	ص	ر	ش	ا	د	ع	ب	ه	ز	ك	ر	ه	ل
و	ر	ح	ص	ب	غ	خ	ب	ى	ب	ى	ى	غ	ا	ب	و	ك	ى
ع	ر	ا	ك	ى	ا	ط	ر	ب	د	ز	د	ا	ا	ب	د	ط	ل
ص	ا	ى	ا	ر	غ	ى	ى	ى	ا	غ	ا	ب	ك	ع	م	ى	ك
ن	ب	خ	م	ن	ه	ر	و	و	ى	ب	ه	س	ى	ى	ى	ر	ا
ن	ب	ش	س	ه	و	و	ع	ر	ش	ص	ع	م	ر	ر	و	ط	غ
د	ن	ه	و	ر	ل	ا	و	ا	د	ر	م	ا	و	ا	د	ر	م

[illegible]

ث	ه	ه	ب	ه	ه	ك	ا	م	ه	ب	ك	ا	ى	ص	ى	ى	ا
ر	ى	ك	ب	ك	ه	ه	ك	ه	ز	س	م	ش	د	ذ	ى	ذ	ن
ك	و	ب	ك	ث	ش	ر	و	ر	ن	ز	م	ش	س	ى	ك	م	د
ى	ص	ا	د	ا	ا	ر	ث	ج	ا	ط	ك	ك	ث	ص	ذ	ز	ى
ك	م	و	ك	ل	ث	ص	ب	ل	ش	ا	د	ث	ش	ن	ر	ق	م
ب	ر	ا	ر	و	ط	ه	ا	م	ص	م	ب	ر	ا	ع	ك	و	ر
ب	ر	ش	ب	ش	ر	ب	ى	ز	ث	ا	ا	ا	ك	ا	ر	ا	م
ا	ر	ى	ك	ش	ش	ش	ر	ى	ى	ى	ب	ش	و	ر	س	م	ر
د	ب	ك	ا	ك	ر	ى	ز	م	ك	ه	ى	م	ى	ث	ر	ث	ز
م	ك	ه	ه	ا	ك	ط	ا	ه	ى	ه	ه	ج	ا	ا	ى	ض	ا
ل	ر	ى	ك	ى	ه	م	ر	ذ	ج	ع	ذ	ق	ا	ن	ع	ك	ا
ل	ا	ا	ب	ا	ا	ا	ن	د	د	د	د	ا	ن	و	د	و	ا

[illegible]

ك	ا	ا	د	ب	م	د	ك	ب	م	ه	د	ى	ى	ى	ه	ى	
ح	ر	ر	خ	ى	ر	د	ه	ك	ا	ر	ه	ن	و	ك	د	ش	ك
ا	ق	د	د	ا	ق	ت	ع	ه	ا	و	س	ى	ر	ا	ا	ى	ر
ب	د	ى	م	د	ك	ق	ض	ر	ه	ه	ض	ى	ه	ص	ى	خ	ب
ر	م	ى	س	و	ب	ش	ا	ب	ش	و	ك	ص	ب	ا	ث	ا	س
م	د	د	و	د	ر	ه	ا	ر	ه	م	ى	ا	ا	م	د	ا	د
ر	ر	ا	ك	ص	م	ر	ش	ى	ا	د	ا	ل	ك	د	ى	ب	ل
خ	و	د	ى	ا	ى	ا	س	ه	م	ر	ا	و	د	ه	ن	ب	ن
و	ط	ا	ى	ك	ل	ا	ب	د	ق	ه	ب		ب	ى	ل	ر	غ
ه	ى	ا	ر	م	ك	ر	س	ن	د	د	م	د	ك	ف	س	و	ر
د	ى	و	و	ا	د	د	ب	ج	ا	ا	د	ى	ا	ا	ر	ر	ى
ى	ا	ا	د	ر	ى	د	ر	م	ا	ى	د	د	ر	م	ا	ى	د

[illegible]

ص	ا	ب	ا	ا	ا	ك	ف	ص	ك	ف	ف	ا	م	د	م	م	م
ر	ر	ب	ه	ر	ر	م	ا	ش	ا	ا	ا	ب	س	د	ب	س	ص
ك	ه	خ	ن	ن	ه	ر	ث	ا	و	ط	ط	ا	ث	ض	ط	ط	ك
ى	ا	ك	ر	ا	ا	د	س	ى	م	س	ب	ب	د	ب	ب	د	د
ب	ب	ك	ك	ب	و	ى	ه	ه	ر	ه	ه	ه	ر	ه	ى	ر	د
ش	ش	د	م	ش	ش	ر	د	د	ر	د	ن	ب	ه	ا	ه	ه	ن
ا	ه	ى	و	ى	ن	ش	ى	م	ى	ى	ى	م	ب	ا	ا	ن	ك
ى	ك	ا	ك	ذ	ذ	ا	و	ن	م	ب	د	م	ث	ن	ى	ب	ك
ن	د	ب	ا	ا	ا	ا	ر	ط	ز	د	ر	ط	ب	ع	ن	ش	ر
ع	ا	ن	ى	ث	د	ث	س	ى	ط	د	ن	ع	ى	ى	ك	ر	ن
ش	ق	ع	م	ن	ب	ش	ع	ك	و	ا	ه	و	ك	ص	ر	ك	ك
و	م	س	ب	ز	و	ى	و	ط	ه	و	س	ى	و	ط	ه	و	س

[illegible]

ه	ج	م	ا	ج	ه	ص	ك	ی	ل	ن	ب	س	ه	ی	ی	ی	س
ب	ه	ا	ی	ا	ك	ج	ط	ش	ه	ذ	ج	ر	ب	ف	ك	ی	ز
ر	ك	و	ك	ی	ه	ب	د	ط	ه	د	ر	ا	م	د	م	ك	ر
ی	س	ب	د	ب	ا	د	س	ا	ض	ه	ا	ش	ط	ی	و	ك	ز
د	د	ی	د	ذ	د	ا	ث	ج	س	ق	ا	د	ه	ه	ه	د	ر
ز	و	ش	ه	ا	ه	ب	ع	ز	ك	س	د	ش	د	م	د	ز	ك
ر	م	د	ر	ط	ب	م	ر	ز	و	ه	م	د	ك	س	ج	ر	ر
ا	ا	ج	د	ز	ا	ه	ی	ط	ه	ف	د	ر	ی	م	ص	ا	ل
د	ه	د	ب	ت	ی	م	د	ی	ب	ر	م	س	م	ر	ا	ب	ا
ی	ب	ا	س	ا	ر	ت	ه	س	ی	ی	ك	ی	ی	ل	ب	ف	د
ا	ش	ف	ا	ر	م	ا	ق	ب	ا	س	م	ی	ی	ط	ی	و	ش
ی	ی	ط	ی	و	ش	د	ه	ه	د	ه	د	ه	ه	د	ه	ه	د

[illegible]

ل	د	م	د	ب	و	ن	م	ب	ن	ط	ا	ن	خ	ش	س	ا	
ق	ی	ش	ی	ص	ه	ی	ج	و	و	ح	ك	ن	س	و	س	س	ك
ه	ه	ر	ر	ت	ص	ن	ت	ر	ت	ن	م	ا	ت	ت	ی	ی	
ی	ك	ن	و	ح	د	ش	ن	ك	ك	ن	م	ت	ا	ب	ن	ا	ب
و	پ	ن	ن	ك	ش	ه	ر	ر	ا	ج	ی	ر	ی	ك	ك	ا	و
ش	ی	ص	ه	ت	ش	ت	ش	م	ه	ر	ر	و	ز	ل	ن	ب	ع
ا	ك	ش	م	ه	ت	ی	م	ا	ی	م	ك	ن	ه	و	ش	ا	م
ت	ش	ج	ص	ش	د	ر	ت	د	و	ی	ك	و	و	ن	ت	و	ت
ا	ر	ت	ر	خ	ن	د	ر	د	ك	ر	و	م	ق	ن	ت	ی	د
ه	ت	ك	ر	ت	ا	ر	م	ك	ك	ر	ن	ز	ب	ی	ب	ا	ظ
ه	ه	ك	ر	ب	ه	ب	ه	ك	ر	ص	ه	ا	ت	س	ك	ن	ا
ا	ت	س	م	ل	ا	ن	ر	ت	ن	ا	ر	ن	ر	ت	ه	ا	ا

[illegible]

ن	ف	ر	ر	ر	ق	ك	ب	ن	ا	ذ	ك	ا	ر	ف	و	ف	ا
ر	ط	ی	ك	ن	ه	م	س	ت	ا	ط	ص	ر	خ	ك	ر	ك	ب
ه	ط	ه	ن	ن	د	و	ص	ت	و	م	ش	ر	ا	ق	ه	ق	ا
د	ی	ر	ق	ی	ی	ا	د	ا	ك	ا	م	ب	ص	ك	ت	ا	م
ق	ن	ص	ر	ص	ر	ه	ق	ر	د	ا	ا	ا	ن	د	د	د	و
ر	ا	ن	ك	ی	ن	ص	ا	ب	ن	ب	ذ	ط	ص	ا	ر	د	ی
د	م	س	ق	و	ن	و	د	م	ب	ك	ب	ط	ه	ی	ا	د	ب
ب	ك	ه	ا	ا	ص	و	ن	ن	ص	ب	ا	ا	ب	ب	ش	ی	ی
و	ی	ی	د	س	ی	ش	ا	ا	ا	د	ا	ا	ق	ك	ك	ن	ی	د
د	ا	ا	ن	م	ر	ت	و	و	ك	ا	ب	ب	و	و	ك	ی	خ
د	ب	ب	ش	ر	ر	ه	ب	ب	و	ر	و	ك	و	و	ب	و	
ت	و	ت	و	ر	ر	د	د	ر	د	د	ر	د	د	ر	د	د	

[illegible]

م	ج	ص	ص	ص	ج	ب	د	ب	ك	ك	ك	ك	ن	ن	ل	ل	ق
ه	ر	و	ذ	ه	ه	ن	ك	ك	ح	ح	ك	و	ز	د	خ	ب	ب
ح	ب	ب	ب	ن	ع	ب	ا	ص	و	ش	ن	ا	ا	ا	ا	ه	ب
د	ا	ذ	و	د	ی	ك	خ	خ	خ	ت	و	ك	ن	ت	م	ج	م
ب	ص	ص	ص	د	د	ر	ه	ك	ت	ن	ا	ا	م	م	م	ب	ن
س	ا	ش	ر	ك	ن	د	ك	ك	ا	د	ك	ا	ب	ك	ی	ر	ی
ش	ن	ن	ك	د	و	ر	د	س	ا	ا	ا	م	ك	ك	ر	ب	م
ق	ه	ت	ك	ب	و	ن	ه	ف	ك	س	ك	ر	ر	ر	ك	ر	س	ر
ج	ف	ط	ن	ی	ن	ب	م	ا	ش	ی	د	ا	ت	ج	ی	ا	ز
ا	د	ه	د	ن	ب	ه	ح	و	ب	ن	ن	ن	ج	ل	ل	ی	س
خ	ب	ط	ه	ج	ه	خ	ب	ش	ش	ر	ی	و	و	ه	ش	ن	ا
و	و	ك	ك	ه	ا	د	د	ر	ر	ك	ر	د	ك	ر	ر	ك	ر

[illegible]

خ	ب	ه	ا	ا	ب	ج	ك	خ	ص	ز	ب	س	ب	ی	ی	ی	ی	
خ	ر	ه	ب	د	ا	ر	م	و	ه	خ	ه	د	ا	د	ر	ق	ه	
ی	ع	ر	خ	ب	خ	ا	غ	ل	ر	ل	ك	ك	ت	ا	ب	ر	ب	
ا	ك	ت	ا	ا	ب	و	ك	ی	ر	ب	ر	ی	ز	غ	ص	ح	ص	
ز	ر	ه	ب	س	ا	ع	ب	م	ت	ا	ی	ص	ر	خ	و	ا	ص	
د	ر	خ	ا	ل	ا	د	ص	ب	ی	ص	ل	ی	ا	و	ی	و	ر	
ق	د	ر	ك	ی	ا	ر	ه	ی	ه	ح	ب	ب	ح	ج	ز	ل	و	
ك	ب	د	ج	ا	ی	ه	ر	ه	ب	ب	د	ا	و	ز	ه	ل	ف	
ر	ف	ا	ك	ا	ر	ی	د	ر	ی	ت	ر	و	د	ه	ز	ا	و	
خ	ف	ه	د	د	و	و	ر	خ	ب	ف	غ	ب	ر	ك	ه	ك	غ	
ر	و	ب	ا	ر	ب	ر	و	ز	ا	ر	ب	س	غ	ر	ی	ص	و	
ص	غ	ر	ی	س	و	ت	ی	ی	د	ك	د	ك	ی	ی	د	ف	د	د

[illegible]

ع	ب	ع	ع	ب	ع	ه	ط	ص	ز	ك	ك	ه	ی	ه	ه	ی	ه
ی	ی	ر	ا	ه	ه	د	ز	د	د	ع	د	س	ص	ص	ك	ك	ك
و	م	ب	و	ت	و	ط	ط	ه	ك	ل	ه	ب	ا	ك	ب	ه	ب
ج	ا	و	ب	ا	د	ی	ه	ع	ی	ع	ی	ل	ر	ر	ص	ا	ع
ع	ب	ت	ع	ه	ع	ر	ع	ا	ی	ش	ع	ط	ی	ب	ط	د	ف
د	ه	ح	ا	ب	د	ب	ش	و	ب	ب	ب	ك	د	ت	ر	ص	و
و	ك	د	و	ا	ر	ر	ص	خ	ب	د	ع	د	د	د	د	ك	و
ه	و	ه	د	ق	م	ب	ط	ر	ص	س	ك	ك	ك	ر	ا	ب	ه
س	ك	ی	غ	ی	س	و	ط	ص	و	ذ	د	ی	و	ه	ا	ه	ی
ش	ص	و	د	د	ا	ه	م	ا	ی	ی	ه	د	ب	ع	ا	ی	ش
ی	ه	ی	ث	ك	ك	ا	ه	و	ذ	ك	ك	ك	ط	ا	ب	س	ه
ه	ك	ا	ح	ص	ه	و	ر	م	د	ث	د	و	ر	م	د	ث	د

[illegible]

و	ه	ه	ا	ب	ا	ب	ه	ن	ز	[illegible]	ز	ز	ق	س	د	ك	ك	م
س	ر	ی	م	ی	ه	ت	ط	ك	ر	ز	ز	ر	ش	ك	س	ا	ر	ه
ش	س	ه	م	ر	و	ك	ه	ت	ن	ا	ا	ا	د	ی	ص	ی	ز	ز
ا	ك	ش	د	ك	د	و	ر	ی	ل	ش	ش	ر	و	ك	ك	ه	م	
ه	و	د	س	ك	ك	ی	ی	ك	ر	ب	ب	ت	ش	و	ی	ا	ا	
ك	د	س	ر	ه	د	ت	ك	ش	ر	ر	ر	ز	م	ب	و	د	ك	
ا	ا	ك	و	و	و	ك	ج	ك	ب	ه	س	ر	ا	ش	س	س		
ه	ه	س	ه	س	ب	ك	ه	ر	ك	ی	ی	ك	ب	ع	ب	ی	د	
ا	ر	ب	ا	ر	ر	ا	ك	ه	ه	ك	ر	ز	ر	د	ا	ر	ا	ب
ر	ا	و	ث	ل	ج	ك	و	ز	ف	م	د	ك	م	ز	ر	و	د	
ه	ه	ك	ش	ر	ه	ه	ی	ك	ب	س	ه	ی	ك	ه	و	و	س	
ی	ك	ه	و	و	س	د	و	د	د	ن	ث	د	و	د	د	د	ث	

[illegible]

ط	ا	ط	ب	ك	د	ك	د	م	ص	م	ص	ل	ی	و	ی	ر	ر	
ب	ی	ب	ی	ب	ب	ه	ز	ك	ك	د	ف	ن	ش	ر	ش	ر		
ك	ش	ب	ه	ن	م	د	ق	و	ش	و	ك	ن	خ	ن	ا	د	ن	
ی	ی	د	ا	د	ر	خ	ص	د	ه	ص	د	ط	د	م	ذ	م	ك	
ل	ذ	ی	ی	ب	ی	ر	خ	ی	ب	ی	ر	ا	ی	ث	ب	ر	ا	
ا	ل	ش	ه	ش	د	ص	م	ب	ب	ك	ك	خ	ا	و	د	و	م	
ی	ح	ا	ن	ا	ا	ر	و	ص	د	م	د	ی	ب	ل	ش	د	و	ف
د	م	ش	ی	خ	ش	ه	ط	خ	ك	م	ث	ا	ی	ب	ك	ل	و	
د	ف	ر	ر	ق	ا	ی	ش	ه	ه	ا	د	ی	م	م	ا	ی	ذ	
د	ه	د	ص	خ	خ	ع	و	ف	د	ب	ب	د	ا	ا	ه	ر		
و	ب	ش	ت	ب	ب	ب	ز	ز	ز	ب	س	ی	و	ا	ا	ه	ن	
ی	ك	ا	ا	ه	ن	ش	د	د	د	د	د	د	ش	د	د	د	د	د

[illegible]

ب	م	ب	ب	ك	ص	غ	ب	خ	ز	ل	ل	و	ى	ا	ا	ر	ح
م	ه	م	ب	ى	ه	د	ش	ش	ه	ج	ط	ب	ب	و	ى	ك	ب
ب	و	خ	د	ه	خ	س	ط	د	ه	پ	و	ى	د	ر	ك	ا	س
ى	و	ر	ى	ر	د	[illegible]	ا	م	ر	خ	ق	ا	ف	د	ز	ه	ج
ا	ى	ب	م	ر	ه	ر	ى	ش	ب	ى	م	ر	م	د	ا	ض	ا
و	ق	ه	ر	ر	ل	ى	ر	ا	ع	ك	ر	د	ك	ص	ص	ب	ه
ا	ى	ر	ى	و	خ	ر	ر	ى	ا	ا	ر	و	ض	م	م	ش	د
د	د	ب	ح	ع	ا	د	ت	ر	ر	و	ا	ب	ك	د	ب	د	ا
ر	و	ى	ط	د	خ	ى	ا	ش	ش	و	ز	ب	خ	ض	ب	ب	و
ه	د	م	ب	ط	و	د	ن	ط	ه	ى	ا	ه	ج	ه	ك	ى	ا
ا	د	ك	ش	م	ه	ا	ه	ك	ر	م	م	ى	ا	ش	و	ا	ى
ى	ا	ش	و	ا	ى	ك	ه	ش	د	ر	د	ط	د	ه	ث	ر	د

[illegible]

د	ه	ه	ج	م	ص	م	م	ب	م	ا	ط	ر	ر	ر	و	س	ب	
ى	ع	ع	ى	ز	ا	ك	ك	ك	ه	ه	ر	ش	ر	ش	ل	ب	ا	
ج	ا	ب	ج	ل	د	و	ك	و	و	د	ر	ل	م	ا	ا	ه	ر	
د	د	و	د	ر	و	ا	ر	ص	ل	ح	ج	ب	د	ش	و	ط	ى	
ب	و	ب	م	و	ل	ا	ر	ب	س	و	ا	م	ر	ر	ض	ر	ا	
ط	د	ه	ش	د	ا	ب	ك	م	م	ف	ب	ف	ب	ط	و	غ	ب	م
غ	ب	س	د	ك	م	ا	م	ى	ر	ج	ط	ف	خ	د	ه	د	ى	
د	ح	ر	و	و	م	ر	و	ل	ى	ق	ب	ك	ه	ه	ه	ز	ط	
د	ر	ا	س	ه	ا	ر	ط	ف	ك	ه	ع	ا	د	ش	ط	ر	ك	
ه	ش	ع	ه	ر	ه	م	م	ا	م	ب	د	و	ا	ه	ا	ب	ا	
ر	س	م	ص	ا	ب	ر	ز	ه	ز	ا	ب	و	ه	ى	ه	ش	ش	
و	د	ى	د	ش	س	ر	ل	د	ل	ى	ح	ل	د	ل	د	ى		

[illegible]

ر	ص	ا	ب	ا	ا	ب	ك	ش	ب	ج	د	ر	ا	ك	ك	ى	ى
ك	ر	و	ج	م	ر	ا	ح	ر	ا	ه	ن	ا	ر	د	ا	ل	ب
غ	ب	ص	ب	ر	ر	ب	ا	ح	ى	ه	د	ت	ف	ب	ى	ر	ر
ص	خ	ا	ت	ص	ى	ك	ا	ر	ك	ا	ا	و	ت	ص	خ	ع	ه
ه	ل	د	ل	ع	ع	ك	ن	ل	م	ى	ا	ك	ر	ا	ب	ت	ش
ن	م	ص	ر	ت	ف	ه	ا	ر	ص	ه	ع	ى	ا	ا	ر	و	خ
ف	ب	ى	د	م	ك	ا	ز	ز	ك	ر	و	ع	ك	ز	ق	ى	ه
ه	ى	ت	ر	ى	ن	ب	و	ك	د	ش	ك	ك	ا	ص	ص	ش	ز
ى	ا	ش	ل	و	ب	ه	د	و	ب	ح	ن	ى	ت	ب	د	د	
ف	ه	ر	ر	د	د	ه	ه	م	ك	ح	ب	ر	ز	ز	د	ب	ب
ا	ى	ر	ا	ا	ا	ا	ك	ى	ا	ا	ا	ى	ا	ا	ر	ص	س
غ	ا	ا	ر	ط	ش	ت	ر	د	ى	ل	د	ع	ر	د	ى	ل	د

[illegible]

ص	ا	ا	ب	ا	ب	ب	ن	س	ه	ل	ب	ب	ى	ى	ص	ى	ن	
ى	ص	ع	م	ى	و	ر	د	ع	ب	ه	ا	ن	ك	ى	ا	ك	ق	
ب	و	ع	ر	ع	ى	ى	و	ك	ى	ا	ت	ا	ص	م	ا	ا	ع	
ا	ص	ه	ى	ى	د	ش	ت	ا	ر	ا	م	ز	ط	ص	د	ن	ك	
د	ب	د	ب	ر	ا	ص	ب	خ	ر	د	ر	م	ر	ت	ن	ط	د	
ب	ن	ى	ا	م	ا	ص	ا	ب	ا	ب	ط	ر	ا	ك	ف	ط	ر	
ا	ك	و	ى	و	م	ش	ى	ن	س	ك	ب	ل	ع	د	ع	د	ك	
ا	ا	ا	ا	ه	ن	ح	ك	ن	م	ب	ن	د	ى	ز	ل	ش	ا	
ا	ش	ك	ا	س	ز	ى	ن	ى	ه	ر	ر	ن	و	و	ر	ى	ى	
ب	ع	ه	ا	و	ا	ه	ر	ه	ط	ه	ه	س	م	م	ح	ع	ك	
ك	ا	ه	ك	ك	ه	ى	ا	ط	ر	د	ز	ا	ح	ط	ه	ط	ا	
ا	ر	ن	م	ر	ا	ر	ط	ز	ى	و	ر	ر	ط	ر	ى	و	ر	

[illegible]

د	د	د	د	د	د	ب	ب	ب	د	و	ب	ر	ر	ر	ر	ر	ر
ا	ل	ر	ل	ر	ی	و	و	و	و	و	و	م	ل	ح	ش	ف	ج
ی	ی	ی	ی	ی	ی	ح	ه	م	ا	ه	ا	ش	ش	ش	ش	ش	ش
ه	ك	ل	د	ب	ر	ك	ب	ك	م	م	ك	ط	ط	ه	ك	ك	ه
ه	ش	ه	ج	ج	ز	و	ر	خ	ص	ه	و	ز	ه	ف	ر	ر	ه
ر	ا	ك	ی	د	ع	ه	ج	ر	د	د	ك	ر	م	ق	ك	ب	ا
ك	ه	د	ا	ا	ك	د	ر	ه	ه	ب	ج	ه	ب	ك	س	ا	د
ش	ی	م	ر	ی	ز	د	ا	ش	ط	خ	ا	ا	ش	ج	ه	ج	و
ك	ی	ت	خ	ط	س	ش	خ	و	ی	و	ف	د	ب	ش	و	ا	ی
ه	ه	م	ا	ط	ق	ا	ن	ا	ر	ب	ر	ا	د	ا	و	ا	ی
د	د	ه	ش	ا	ا	د	ا	ه	د	ب	ر	ا	س	س	ی	س	س
ا	س	س	ی	س	س	ه	ط	ط	و	ط	ط	ه	ط	ط	د	ط	ط

[illegible]

ك	ا	ا	ا	ا	ا	ش	ر	د	ا	ز	ق	ر	ی	ی	ی	ی	ی
ا	ه	ل	م	ی	ه	د	ه	ه	ه	ه	ه	د	ه	س	ا	ه	ه
ا	ع	ع	ع	ع	ع	خ	ا	ا	ه	خ	ا	ی	ق	ق	ق	ق	ق
ه	ر	د	ه	ق	ر	ع	د	د	د	د	د	د	ك	ی	ج	د	ك
ق	م	و	ا	ب	ب	ا	س	خ	ه	م	خ	د	ب	ه	ك	و	و
ه	خ	ر	ا	ف	و	ه	ا	ك	ر	د	د	ذ	ی	م	ه	ا	ی
ر	ر	ا	ج	م	ب	ل	ك	ی	ك	ل	ش	ك	ك	ح	ه	ل	س
ف	ه	ش	ه	ش	ر	ه	س	ب	ت	ا	ی	ت	د	ح	ك	ی	ا
م	ط	د	ی	ل	د	ه	ر	د	و	ر	م	ی	ب	ه	ك	ا	ك
ش	ی	ه	ی	ب	ی	ك	س	ب	ه	ه	ا	ك	ق	ب	ی	ك	ا
ر	ه	ا	ب	ك	ر	ر	ك	ا	ش	ر	ش	د	ا	ش	و	ی	ا
ب	ا	ش	ب	ع	ا	د	ر	و	د	ز	ر	ف	ر	د	د	ز	ر

[illegible]

ز	ز	ز	ز	ز	ز	ب	د	ه	و	ا	د	ه	ه	ه	ه	ه	ه
د	ه	ا	ا	ل	ش	ب	ب	ب	ب	ب	ب	ر	ب	م	ج	ج	ج
د	د	د	د	د	د	ش	ر	ا	ب	ز	ه	خ	ل	ف	د	ا	ق
ك	ا	د	ا	ر	ب	و	ه	ع	و	ز	و	ه	د	ك	م	ا	د
ط	ج	ل	ن	د	ل	ا	ر	م	د	ل	ت	ل	ه	ا	خ	ر	ر
ك	م	ش	ش	ح	ر	ا	ر	ش	ص	س	ا	ب	ش	خ	د	د	ی
ف	ا	ج	ث	ط	ط	ط	و	ی	و	ر	ه	ا	ط	ه	ا	ا	ل
م	ب	ل	ش	ك	ط	و	ل	ا	ز	ز	ا	ا	ا	م	خ	ه	ا
ا	ا	ه	و	و	ق	ا	و	ر	ی	ا	خ	و	ق	ك	ب	ز	ه
و	م	د	ب	ر	ر	ل	ط	م	ك	ل	ك	ل	س	م	د	ك	ا
ی	ل	ب	ر	ه	و	ی	ط	ب	ه	ه	و	س	ا	ا	ی	ا	س
س	ا	ا	ی	ا	س	ط	ف	د	ز	ر	ط	ط	ق	د	ر	ر	ط

[illegible]

ت	ت	ت	ا	س	ك	ب	ث	د	ه	ك	ه	و	و	ر	ی	ب	ر
ح	م	ش	و	ا	ر	ر	ر	ا	ه	ر	ب	ق	ه	ا	ج	ب	ج
ا	ا	ك	س	ك	ت	و	ب	ی	د	ی	ه	ك	ك	ر	ی	ه	و
ا	ش	ح	ا	ا	ك	ر	ر	ه	ج	ط	ا	ك	ه	ق	ی	ب	ه
ب	ب	س	ت	و	و	ا	و	ب	ك	ی	د	و	و	ت	ش	ب	م
ا	و	و	م	ت	ب	د	د	م	ه	ج	ر	ر	ا	د	ك	و	د
ش	ش	ه	و	د	د	و	و	د	ه	ت	ب	و	و	ل	ز	ا	ب
ر	ج	ر	ز	ل	ح	ه	ه	ر	ك	و	د	ك	د	س	ش	ا	ق
ر	ر	س	ه	ف	ی	ر	ا	ا	و	ف	خ	س	ف	ت	ت	د	ر
غ	ی	ف	ه	س	و	و	ش	ك	د	ك	د	م	ی	ك	ر	ع	د
ب	ت	ا	خ	ر	ك	م	ب	ا	خ	ظ	ا	د	خ	ر	و	ی	ه
خ	ج	ر	و	ی	ه	و	و	ی	د	م	د	ر	و	ی	د	م	د

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ح	د	د	ب	م	ب	ك	ب	پ	ك	د	ك	ا	ر	ر	ر	ی	ا
ب	ی	س	ا	خ	ه	م	ی	ر	و	ه	ش	س	ق	ر	ی	ك	ك
ل	د	ح	س	م	د	ر	ی	س	د	ر	ر	ه	ف	م	ا	ا	ا
ا ه	ط	ط	ی	ا	ا	ج	ح	ی	ی	ر	ط	ر	ر	ه	ر	د	د
ف	ه	ی	ب	د	م	ك	ا	ی	ا	ی	خ	ه	ك	س	ف	ك	ت
ه	ه	ب	د	ك	ط	ر	ج	ك	ا	ا	و	ا	ك	س	ح	ب	د
ا	و	ا	ل	ج	خ	ر	ا	ر	ت	خ	ا	ب	ن	ی	و	ن	ر
خ	و	ك	ر	ت	م	ش	ك	ك	ش	ب	م	و	پ	ه	ی	خ	د
ا	ه	ه	ا	و	خ	ی	س	م	خ	و	س	ر	ر	م	د	ك	و
ش	ر	ی	و	ش	ك	ك	ب	ی	ی	د	ش	ك	ب	د	ش	م	ا ب
ب	ا	ا	ه	خ	ح	ه	ا	ا	ل	ه	ح	ا	ش	ی	م	ك	ا
ا	ش	ی	ق	ط	ا	د	د	د	ا	ر	ل	د	د	ذ	ا	ر	ل

[illegible] [illegible] [illegible]

ب	ش	ا	ش	ا	ه	ا	ك	د	ز	ج	ت	خ	ا	ی	ا	ی	
ه	ت	ه	ر	ی	ق	ر	د	د	ل	د	ك	ا	ع	خ	ج	ه	م
ف	ا	ش	ه	م	ط	ل	ط	د	ن	ص	ر	ی	ب	و	ف	ا	ر
ی	ا	ا	ی	د	ا	ق	ه	ا	ر	ن	ز	ا	ی	ی	ن	ف	ك
ب	د	ی	ز	ش	ه	ر	خ	ك	ح	ك	ف	خ	ا	ج	ه	و	د
ی	د	د	ا	و	د	ش	ی	و	ن	ح	ا	د	ا	ه	ن	ه	ه
ه	ه	ا	خ	ز	ز	م	ك	س	م	ر	د	د	ح	ه	ی	ی	خ
ش	ه	خ	ح	ی	ب	ه	ز	ب	ا	ر	د	و	ش	ل	ا	ش	د
ا	ی	ا	ل	ا	ا	د	د	ض	ل	و	ل	د	ز	ط	ط	ز	ح
ب	ه	ب	ط	د	خ	ا	ا	م	و	ق	ه	ا	و	ی	و	ظ	و
د	م	ك	ب	ا	ا	ر	م	ق	ب	ا	ا	ك	ع	ی	و	د	ه
ه	ی	ی	و	ه	ه	ر	د	ن	د	ر	ی	ر	د	ن	و	ر	ی

تصدقت شوم ... [illegible] ... حضرت [illegible]

[illegible] ... حضرت [illegible]

صورت ... حال ترتیب ... [illegible]

هر [illegible] من را رخصت بفرستم ... [illegible]

علاوه هم را از ... طلب ... [illegible] قرض کردم دادم

حالا پول اگر مرحمت فرمائید ... [illegible]

تمام کرده ... [illegible] ... قرض کنند

بعد ... زود داد ... [illegible]

رخصت ... [illegible]

امر امر ... [illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین والعاقبة للمتقین والصلوة والسلام علی خیر خلقه محمد وآله اجمعین [illegible]

[illegible]

[illegible]

صورت مخارج [illegible]

صورت مخارج [illegible]

صورت [illegible]

صورت مخارج [illegible]

صورت مخارج [illegible]

صورت [illegible]

صورت مخارج [illegible]

صورت مخارج [illegible]

اسکندری

نمره ۱۱۷۹ .... حاضر شده در محضر شرع شریف جناب حاجی شیخ حیدر

[illegible]

و دعوی کرد که ورثه جناب [illegible] آقای [illegible] املاک [illegible]

[illegible] ارث گرفته [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] شده [illegible]

جناب حاجی شیخ حیدر [illegible] مصالحه نموده [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] جناب [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] و کان ذلک فی یوم [illegible]

رمضان المبارک [illegible] سنه ۱۳۲۵

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

احیاء العلوم [illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۳۶
۲۶۲
۵

۴۰۳

عدد مطلوب (?)
۳

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] عقد [illegible] حقوق [illegible]

[illegible] بیگم بنت [illegible] السادات [illegible]

واقع [illegible] شده [illegible] ولد [illegible]

[illegible] عقد [illegible] بیگم بنت [illegible]

واقع [illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم واعلم ان في الرسالة السلمانية [illegible] دائرة جيد الاسماء وفيها [illegible]

ان من كان منها فاحفظه مقطعة الحروف كل حرف بعينه من سورة الدائرة المقسمة [illegible]

[illegible] حكم عدل [illegible] بسم الله الرحمن الرحيم مقطعة الحروف [illegible]

[illegible] على محيط الدائرة [illegible] ذكرها منظومة [illegible] في الفاتحة [illegible]

وذكرها [illegible] الدائرة [illegible] الاسم [illegible]

هذه الدائرة [illegible] الوباء [illegible]

[illegible] في صفة [illegible] عليها [illegible]

اذا [illegible] هذه الدائرة [illegible] امير المؤمنين [illegible]

[illegible] الكتاب [illegible] الماء [illegible]

[illegible] الاقدام [illegible] على خاتم

[illegible] في الماء [illegible] فان كان [illegible]

اذا كان [illegible] هذه الدائرة في لوح [illegible]

[illegible]

[illegible] فذلك [illegible]

[illegible] الله تعالى [illegible] بالماء [illegible]

[illegible] بالماء [illegible] باب في [illegible]

[illegible] في لوح [illegible] الاسماء [illegible]

[illegible] الاسماء [illegible]

[illegible] باب في [illegible] الحكام [illegible]

[illegible] الحكام [illegible] الاسما [illegible]

[illegible]

[illegible] باب في [illegible]

تضع هذه الدائرة في خاتم [illegible] كما تقدم الكلام [illegible]

[illegible] الانعام [illegible] على [illegible]

[illegible] والنقصان في الدائرة [illegible]

[illegible] الدائرة [illegible]

[illegible] اللهم [illegible]

ثم [illegible] الخاتم [illegible]

[illegible]

باب في الاختفاء عن اعين الناس [illegible] امير المؤمنين علي عليه السلام [illegible]

[illegible] عليه السلام [illegible] هذه الدائرة [illegible] الاسماء [illegible]

[illegible] الانعام [illegible] الابيض [illegible]

[illegible] عليه السلام [illegible]

[illegible] الدائرة سبع مرات [illegible]

[illegible]

[illegible] عليه السلام [illegible]

[illegible] الانعام [illegible]

[illegible] الشمس [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] باب [illegible]

الدائرة [illegible]

[illegible]

[illegible]

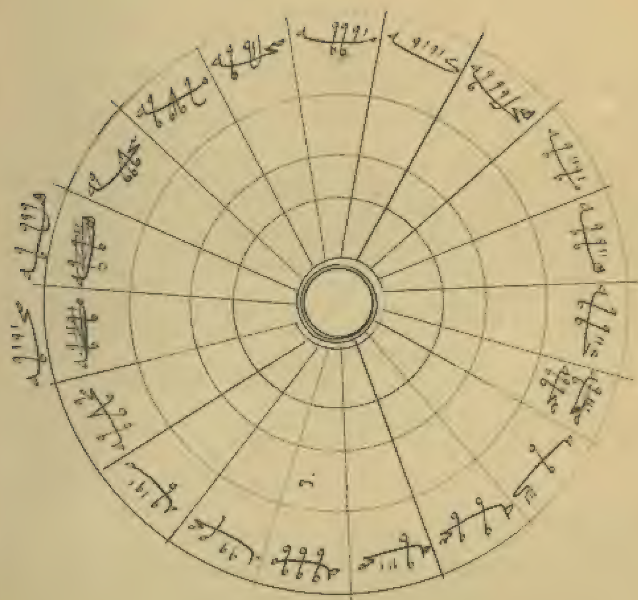
والله [illegible]

وما [illegible] الا من عند الله

ان شربوا وقت الجماع [illegible] اسحق الولد ان كان ذكرا [illegible] وان كان انثى مريم ولقد جربت مرارا كثيرة والله

[illegible] القصاب ثلاثة ايام [illegible] الثلاثة ايام وشرب الما بعد [illegible] [illegible] كذا [illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

الجبار
العظيم
الملك

في مربع الاثني الماية فانه وفق عظيم وهو من الاسرار المكنونة المخزونة واول من وضعه في الاسلام المرشد قبل هود ٣ وقيل ادم ٤
ووضعه في الاسلام مقيم الاسلام علي بن ابي طالب ٣ وقد ذكر صاحب الكشف ان منفعته لا يحصيها الا الله من كثرتها والتوفيق رعاية الله ان شيئا عن احد
حاجة الا اذا دعا واذا كان ذلك فانه يكون امنا من شر طوارق الآفات وان علق على المراة عند الطلق سهل الله عليها الولادة ومن وضعه
في شرف الزهرة شرح الله صدره ويسر عسره وعليه كربه وازال همه وغمه ولا يقع عليه احدا الا احبه ومن وضعه في شرف عطارد نال به نفوذ الكلمة
عند الوزراء وارباب الاقلام ومن رسمه في شرف القمر نال به الرفعة عند جميع الناس ومن رسمه في شرف المريخ لا يهجم الا وقد غلب فهو محبوب مهاب
عند جميع الناس ومن وضعه في شرف المشتري نال به العز والجاه عند الخاصة والعامة وهذا الوفق من الاسرار الالهية فيه الخير الامن من امر الله تعالى
وهو الله ورعى على ما يريد فاذا عرفت ذلك فلهم في كيفية وضعه طرق كثيرة منها جمع عدد الفاتحة وهي سبع ايات واية الكرسي وايطى الدعا ودورخ
المجتمع اربعة الف وتسعة وتسعون الف وتسعمائة وخمسون ٩٩٩٥٠ ٤ وجزء التلثة بمائة جزء واخذ جزء من هذه الماية ثم ربع الماية
بتعيين المربع الفصول الى البيت الاعلى وهكذا المربع الذي على يساره والذي على يساره الى المربع الاسفل الغربي ثم عد المربع الذي تحته الى البيت الشمالي
وهكذا الذي على يمينه والذي على يمينه وهكذا الى الذي تحت الاول ثم عد الذي تحته وهكذا صعودا ونزولا الى ان تفي الماية ثم تحرك الاخير
والذي على يمينه وهكذا الى ان تصل الى قبر المربع الاول بالصعود والنزول في الاضلاع وقال بعضهم في صفة تنزيله فاضع لك خمس الماية
فاذا عرفته فعد عرفت الماية وهو خمس مربعات خمس في المربع الاول الى ان تصل الى المربع البيت الثاني وهو الرابع منه ثم تنتقل
الى الذي تحته وتعد كذلك ثم الى الذي تحته الى الاخر ثم تبتدئ من المربع الاول الى الاخر ثم كذلك الى ان تعد الى الاخر
ثم تكمل المربع الاخر وتنتقل الى الذي قبله الى ان تصل الى الذي يليه وهلم جرا فقد تم الوفق وهذه طريقة الى ان تختمه
فبعد ان تتمه من الاول الى الاخر وانت عدد في المربع الاول من اليمين الى اليسار ثم ترجع تكمل تبتدئ من اخر ما انتهيت
اليه وعشر من اليسار الى اليمين الى ان يتم الوفق فافهم ترشد فاذا وضعته وتممته وصححه اقطارا واضلاعا فان
عدد ضلعه ومساحته تحول الف الف وجه الالف فاذا عددته ووجدته مجملا فتجد اقرانه في كل ركن من اركانه
معشرا وفي كل معشر هذه العشرة اسما من اسمائه تعالى المشتملة على عشرة قافات وتكررها وعشرها الى ان يتم الاربعة
معشرات في كل ركن معشر وهو هذا كما ترى
ويكتب بعد هذه المعشرات في دائرة الوفق عشر
آيات جامعة الاية قاف وهو هذه الاولى
بسم الله الرحمن الرحيم قال يا هارون ما منعك
اذ رايتهم ضلوا الا تتبعن افعصيت امري قال
يا ابن ام لا تاخذ بلحيتي ولا براسي اني خشيت ان تقول
فرقت بين بني اسرائيل ولم ترقب قولي قال فما خطبك
يا سامري قال بصرت بما لم يبصروا به فقبضت قبضة
من اثر الرسول فنبذتها وكذلك سولت لي نفسي

قادر	قاهر	قديم	قوي	قهار	قابل التوب	قدوس	قيوم	قريب	قائم
قاهر	قديم	قوي	قهار	قابل التوب	قدوس	قيوم	قريب	قائم	قادر
قديم	قوي	قهار	قابل التوب	قدوس	قيوم	قريب	قائم	قادر	قديم
قوي	قهار	قابل التوب	قدوس	قيوم	قريب	قائم	قادر	قديم	قوي
قهار	قابل التوب	قدوس	قيوم	قريب	قائم	قادر	قديم	قوي	قهار
قابل التوب	قدوس	قيوم	قريب	قائم	قادر	قديم	قوي	قهار	قابل التوب
قدوس	قيوم	قريب	قائم	قادر	قديم	قوي	قهار	قابل التوب	قدوس
قيوم	قريب	قائم	قادر	قديم	قوي	قهار	قابل التوب	قدوس	قيوم
قريب	قائم	قادر	قديم	قوي	قهار	قابل التوب	قدوس	قيوم	قريب
قائم	قادر	قديم	قوي	قهار	قابل التوب	قدوس	قيوم	قريب	قائم

٢

الثامنة ان ربك يعلم انك تقوم ادنى من ثلثي الليل ونصفه وثلثه وطائفة من الذين معك والله يقدر الليل والنهار علم ان لن تحصوه
فتاب عليكم فاقرءوا ما تيسر من القرآن علم ان سيكون منكم مرضى وآخرون يضربون في الارض يبتغون من فضل الله وآخرون يقاتلون
في سبيل الله فاقرءوا ما تيسر منه واقيموا الصلوة وآتوا الزكوة واقرضوا الله قرضا حسنا وما تقدموا لانفسكم من خير تجدوه
عند الله هو خيرا واعظم اجرا واستغفروا الله ان الله غفور رحيم الثالثة الم تر الى الملا من بني اسرائيل من بعد موسى
اذ قالوا لنبي لهم ابعث لنا ملكا نقاتل في سبيل الله الى قوله والله عليم بالظالمين الرابعة لقد سمع الله قول الذين
قالوا ان الله فقير ونحن اغنياء الى قوله عذاب الحريق الخامسة الم تر الى الذين قيل لهم كفوا ايديكم واقيموا الصلوة وآتوا الزكوة الى قوله
فتيلا السادسة واتل عليهم نبا ابني آدم بالحق الى قوله من المتقين السابعة اذ قال الحواريون يا عيسى ابن مريم هل يستطيع ربك
ان ينزل علينا مائدة من السماء الى قوله وانت خير الرازقين الثامنة قل اي شيء اكبر شهادة قل الله شهيد بيني وبينكم الى قوله فانكم تكفرون
التاسعة ولقد جاءت رسلنا ابراهيم بالبشرى قالوا سلاما قال سلام فما لبث ان جاء بعجل حنيذ الى قوله ان هذا لشيء عجيب
العاشرة قل من رب السموات والارض قل الله قل افاتخذتم الى قوله هو الواحد القهار ثم يكتب بعدها هذا الدعاء المشتمل على ما تقدم
في دائرة الوفق وهو هذا اللهم انت القائم على كل نفس بما كسبت والقيوم في كل مخفي وخفي مكرمة متفردة وعلى مقدرة
ولك القوة والقهر وبيدك الخلق والامر وانت مع كل شيء بالقرب ومن اثر بالقدرة والاحاطة انت الفعال لما تريد من الخط
بل هو قرآن مجيد في لوح محفوظ اللهم اني اسالك من اسرار اسمائك القريبة تقوي بها قوى العقلية والقلبية حتى لا التفت الى ما هو علي الا
الا انقلب على عقبيه مقهورا واسالك اللهم لسانا ناطقا وقولا صادقا وفهما فقيها رضيا واذنا وقلبا وعقلا عاقلا وفكرا مرتقيا
وطرفا مطرقا وسرا نجحا ووجدا مقلقا وهب لي يدا قاهرة وقوة قاهرة ونفسا مطمئنة وجوارح لطاعتك لينة وتدبيرا للتدبير
عليك واوزقني الناصح بين يديك الى قلب امتثل فقر الفقر بقوة الشوق وبوقت التوق وزاده الخوف ومغفر الفلق
ومقدم القبول والقرب ومنقلب ترقي للقاصد الى الحق على البينة والوقار وحسن العظمة والاستكبار واتقى في مقام
القبول والاستماع فاجل قولي بالاجابة اليك فرحب العارفين وقدسني في علائق الطبع وانزاع عن علائق الذم لا كون
من المتطهرين وما يليق بنوع من عنايتك بالاء وجودي ظاهرا وباطنا واسالك اللهم روحا تقوي بها قوى الكلية والجزئية حتى
تقهر نفس كل نفس قاهرة فتراحم نفسي ترى مقهما وحيطا يبسط لي ثوبها عند عطايا اياها فلا يبقى في الكون ذو روح ولا نار
القهر فما خمدت ظهرت بالشدة بالبطش بالقهار وانفصي موضع العزيمة باقدر بمقدر حبك بذا القوة المتين ماقدوس
الهم اسالك الاضحى مقابلة سر القدرة انت امراتي روحة الكريم وطيب قلبي بما طيب موقني لك فلا تحرك كل في ضمن كلامي
الاتم لعظمتك وقصم الكبرياء ووقتني لطولك وتدبرك وللكاملين جبروتك الجبار الارض والسماء والارض وما هو الكل بعد ذلك
يا قوي يا قريب يا مجيب وصلى الله على خير الرسل محمد وآله اجمعين وانت تستطيع في كل حاجة فانه خاف وينبغي ان
خاف ويعيد العزير وقرا سورة قاف بالمدة والبر صفته حدى وسبعين مرة ودعاء البر مشتمل من النسخة التي نقلت منها مغلوط فلهذا لم نكتب

